

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-86-11

Druk nr 4531

Warszawa, 8 sierpnia 2011 r.

Pan
Grzegorz Schetyna
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym oraz o zmianie ustawy - Prawo energetyczne.

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Gospodarki.

Z poważaniem

(-) Donald Tusk

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym oraz o zmianie ustawy – Prawo energetyczne¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. Nr 52, poz. 343, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 24:

a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przywozu gazu ziemnego w celu jego dalszej odsprzedaży odbiorcom:

- 1) utrzymuje zapasy obowiązkowe gazu ziemnego w wielkości odpowiadającej co najmniej 30-dniowemu średniemu dziennemu przywozowi tego gazu, ustalonemu w sposób określony w art. 25 ust. 2 albo ust. 5, z zastrzeżeniem art. 74;
- 2) utrzymuje zapasy obowiązkowe gazu ziemnego w instalacjach magazynowych, których parametry techniczne zapewniają możliwość dostarczenia ich całkowitej ilości do systemu gazowego w okresie nie dłuższym niż 40 dni;

3) przedstawia operatorowi systemu przesyłowego gazowego lub operatorowi systemów połączonych gazowych charakterystykę instalacji magazynowej, w której utrzymuje zapasy obowiązkowe gazu ziemnego, w celu weryfikacji technicznych możliwości dostarczenia zapasów tego gazu do systemu gazowego oraz weryfikacji spełnienia warunków, o których mowa w art. 24a.

3. Zapasy obowiązkowe gazu ziemnego utrzymuje się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w instalacjach magazynowych przyłączonych do systemu przesyłowego lub dystrybucyjnego gazowego, z zastrzeżeniem art. 24a.”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przywozu gazu ziemnego w celu jego dalszej odsprzedaży odbiorcom podlega zwolnieniu z obowiązku, o którym mowa w ust. 1, jeżeli liczba jego odbiorców nie jest większa niż 100 tys. i przywóz gazu ziemnego nie przekracza w ciągu roku kalendarzowego 100 mln m³. Zwolnienia dokonuje minister właściwy do spraw gospodarki, na wniosek tego przedsiębiorstwa, w drodze decyzji, na czas określony lub do czasu zmiany stanu faktycznego będącego podstawą do zwolnienia z tego obowiązku.”,

c) po ust. 5 dodaje się ust. 5a – 5c w brzmieniu:

„5a. Zwolnieniu z obowiązku, o którym mowa w ust. 1, podlega także podmiot, który uzyskał promesę koncesji na obrót gazem ziemnym z zagranicą, jeżeli uprawdopodobni, że liczba jego odbiorców nie będzie większa niż 100 tys. i przywóz gazu ziemnego nie przekroczy w ciągu roku kalendarzowego 100 mln m³; przepis ust. 5 zdanie drugie stosuje się odpowiednio.

- 5b. Podmiot, o którym mowa w ust. 5a, jest obowiązany dołączyć do wniosku o udzielenie zwolnienia z obowiązku utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego oświadczenie o prognozowanej wielkości przywozu gazu ziemnego oraz kopie umów przedwstępnych sprzedaży gazu ziemnego, które zawarł z dostawcą gazu ziemnego.
- 5c. Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 5, zwolnione z obowiązku utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego, jest obowiązane:
- 1) przedstawić ministrowi właściwemu do spraw gospodarki pisemne, kwartalne sprawozdanie zawierające informacje o wielkościach zrealizowanego przywozu gazu ziemnego, w terminie 30 dni od upływu ostatniego dnia kwartału, którego informacje te dotyczą;
 - 2) poinformować ministra właściwego do spraw gospodarki o:
 - a) przekroczeniu wielkości uprawniających do uzyskania zwolnienia z obowiązku utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego oraz
 - b) podjętych działaniach mających na celu utworzenie zapasów obowiązkowych gazu ziemnego– w terminie 15 dni od dnia wystąpienia każdego z tych zdarzeń.”,
- d) ust. 6 otrzymuje brzmienie:
- „6. Nie podlegają zwolnieniu, o którym mowa w ust. 5 i 5a, przedsiębiorstwa energetyczne powiązane kapitałowo z podmiotem, który uzyskał zwolnienie albo się o nie ubiega.”;

2) po art. 24 dodaje się art. 24a w brzmieniu:

„Art. 24a. Zapasy obowiązkowe gazu ziemnego mogą być utrzymywane poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w instalacjach magazynowych przyłączonych do systemu gazowego, pod warunkiem że parametry techniczne instalacji magazynowych oraz sieci gazowych, do których instalacje te są przyłączone, będą zapewniać możliwość dostarczenia całkowitej ilości utrzymywanych poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zapasów obowiązkowych gazu ziemnego do sieci przesyłowej lub dystrybucyjnej krajowej w okresie nie dłuższym niż 40 dni.”;

3) w art. 25:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, ustala wielkość zapasów obowiązkowych gazu ziemnego na podstawie wielkości jego przywozu, w okresie od dnia 1 kwietnia roku ubiegłego do dnia 31 marca danego roku, na podstawie danych zawartych w sprawozdaniach statystycznych sporządzanych przez to przedsiębiorstwo.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Podmiot, który uzyskał promesę koncesji na obrót gazem ziemnym z zagranicą, ustala wielkość zapasów obowiązkowych gazu ziemnego na podstawie prognozowanej wielkości jego przywozu.”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Dane o wielkości zapasów obowiązkowych gazu ziemnego, ustalonej zgodnie z ust. 2 lub 2a, przedsiębiorstwo, o którym mowa w ust. 1, lub podmiot, o którym mowa w ust. 2a, przedkładają, do dnia 15 maja każdego roku, Prezesowi URE, w celu ich weryfikacji. Prezes URE, w drodze decyzji, dokonuje weryfikacji tych danych.”;

4) w art. 27 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, przekazuje ministrowi właściwemu do spraw gospodarki oraz Prezesowi URE informacje o działaniach podjętych w okresie od dnia 1 kwietnia poprzedniego roku do dnia 31 marca danego roku, w celu zapewnienia bezpieczeństwa paliwowego państwa w zakresie obrotu gazem ziemnym z zagranicą oraz realizacji obowiązku utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego, do dnia 15 maja każdego roku.”;

5) w art. 28 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Koszty ponoszone przez przedsiębiorstwa, o których mowa w ust. 1, w związku z realizacją obowiązku utrzymywania, uruchamiania oraz uzupełniania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego, są zaliczane do kosztów uzasadnionych ich działalności w rozumieniu art. 3 pkt 21 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne.”;

6) w art. 30:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Prezes URE jest uprawniony do przeprowadzania kontroli przedsiębiorstw energetycznych wykonujących działalność gospodarczą w zakresie przywozu gazu ziemnego w celu jego dalszej odsprzedaży odbiorcom, w zakresie wykonania obowiązków, o których mowa

w art. 24, oraz spełnienia warunków określonych w art. 24a.

2. Czynności kontrolne wykonują upoważnieni pracownicy Urzędu Regulacji Energetyki po doręczeniu przedsiębiorstwu, o którym mowa w ust. 1, albo osobie przez niego upoważnionej upoważnienia do przeprowadzenia kontroli jego działalności.”,

b) w ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) imię, nazwisko oraz stanowisko służbowe pracownika organu kontroli, uprawnionego do przeprowadzenia kontroli;”,

c) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Kontrola, o której mowa w ust. 1, polega na analizie wyjaśnień oraz dokumentów przedstawionych przez przedsiębiorstwo energetyczne prowadzące działalność gospodarczą w zakresie przywozu gazu ziemnego w celu jego dalszej odsprzedaży odbiorcom.

5. Upoważnionym pracownikom, o których mowa w ust. 2, przysługuje prawo żądania od kontrolowanego przedsiębiorstwa:

1) ustnych lub pisemnych wyjaśnień, a także przedstawienia dokumentów dotyczących przywozu gazu ziemnego za rok, w którym jest przeprowadzana kontrola, i rok poprzedni, umożliwiających weryfikację poprawności ustalenia poziomu zapasów obowiązkowych gazu ziemnego, do których tworzenia i utrzymywania jest obowiązane przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przywozu gazu ziemnego w celu jego dalszej odsprzedaży odbiorcom;

- 2) przedstawienia dokumentów umożliwiających sprawdzenie zgodności stanu faktycznego z wielkością zapasów obowiązkowych gazu ziemnego ustaloną według zasad określonych w art. 25 ust. 2 albo ust. 5;
 - 3) przedstawienia dokumentów potwierdzających jakość zapasów obowiązkowych gazu ziemnego;
 - 4) przedstawienia dokumentów potwierdzających możliwość dostarczenia całkowitej ilości zapasów obowiązkowych gazu ziemnego do sieci przesyłowej lub dystrybucyjnej krajowej w okresie, o którym mowa w art. 24 ust. 2 pkt 2 oraz w art. 24a, w szczególności kopii umowy o świadczenie usługi magazynowania paliw gazowych oraz kopii umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych;
 - 5) dokonania innych czynności, jeżeli wynika to z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych lub prawa Unii Europejskiej.”,
- d) uchyla się ust. 6,
- e) ust. 8 i 9 otrzymują brzmienie:

„8. W przypadku odmowy podpisania protokołu z kontroli przez przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przywozu gazu ziemnego w celu jego dalszej odsprzedaży odbiorcom, kontrolujący dokonuje stosownej adnotacji w protokole. Odmowa podpisania protokołu nie stanowi przeszkody do jego podpisania przez kontrolującego i realizacji ustaleń kontroli.

9. Prezes URE może wezwać przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przywozu gazu ziemnego w celu jego dalszej odsprzedaży odbiorcom

do usunięcia uchybień określonych w protokole z kontroli, wyznaczając termin ich usunięcia.”;

7) art. 53 otrzymuje brzmienie:

„Art. 53. Jeżeli w ocenie operatora systemu przesyłowego gazowego lub operatora systemów połączonych gazowych działania, o których mowa w art. 50 i 52, nie spowodują przywrócenia stanu bezpieczeństwa paliwowego państwa w zakresie gazu ziemnego, operator ten, z własnej inicjatywy lub na podstawie informacji uzyskanych od przedsiębiorstwa energetycznego wykonującego działalność gospodarczą w zakresie przywozu gazu ziemnego w celu jego dalszej odsprzedaży odbiorcom, zgłasza ministrowi właściwemu do spraw gospodarki potrzebę wprowadzenia ograniczeń w poborze gazu ziemnego, zgodnie z planami wprowadzania ograniczeń, o których mowa w art. 58 ust. 1.”;

8) w art. 63:

a) w ust. 1:

– pkt 19 otrzymuje brzmienie:

„19) będąc osobą kierującą działalnością przedsiębiorstwa energetycznego prowadzącego działalność gospodarczą w zakresie przywozu gazu ziemnego w celu jego dalszej odsprzedaży odbiorcom, nie usunie, w wyznaczonym terminie, uchybień, do czego został zobowiązany na podstawie art. 30 ust. 9;”;

– po pkt 19 dodaje się pkt 19a i 19b w brzmieniu:

„19a) będąc osobą kierującą działalnością przedsiębiorstwa, o którym mowa w art. 24 ust. 5, nie przedstawi, w wyznaczonym terminie, dokumentów lub informacji, o których mowa w art. 24 ust. 5c,

albo przedstawi dokumenty lub informacje nieprawdziwe;

19b) będąc osobą kierującą działalnością przedsiębiorstwa energetycznego wykonującego działalność gospodarczą w zakresie przywozu gazu ziemnego w celu jego dalszej odsprzedaży odbiorcom, nie złoży wyjaśnień lub nie przedstawi w wyznaczonym terminie dokumentów, o których mowa w art. 30 ust. 5, albo złoży nieprawdziwe wyjaśnienia lub przedstawi nieprawdziwe dokumenty;”

b) po ust. 15 dodaje się ust. 15a w brzmieniu:

„15a. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 19a i 19b, kara pieniężna wynosi od dwukrotnego do dziesięciokrotnego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw, obowiązującego w kwartale, w którym nastąpiło niedopełnienie obowiązku.”;

9) w art. 64:

a) w ust. 1:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) 1 – 3, 6, 11, 16, 19 i 19b – wymierza Prezes URE;”

– pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) pkt 17 i 19a – wymierza minister właściwy do spraw gospodarki.”

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Prezes URE wymierza kary, o których mowa w art. 63 ust. 1 pkt 1 – 3, 6, 11, 16, 19 i 19b, w drodze decyzji, od której przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego

w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów.”;

10) w art. 66 dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:

„4. Bieg terminu do nałożenia kary pieniężnej zostaje zawieszony od dnia:

- 1) wydania przez organ postanowienia o zawieszeniu postępowania, gdy rozstrzygnięcie sprawy i wydanie decyzji zależy od uprzedniego rozstrzygnięcia zagadnienia wstępnego przez inny organ lub sąd;
- 2) wniesienia skargi do sądu administracyjnego na decyzję w sprawie nałożenia kary pieniężnej.

5. Termin do nałożenia kary pieniężnej biegnie dalej od dnia następującego po dniu, w którym:

- 1) decyzja innego organu stała się ostateczna lub orzeczenie sądu uprawomocniło się;
- 2) orzeczenie sądu administracyjnego stało się prawomocne.”;

11) użyte w art. 24 w ust. 1, w art. 25 w ust. 1 i 6, w art. 26 w ust. 3 i 4, w art. 27 w ust. 1, w art. 28 w ust. 1, w art. 49 w ust. 1, w art. 50 w ust. 1 i w ust. 2 w zdaniu wstępnym, w art. 51 w ust. 2, w art. 52 w ust. 4, w art. 61 w ust. 1 oraz w art. 74 w ust. 2 w różnym przypadku wyrazy „przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu gazem ziemnym z zagranicą lub podmiot dokonujący przywozu gazu ziemnego” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przywozu gazu ziemnego w celu jego dalszej odsprzedaży odbiorcom”.

Art. 2. W ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2006 r. Nr 89, poz. 625, z późn. zm.³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 33 ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Prezes URE udziela koncesji na obrót gazem ziemnym z zagranicą wnioskodawcy, który:

- 1) posiada własne pojemności magazynowe lub
- 2) zawarł umowę przedwstępną o świadczenie usługi magazynowania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego, o których mowa w art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. Nr 52, poz. 343, z 2008 r. Nr 157, poz. 976, z 2009 r. Nr 3, poz. 11 oraz z 2010 r. Nr 81, poz. 532, Nr 182, poz. 1228 i Nr 229, poz. 1496), w wielkości ustalonej zgodnie z art. 25 ust. 2 tej ustawy, lub
- 3) został zwolniony z obowiązku utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego, o którym mowa w art. 24 ust. 1 ustawy wymienionej w pkt 2.”;

2) w art. 35:

a) ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Wniosek o udzielenie koncesji na obrót gazem ziemnym z zagranicą powinien ponadto określać prognozowaną wielkość przywozu gazu ziemnego oraz sposób utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub państwa członkowskiego Unii Europejskiej, lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zgodnie z ustawą wymienioną w art. 33

ust. 1a pkt 2, lub zawierać informację o wydaniu przez ministra właściwego do spraw gospodarki decyzji, o której mowa w art. 24 ust. 5a tej ustawy, wraz z dołączoną kopią tej decyzji.”,

b) po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:

„1b. Wnioskodawca, który rozpoczyna prowadzenie działalności gospodarczej wyłącznie w zakresie wywozu gazu ziemnego, jest zwolniony z obowiązku dołączenia do wniosku o udzielenie koncesji na obrót gazem ziemnym z zagranicą informacji o wydaniu przez ministra właściwego do spraw gospodarki decyzji, o której mowa w art. 24 ust. 5a ustawy wymienionej w art. 33 ust. 1a pkt 2.”;

3) w art. 41 ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. Prezes URE cofa koncesję na obrót gazem ziemnym z zagranicą również w przypadku nieutrzymywania, przez przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przywozu gazu ziemnego w celu jego dalszej odsprzedaży odbiorcom, zapasów obowiązkowych gazu ziemnego lub niezapewnienia ich dostępności zgodnie z art. 24 ust. 1 i 2, art. 24a oraz art. 25 ust. 2 albo ust. 5 ustawy wymienionej w art. 33 ust. 1a pkt 2.”;

4) w art. 43:

a) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Do wniosku o wydanie promesy stosuje się odpowiednio art. 35, z zastrzeżeniem ust. 6.”,

b) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Wniosek o udzielenie promesy koncesji na obrót gazem ziemnym z zagranicą powinien określać prognozowaną wielkość przywozu gazu ziemnego oraz sposób utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego na

terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub państwa członkowskiego Unii Europejskiej, lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zgodnie z art. 24 ust. 1 ustawy wymienionej w art. 33 ust. 1a pkt 2, lub zawierać zobowiązanie do wystąpienia do ministra właściwego do spraw gospodarki o wydanie decyzji, o której mowa w art. 24 ust. 5a tej ustawy.”.

Art. 3. 1. Do postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Zachowują ważność decyzje wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie art. 24 ust. 5 ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 4. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

- 1) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/73/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego i uchylającej dyrektywę 2003/50/WE (Dz. Urz. UE L 211 z 14.08.2009, str. 94),
- 2) dyrektywy Rady 2004/67/WE z dnia 26 kwietnia 2004 r. dotyczącej środków zapewniających bezpieczeństwo dostaw gazu ziemnego (Dz. Urz. UE L 127 z 29.04.2004, str. 92; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 12, t. 3, str. 19).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 157, poz. 976, z 2009 r. Nr 3, poz. 11 oraz z 2010 r. Nr 81, poz. 532, Nr 182, poz. 1228 i Nr 229, poz. 1496.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 104, poz. 708, Nr 158, poz. 1123 i Nr 170, poz. 1217, z 2007 r. Nr 21, poz. 124, Nr 52, poz. 343, Nr 115, poz. 790 i Nr 130, poz. 905, z 2008 r. Nr 180, poz. 1112 i Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 3, poz. 11, Nr 69, poz. 586, Nr 165, poz. 1316 i Nr 215, poz. 1664, z 2010 r. Nr 21, poz. 104 i Nr 81, poz. 530 oraz z 2011 r. Nr 94, poz. 551 i Nr 135, poz. 789.

UZASADNIENIE

Celem nowelizacji ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. Nr 52, poz. 343, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o zapasach”, jest modyfikacja funkcjonującego obecnie systemu obowiązkowych zapasów gazu ziemnego w taki sposób, aby został ułatwiony proces wchodzenia na polski rynek nowych podmiotów zainteresowanych prowadzeniem działalności gospodarczej w zakresie obrotu gazem ziemnym z zagranicą i przywozu gazu ziemnego oraz funkcjonowanie już działających na rynku przedsiębiorstw prowadzących taką działalność na niewielką skalę.

W wyniku proponowanej zmiany ustawy o zapasach zostaną stworzone warunki, które umożliwią zwiększenie liczby podmiotów działających na polskim rynku gazu ziemnego, a w konsekwencji zwiększenie konkurencji i poprawienie sytuacji konsumentów gazu w wyniku spodziewanego obniżenia cen.

Ponadto celem projektu ustawy o zmianie ustawy o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym oraz ustawy – Prawo energetyczne, zwanej dalej „ustawą o zmianie ustawy o zapasach”, jest wywiązanie się Ministra Gospodarki ze zobowiązania złożonego Komisji Europejskiej w odpowiedzi na dodatkowe wezwanie do usunięcia uchybienia w sprawie naruszenia nr 2006/4918 oraz oddalenie zarzutów Komisji Europejskiej w przedmiotowym postępowaniu, a tym samym usunięcie zagrożenia nałożenia przez Trybunał Sprawiedliwości na Rzeczpospolitą Polską kary finansowej za naruszenie przepisów prawa Unii Europejskiej.

Zgodnie z przepisami ustawy o zapasach – funkcjonujący system prawno-organizacyjny reagowania w sytuacji zaburzenia dostaw gazu ziemnego ma na celu wzmocnienie bezpieczeństwa energetycznego państwa w zakresie zaopatrzenia kraju w gaz ziemny, w szczególności zapewnienie dostaw tego gazu odbiorcom w przypadku wystąpienia zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa, sytuacji awaryjnej w sieci gazowej lub nieprzewidzianego wzrostu zużycia gazu ziemnego. Wykorzystanie magazynów strategicznych i uruchomienie zgromadzonych zapasów obowiązkowych gazu ziemnego ma

na celu zagwarantowanie dostarczenia dużych ilości gazu w krótkim okresie w sytuacji kryzysowej.

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej dysponuje dwoma środkami, które może zastosować w sytuacji wystąpienia zaburzeń w dostawach gazu ziemnego. Są nimi: uruchomienie zapasów obowiązkowych gazu ziemnego oraz wprowadzanie ograniczeń dla podmiotów nieobjętych ochroną.

Korzystając z uprawnienia przyznanego przepisem art. 56 ustawy o zapasach, Rada Ministrów, na wniosek Ministra Gospodarki, może wprowadzić na czas oznaczony, na terytorium całego kraju lub jego części, ograniczenia w poborze gazu ziemnego przez niektóre podmioty. Szczegółowy sposób i tryb wprowadzania ograniczeń został określony przez Radę Ministrów w rozporządzeniu z dnia 19 września 2007 r. w sprawie sposobu i trybu wprowadzania ograniczeń w poborze gazu ziemnego (Dz. U. Nr 178, poz. 1252). Krąg odbiorców chronionych, których nie dotyczą ograniczenia w przypadku niedoboru gazu ziemnego w systemie gazowym lub wystąpienia skrajnie niskich temperatur, jest szeroki. Należą do niego odbiorcy w gospodarstwach domowych oraz pobierający gaz ziemny w punkcie wyjścia z systemu gazowego, jeżeli suma mocy umownych określonych w umowach sprzedaży gazu ziemnego dla tego punktu wyjścia wynosi mniej niż 417 m³/h. W konsekwencji jest możliwe wprowadzanie ograniczeń jedynie dla wąskiej grupy odbiorców – to jest odbiorców pobierających gaz ziemny w punkcie wyjścia z systemu gazowego, jeżeli suma mocy umownych określonych w umowach na dostarczanie gazu ziemnego dla tego punktu wyjścia wynosi co najmniej 417 m³/h, co w praktyce dotyczy dużego i wielkiego przemysłu.

Obowiązek utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego został nałożony przez ustawodawcę na przedsiębiorstwa energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu gazem ziemnym z zagranicą oraz podmioty dokonujące przywozu gazu ziemnego.

Zgodnie z wymogami ustawy o zapasach, zapasy obowiązkowe gazu ziemnego są utrzymywane wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w instalacjach magazynowych przyłączonych do systemu gazowego, których parametry techniczne zapewniają możliwość dostarczenia ich całkowitej ilości do systemu gazowego w okresie nie dłuższym niż 40 dni. Wprowadzenie wymogu w obowiązującej formie było spowodowane przede wszystkim brakiem wystarczającej liczby połączeń międzysystemowych o odpowiedniej przepustowości, co stwarzało istotne ograniczenia uniemożliwiające szybkie

przesłanie dodatkowych ilości gazu ziemnego pochodzącego z zapasów obowiązkowych utrzymywanych na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

Od dnia 1 października 2010 r. do dnia 30 września 2012 r. przedsiębiorstwa energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu gazem ziemnym oraz podmioty dokonujące przywozu gazu ziemnego są obowiązane do utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego w wielkości odpowiadającej co najmniej 20 dniom realizowanego przez nie średniego dziennego przywozu.

W kolejnych latach, tj. od dnia 1 października 2012 r., wielkość ta ma odpowiadać 30 dniom średniego dziennego przywozu gazu ziemnego.

W celu obniżenia barier wejścia nowych podmiotów na rynek gazu ziemnego, ustawodawca, w przepisie art. 24 ust. 5 ustawy o zapasach, wprowadził możliwość wystąpienia o zwolnienie z obowiązku utrzymywania zapasów gazu ziemnego. Na podstawie ww. przepisu podmioty zobowiązane do utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego mogą uzyskać zwolnienie z przedmiotowego obowiązku, jeżeli liczba ich odbiorców nie jest większa niż 100 tys. oraz przywóz gazu ziemnego nie przekracza w ciągu roku 50 mln m³. Zwolnienia dokonuje minister właściwy do spraw gospodarki, w drodze decyzji wydanej na wniosek zainteresowanego podmiotu na okres do jednego roku lub do czasu zmiany stanu faktycznego będącego podstawą do zwolnienia z tego obowiązku.

Zgodnie z utrwaloną wykładnią orzeczniczą oraz interpretacją przepisu art. 24 ust. 5 ustawy o zapasach dokonaną przez Ministra Gospodarki, o zwolnienie z obowiązku utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego nie mogą występować przedsiębiorstwa energetyczne planujące podjęcie działalności gospodarczej w zakresie obrotu gazem ziemnym oraz podmioty zamierzające rozpocząć przywóz gazu ziemnego, ponieważ nie dysponują danymi dotyczącymi przywozu gazu ziemnego za rok poprzedni, na podstawie których można stwierdzić spełnienie przesłanek dających możliwość ubiegania się o zwolnienie z przedmiotowego obowiązku.

Niemniej jednak obowiązujące brzmienie przepisu stwarza możliwość dokonania odmiennej jego interpretacji. Naczelny Sąd Administracyjny dokonał w wyroku z dnia 17 lutego 2010 r. radykalnej zmiany utrwalonej wykładni orzeczniczej w kwestii wydawania decyzji o zwolnieniu z obowiązku utrzymywania zapasów gazu ziemnego przez Ministra Gospodarki, przyznając prawo do ubiegania się o uzyskanie zwolnienia z obowiązku

utrzymywania zapasów gazu ziemnego również przedsiębiorstwom, które nie dokonały przywozu tego paliwa do kraju.

Zgromadzonymi w przedstawiony powyżej sposób zapasami obowiązkowymi gazu ziemnego dysponuje Minister Gospodarki. Zapasy te mogą być uruchomione przez operatora systemu przesyłowego gazowego lub operatora systemów połączonych gazowych, niezwłocznie po uzyskaniu zgody Ministra Gospodarki, wyrażonej w drodze decyzji.

W tym miejscu należy wspomnieć o nowym, w polskim systemie, rozwiązaniu, które zostało wprowadzone przepisami rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 2 lipca 2010 r. w sprawie szczegółowych warunków funkcjonowania systemu gazowego, które weszło w życie w dniu 6 sierpnia 2010 r.¹⁾

Zgodnie z zawartymi w powyższym rozporządzeniu przepisami, w sytuacji wystąpienia ograniczeń w systemie magazynowym, operator systemu magazynowania zostanie zobowiązany, aby w pierwszej kolejności zaoferować pojemności magazynowe podmiotom zobowiązanym do utrzymywania zapasów gazu ziemnego zgodnie z przepisami ustawy o zapasach. Rozwiązanie takie jest podyktowane względami bezpieczeństwa energetycznego, a także dążeniem do umożliwienia dostępu do usług magazynowych wszystkim podmiotom zobowiązanym do utrzymywania zapasów obowiązkowych.

Po wejściu w życie rozporządzenia Ministra Gospodarki w sprawie szczegółowych warunków funkcjonowania systemu gazowego, operator systemu magazynowania, dostosowując „Regulamin świadczenia usług magazynowania” do obowiązujących przepisów, jest zobowiązany do uwzględnienia w nim stosownego przepisu o udostępnianiu w pierwszej kolejności pojemności magazynowych podmiotom zobowiązanym do utrzymywania zapasów obowiązkowych. Proponowane w powyższym rozporządzeniu rozwiązanie ma na celu zagwarantowanie uczestnikom rynku dostępu do instalacji magazynowych w wymiarze, który umożliwi spełnianie wymogów nałożonych przepisami ustawy o zapasach.

Operator systemu magazynowania – spółka PGNiG S.A. Oddział Operator Systemu Magazynowania zapewnia równoprawny dostęp do instalacji magazynowych na niedyskryminacyjnych zasadach. Niemniej jednak operator dysponuje relatywnie nieznacznymi pojemnościami magazynowymi, które może zaoferować zainteresowanym podmiotom, co w istotny sposób wpływa na skalę świadczonych przez niego usług

¹⁾ Dz. U. z 2010 r. Nr 133, poz. 891.

magazynowania paliw gazowych. W efekcie zapotrzebowanie na pojemności magazynowe przekracza obecnie dostępne pojemności. W konsekwencji nie wszyscy importerzy są w stanie w pełni wypełnić obowiązek utrzymywania zapasów gazu ziemnego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, co może wpływać na podejmowanie przez nich decyzji o rozpoczęciu lub skali prowadzonej działalności w tym zakresie na rynku polskim.

Komisja Europejska zakwestionowała zgodność obowiązujących przepisów ustawy o zapasach z prawem Unii Europejskiej. Komisja wszczęła postępowanie formalne w sprawie naruszenia przepisów dyrektywy 2003/55/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2003 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego i uchylającej dyrektywę 98/30/WE oraz dyrektywy Rady 2004/67/WE dotyczącej środków zapewniających bezpieczeństwo dostaw gazu ziemnego (naruszenie nr 2006/4918) w dniu 28 listopada 2007 r.

W opinii Komisji przepisy prawa polskiego wykraczają poza środki, które są konieczne do zabezpieczenia dostaw gazu ziemnego, a zatem są nieproporcjonalne. Zniechęcają one importerów, w szczególności małe i nowe podmioty, do aktywności na polskim rynku, co w rezultacie utrudnia osiągnięcie pożądanego zróżnicowania wśród dostawców gazu i źródeł dostaw. Ponadto według przedstawionego przez Komisję Europejską stanowiska, obowiązujący w Polsce stan prawny uniemożliwia efektywne działanie zasady dostępu stron trzecich (TPA – Third Party Access). W opinii Komisji przepisy ustawy o zapasach w obowiązującym brzmieniu powodują dyskryminację niektórych przedsiębiorstw i nie są zgodne z celem, jakim jest osiągnięcie konkurencyjnego rynku gazu ziemnego, ze względu na fakt, iż stanowią podstawę innego traktowania importerów mających dostęp do instalacji magazynowych w Rzeczypospolitej Polskiej niż importerów mających dostęp do instalacji magazynowych w innych państwach członkowskich. W opinii Komisji wprowadzenie wymogu utrzymywania zapasów na terenie Polski nie ma wystarczającego uzasadnienia.

Należy podkreślić, że Komisja Europejska nie kwestionuje celowości przyjęcia samego obowiązku utrzymywania zapasów gazu ziemnego jako środka służącego zabezpieczeniu dostaw gazu czy też określenia jego rozmiarów. Wątpliwości Komisji budzi natomiast ustanowienie nakazu utrzymywania zapasów wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. W opinii Komisji przepis ten ma negatywny wpływ na funkcjonowanie europejskiego rynku gazu i powoduje, że zasada TPA nie jest realizowana, ze względu na fakt, iż utrudnia wchodzenie na rynek nowych podmiotów.

Niezależnie od postępowania formalnego w sprawie naruszenia przed Komisją trwa procedura w sprawie przyznania pomocy publicznej na inwestycje w podziemne magazyny gazu ziemnego dla PGNiG S.A. W dniu 23 czerwca 2010 r. Komisja Europejska zaakceptowała pomoc publiczną dla PGNiG S.A. (nr N660/2009) na inwestycje w zakresie budowy i rozbudowy podziemnych magazynów gazu ziemnego w Polsce.

Zgodnie z przepisami rozporządzenia Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności możliwe jest dokonywanie certyfikacji płatności na rzecz beneficjenta, jak również podpisywanie umów o dofinansowanie przed wydaniem przez Komisję Europejską decyzji o potwierdzeniu dofinansowania konkretnych projektów. Łączna kwota możliwego do otrzymania przez spółkę dofinansowania wynosi 673,5 mln zł.

Niemniej jednak pozytywna decyzja KE w sprawie uznania części wydatków za kwalifikowane będzie w dużym stopniu uzależniona od wdrożenia dyrektyw UE do prawa polskiego. W przypadku kontynuowania postępowania w sprawie naruszenia nr 2006/4918 należy liczyć się z koniecznością zwrotu przez beneficjenta środków przekazanych w ramach pomocy publicznej udzielonej mu w celu rozbudowy instalacji magazynowych. Zgodnie z przepisem art. 86 ww. rozporządzenia, każda płatność okresowa dokonywana przez Komisję jest uzależniona od faktu, czy nie została wydana uzasadniona opinia na mocy art. 226 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (obecnie art. 258 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej) w sprawie naruszenia odnoszącego się do jednej lub kilku operacji, dla których zadeklarowano wydatki w odnośnym wniosku o płatność.

W związku z prowadzonym przez Komisję Europejską postępowaniem formalnym oraz w celu zwiększenia stopnia liberalizacji polskiego rynku gazu ziemnego, Minister Gospodarki zainicjował działania zmierzające do przyjęcia rozwiązań prawnych, które ułatwiłyby wchodzenie na polski rynek gazu ziemnego nowych podmiotów oraz w większym stopniu niż obecnie ułatwiłyby funkcjonowanie już działających na rynku przedsiębiorstw prowadzących działalność na niewielką skalę.

Należy podkreślić, że podjęcie działań zmierzających do zmiany ustawy o zapasach w tym zakresie stało się możliwe dopiero w wyniku zmiany sytuacji faktycznej, która stanowiła podstawę przyjęcia ustawy, tj. rozwoju infrastruktury, w szczególności dzięki podjęciu przez operatora systemu przesyłowego prac i inwestycji, które zapewnią w niedalekiej przyszłości odpowiedni stopień połączenia polskiego rynku gazu ziemnego

z rynkami innych państw członkowskich oraz zapewnią dostęp do instalacji magazynowych położonych poza granicami kraju. Prowadzone inwestycje odzwierciedlają wyniki przeprowadzonych procedur badania zapotrzebowania rynku (open season) i obejmują:

- budowę połączenia systemu polskiego z czeskim (Moravia). Zgodnie z harmonogramem zakończenie wszystkich prac i uruchomienie połączenia jest planowane na październik 2011 r. Połączenie pozwoli na import gazu do Polski w ilości około 500 mln m³/rok,
- rozbudowę połączenia systemu polskiego i niemieckiego w Lasowie. Prowadzona obecnie modernizacja gazociągów na terenie Dolnego Śląska, której zakończenie jest planowane w 2011 r., powinna umożliwić zwiększenie importu gazu z Niemiec o około 0,5 mld m³/rok do łącznej wielkości około 1,5 mld m³/rok. Dodatkowo jest przewidywane przeprowadzenie kolejnego badania zainteresowania uczestnika rynku (market screening) w celu poznania zapotrzebowania na dalszą rozbudowę tego połączenia.

Równoległe z konsultacjami społecznymi i uzgodnieniami międzyresortowymi brzmienie projektu ustawy o zmianie ustawy o zapasach było dyskutowane również z przedstawicielami Komisji Europejskiej w kontekście możliwości zamknięcia postępowania formalnego. W związku z niezwykle szerokimi oczekiwaniami Komisji odnośnie do zmiany ustawy, przewidywany początkowo ich zakres został rozszerzony w granicach możliwych do zaakceptowania w bieżących uwarunkowaniach. Należy przy tym podkreślić, że Komisja kładzie szczególny nacisk na wprowadzenie możliwości utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego w instalacjach magazynowych zlokalizowanych poza granicami kraju oraz nieograniczenie jej przez wprowadzenie obowiązku uprzedniego zawarcia umowy międzyrządowej bądź też porozumienia między regulatorami. W opinii Komisji, to na przedsiębiorstwach sektora gazowego powinien spoczywać obowiązek dostarczenia wystarczających dowodów wskazujących na możliwość dostarczenia zapasów do polskiego systemu przesyłowego.

Obecnie rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 994/2010 z dnia 20 października 2010 r. w sprawie środków zapewniających bezpieczeństwo dostaw gazu ziemnego i uchylenia dyrektywy Rady 2004/67/WE, zwane dalej „rozporządzeniem w sprawie bezpieczeństwa dostaw”, a wcześniej dyrektywa 2004/67/WE Rady z dnia 26 kwietnia 2004 r. dotycząca środków zapewnienia bezpieczeństwa dostaw gazu ziemnego, zwana dalej „dyrektywą w sprawie bezpieczeństwa dostaw gazu”, która została

transponowana do polskiego systemu prawa przepisami ustawy o zapasach, określa wyłącznie przykładowe i główne środki służące zapewnieniu bezpieczeństwa dostaw gazu, do których zalicza m.in. możliwość wykorzystania zapasów gazu ziemnego. Oznacza to, że w aktualnym stanie prawodawstwa Unii Europejskiej, Polska ma pełną swobodę w tworzeniu i określaniu kierunków zmian swojego systemu zapasów obowiązkowych gazu ziemnego. Tym niemniej rozporządzenie kładzie szczególny nacisk na zapewnienie jak najdłuższego poprawnego funkcjonowania rynku w warunkach kryzysu, dopuszczając możliwość zastosowania środków o charakterze nierynkowym dopiero po wykorzystaniu wszystkich dostępnych środków rynkowych.

W związku z powyższym projekt ustawy przewiduje wprowadzenie znacznych zmian w funkcjonowaniu obecnie istniejącego systemu utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego, które powinny pozytywnie wpłynąć na rozwój konkurencji na polskim rynku gazu ziemnego:

- 1) dopuszczenie możliwości utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego przez obowiązane podmioty również w instalacjach magazynowych usytuowanych poza granicami kraju, na terenie państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w instalacjach magazynowych, których położenie gwarantuje realną możliwość dostarczenia całkowitej ilości zapasów gazu ziemnego zgromadzonych poza granicami kraju do polskiego systemu przesyłowego lub dystrybucyjnego w sytuacji wzmożonego zapotrzebowania lub kryzysu w okresie nieprzekraczającym 40 dni,
- 2) ograniczenie obowiązku utrzymywania zapasów gazu ziemnego wyłącznie do przedsiębiorstw energetycznych wykonujących działalność gospodarczą w zakresie przywozu gazu ziemnego w celu jego dalszej odsprzedaży odbiorcom,
- 3) zwiększenie wielkości progów uprawniających do ubiegania się o uzyskanie zwolnienia z obowiązku utrzymywania zapasów gazu ziemnego. Proponowane jest zwiększenie ograniczenia wartości rocznego przywozu gazu ziemnego z 50 mln m³ na 100 mln m³ rocznie,
- 4) umożliwienie ubiegania się o zwolnienie z obowiązku utrzymywania zapasów gazu ziemnego także podmiotom, które dopiero zamierzają rozpoczęcie działalności na rynku polskim. Przedsiębiorcy ci zostaliby objęci wymogiem dołączania do wniosku deklaracji

- o wysokości planowanego przywozu gazu ziemnego do Polski oraz umów przedwstępnych sprzedaży gazu ziemnego,
- 5) zmianę okresu, na jaki Minister Gospodarki może wydać zwolnienie z obowiązku utrzymywania zapasów obowiązkowych,
 - 6) nałożenie na przedsiębiorstwa energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu gazem ziemnym z zagranicą, zwolnione przez ministra właściwego do spraw gospodarki z obowiązku utrzymywania zapasów gazu ziemnego, wymogu przedstawiania kwartalnych raportów dotyczących wielkości zrealizowanego przywozu,
 - 7) zmianę zakresu podmiotowego kontroli przez wyłączenie z kręgu podmiotów podlegających tej kontroli przedsiębiorstw prowadzących działalność gospodarczą w zakresie magazynowania gazu ziemnego oraz ograniczenie prowadzonej kontroli do kontroli dokumentów i rezygnację z kontroli w obiektach przedsiębiorstw energetycznych,
 - 8) doprecyzowanie przepisów odnoszących się do biegu terminów do nałożenia kar pieniężnych,
 - 9) wprowadzenie możliwości nakładania kar pieniężnych na osoby kierujące działalnością przedsiębiorstwa zwolnionego z obowiązku utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego za:
 - a) niedopełnienie obowiązku poinformowania Ministra Gospodarki o przekroczeniu wielkości uprawniających do uzyskania zwolnienia z obowiązku utrzymywania zapasów gazu ziemnego,
 - b) nieprzedstawienie w wyznaczonym terminie kwartalnego sprawozdania zawierającego informacje o wielkościach zrealizowanego przywozu gazu ziemnego.

Projektowane rozwiązania mają na celu zliberalizowanie polskiego rynku gazu ziemnego przy jednoczesnym zachowaniu obecnego stanu bezpieczeństwa dostaw gazu na polski rynek.

Przewidywane dopuszczenie możliwości utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego w instalacjach magazynowych zlokalizowanych poza granicami kraju nie wpłynie negatywnie na bezpieczeństwo dostaw tego paliwa na rynek polski z uwagi na fakt, iż przepis art. 24a dopuszcza możliwość utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego w instalacji magazynowej zlokalizowanej poza granicami kraju jedynie

w przypadku, jeżeli gwarantuje ona możliwość dostarczenia całkowitej ilości zapasów do polskiego systemu przesyłowego lub dystrybucyjnego w okresie nieprzekraczającym 40 dni, czyli podobnie jak przyjęto wcześniej dla zapasów utrzymywanych w instalacjach magazynowych położonych na terenie kraju.

Po wejściu w życie ustawy o zmianie ustawy o zapasach, przepis art. 24 ust. 4 ustawy o zapasach, obowiązujący obecnie przedsiębiorców, którzy zgodnie z przepisami ustawy utrzymują zapasy obowiązkowe wyłącznie na terenie kraju, będzie miał zastosowanie w odniesieniu do przedsiębiorstw utrzymujących zapasy obowiązkowe w instalacjach magazynowych zlokalizowanych również poza terytorium Polski. W związku z powyższym należy podkreślić, że do operatora systemu przesyłowego gazowego lub operatora systemów połączonych gazowych będzie należał obowiązek dokonania oceny technicznych możliwości dostarczenia wszystkich zapasów obowiązkowych do systemu gazowego w okresie nie dłuższym niż 40 dni, niezależnie od miejsca ich lokalizacji. Prezes URE będzie informowany przez operatora systemu przesyłowego w każdym przypadku stwierdzenia, że parametry techniczne instalacji magazynowych nie zapewniają możliwości dostarczenia zapasów obowiązkowych gazu ziemnego do systemu gazowego w okresie nie dłuższym niż 40 dni.

Operator jest jedynym kompetentnym podmiotem, który może dokonać oceny o takim charakterze, jeżeli chodzi o zapasy utrzymywane w instalacjach magazynowych zlokalizowanych zarówno na terenie kraju, jak i poza nim. Współpraca, jaką prowadzi z innymi europejskimi operatorami w ramach działań podejmowanych przez europejską sieć operatorów systemów przesyłowych gazu (dalej – ENTSOG), pozwala mu na dostęp do danych niezbędnych do zweryfikowania informacji dostarczonych przez przedsiębiorstwa zobowiązane do utrzymywania zapasów gazu ziemnego. Zadaniem postawionym przed ENTSOG przez przepisy dyrektywy 2009/73/WE, jest m.in. zapewnienie koordynacji eksploatacji sieci zarówno w warunkach normalnych, jak i w sytuacjach nadzwyczajnych, czuwanie nad rozwojem sieci przez opracowywanie dziesięcioletnich planów rozwoju sieci o zasięgu wspólnotowym oraz sporządzanie europejskiej prognozy dotyczącej dostaw, która obejmuje ogólną zdolność systemu przesyłowego do zaspokojenia obecnego i przyszłego zapotrzebowania na gaz. Dodatkowo ENTSOG opracuje kodeksy sieci dotyczące m.in. zasady dostępu stron trzecich, wymiany danych i rozliczeń, zasad współpracy, procedur operacyjnych w sytuacjach awaryjnych, zasady dotyczące wymiany handlowej w odniesieniu do technicznej i eksploatacyjnej organizacji usług dostępu do sieci i bilansowania systemu.

Działalność ENTSOG jest monitorowana przez Agencję ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki (dalej – ACER).

Zgodnie z przepisami dyrektywy 2003/55/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2003 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego i uchylającej dyrektywę 98/30/WE, która została wdrożona do polskiego systemu prawnego ustawą z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2006 r. Nr 89, poz. 625, z późn. zm.), zwaną dalej „ustawą – Prawo energetyczne”, jak i nowej dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/73/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego i uchylającej dyrektywę 2003/55/WE, zwaną dalej „dyrektywą 2009/73/WE”, operatorzy podlegają szczegółowo określonym zasadom rozdzielenia działalności przesyłowej od innych rodzajów działalności w celu zapewnienia im odpowiedniego poziomu niezależności oraz zagwarantowania zainteresowanym podmiotom niedyskryminacyjnego dostępu do systemu przesyłowego. W związku z powyższym ich działania, podjęte zgodnie z przepisem art. 24 ust. 4, będą miały również niedyskryminacyjny charakter.

Zgodnie z przepisem art. 24 ust. 4 ustawy o zapasach, w przypadku stwierdzenia, że parametry techniczne instalacji magazynowych nie zapewniają możliwości dostarczenia zapasów obowiązkowych do systemu gazowego w okresie nie dłuższym niż 40 dni, operator przekazuje tę informację Prezesowi URE. Natomiast zgodnie z projektowanym brzmieniem przepisu art. 30 ustawy o zapasach, Prezes URE jest uprawniony do przeprowadzenia kontroli podmiotów zobowiązanych do utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego. Podczas kontroli Prezes URE miałby również możliwość zweryfikowania informacji przekazywanych przez operatorów, współpracując z organami regulacji właściwych państw członkowskich.

Zgodnie z przepisem art. 8 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 713/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiającego Agencję ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki, w przypadku kwestii transgranicznych związanych z dostępem do infrastruktury transgranicznej oraz jej bezpieczeństwem eksploatacyjnym, leżących w gestii krajowych organów regulacji, możliwe jest również zaangażowanie w ich rozstrzygnięcie ACER.

Jednocześnie, dążąc do zachowania symetrii przy określaniu zakresu obowiązków przedsiębiorstw utrzymujących zapasy gazu ziemnego oraz w celu uniknięcia nieuzasadnionej dysproporcji obciążeń w zależności od tego, czy zapasy te są utrzymywane w instalacjach

magazynowych zlokalizowanych na terenie kraju czy poza jego granicami, planuje się usunięcie przepisów stwarzających podstawę prawną przeprowadzania przez Prezesa URE fizycznej kontroli zapasów oraz kontrolowania przedsiębiorstw prowadzących działalność gospodarczą w zakresie magazynowania gazu ziemnego (co powoduje konsekwencje w postaci nowej redakcji art. 30 ust. 1, 5, 8 i 9 nowelizowanej ustawy).

Należy podkreślić, że projektowane rozwiązanie, które tworzy podstawy prawne dla Prezesa URE do żądania przedstawienia przez kontrolowane przedsiębiorstwa stosownych dokumentów oraz złożenia niezbędnych wyjaśnień, sankcjonuje obecną praktykę stosowaną przez organ regulacji i jest wystarczającym sposobem weryfikacji realizacji obowiązku utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego przez obowiązane podmioty.

Zrezygnowanie z nakładania obowiązku utrzymywania zapasów gazu ziemnego na podmioty inne niż przedsiębiorstwa energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przywozu gazu ziemnego w celu dalszej jego odsprzedaży odbiorcom na terenie Rzeczypospolitej Polskiej jest uzasadnione celem ustawy, tj. zabezpieczeniem dostaw gazu ziemnego do polskich odbiorców chronionych, jak również zapewnieniem symetrii między nałożonymi na przedsiębiorstwa obowiązkami a przysługującymi im uprawnieniami. Podkreślenia wymaga fakt, iż to właśnie ci odbiorcy podlegają odłączeniu w pierwszej kolejności, w związku z czym nie wykorzystują zapasów obowiązkowych, których obowiązek utrzymywania nakłada na nich ustawa o zapasach w obecnie obowiązującym brzmieniu. Przepis ten spotkał się z negatywną opinią KE.

Duży odbiorcy przemysłowi posiadają największe możliwości poszukiwania alternatywnych źródeł dostaw gazu ziemnego zużywanego do prowadzonej działalności produkcyjnej, również na rynkach państw członkowskich UE. Przepis w obowiązującym brzmieniu, obligując ich do poszukiwania wolnych pojemności magazynowych na zapasy obowiązkowe, zniechęca do podejmowania takich prób znalezienia innego dostawcy, natomiast proponowana zmiana przyczyni się do zliberalizowania rynku gazu ziemnego w Polsce.

Podwyższenie wielkości jednego z progów uprawniających do ubiegania się o uzyskanie zwolnienia z obowiązku utrzymywania zapasów gazu ziemnego – wielkości rocznego przywozu gazu ziemnego z 50 na 100 mln m³ – pozwoli na uatrakcyjnienie warunków wchodzenia nowych podmiotów na rynek polski, przy czym nie wpłynie to na zmniejszenie bezpieczeństwa dostaw gazu ziemnego. Wykorzystanie tego środka w połączeniu z dopuszczeniem możliwości utrzymywania zapasów gazu ziemnego poza

granicami kraju ma na celu ułatwienie podejmowania działalności gospodarczej przez nowe podmioty i funkcjonowania przedsiębiorstw, które prowadzą działalność w niewielkich rozmiarach przez zmniejszenie liczby obowiązków, które muszą wypełnić. Należy jednakże podkreślić, że nie należy traktować tych rozwiązań jako zamiennych. Dopiero wykorzystanie obu środków łącznie zapewni pełne osiągnięcie założonego celu. Należy przy tym podkreślić, że z informacji zgromadzonych przez Ministra Gospodarki na podstawie przepisu art. 27 ust. 2 ustawy o zapasach wynika, iż proponowane zwiększenie wysokości limitu przywozu gazu ziemnego nie pociągnie za sobą znacznego rozszerzenia kręgu podmiotów uprawnionych do ubiegania się o uzyskanie zwolnienia z obowiązku utrzymywania zapasów gazu ziemnego.

Jednocześnie projektowana zmiana umożliwi ujednoczenie przepisów ustawy o zapasach i ustawy – Prawo energetyczne. Ustawodawca wskazuje w przepisie art. 9d ust. 7 ustawy – Prawo energetyczne na rozmiar działalności, którą uznaje za działalność w niewielkich rozmiarach, tj. operatorów systemu dystrybucji, których liczba odbiorców przyłączonych do sieci nie jest większa niż 100 tys. i sprzedaż paliw gazowych w ciągu roku nie przekracza 100 mln m³, zwalniając ich z obowiązku wypełniania pewnych wymogów nałożonych na podmioty prowadzące działalność w większym rozmiarze.

Zmiana przepisów regulujących bieg terminów nakładania kar jest spowodowana dotychczasowym praktycznym doświadczeniem Agencji Rezerw Materiałowych w sprawach dotyczących nakładania kar, które wskazują na potrzebę wprowadzenia instytucji zawieszenia biegu przedawnienia karalności ze względu na fakt, iż obecnie obowiązujące przepisy prawne umożliwiają nieuczciwym przedsiębiorcom doprowadzenie do przedawnienia postępowania przy wykorzystaniu dostępnych procedur odwoławczych. Wprowadzenie proponowanych przepisów wpłynie w dyscyplinujący sposób na przedsiębiorstwa niewywiązujące się z obowiązków nałożonych przepisami ustawy, ze względu na niemożliwość uniknięcia kary nawet przy celowym przedłużaniu postępowania administracyjno-sądowego.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Wskazanie podmiotów, na które oddziałuje akt prawny

Projekt ustawy wywiera wpływ na:

- podmioty objęte na mocy przepisów ustawy o zapasach obowiązkiem utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego, tj. przedsiębiorstwa energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu gazem ziemnym z zagranicą i podmioty dokonujące przywozu gazu ziemnego,
- podmioty zwolnione na mocy przepisu art. 24 ust. 5 ustawy o zapasach z obowiązku utrzymywania zapasów gazu ziemnego,
- operatora systemu magazynowania,
- operatora systemu przesyłowego,
- operatorów systemów dystrybucyjnych,
- przedsiębiorstwa zainteresowane podjęciem działalności w zakresie przywozu gazu ziemnego w celu dalszej jego odsprzedaży odbiorcom.

2. Wpływ na budżet państwa

Projekt ustawy pozytywnie wpłynie na sektor finansów publicznych. Przewidywany wzrost liczby funkcjonujących na polskim rynku gazu ziemnego przedsiębiorstw, czyli podmiotów zobowiązanych do odprowadzania podatku z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej, spowoduje zwiększenie dochodów budżetu państwa. Projekt nie spowoduje zwiększenia wydatków jednostek sektora finansów publicznych.

Ponadto zmiana ustawy o zapasach dostarczy Ministrowi Gospodarki argumentów w dyskusji z Komisją Europejską odnośnie do prowadzonego przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej postępowania w sprawie naruszenia prawa UE w zakresie utrzymywania stanu prawnego, który utrudnia importerom dostęp do polskiego rynku gazu ziemnego. Projektowana ustawa pozwoli w konsekwencji na odstąpienie przez Komisję od stawianych zarzutów lub dalsze prowadzenie dialogu w celu osiągnięcia kompromisowego rozwiązania. W efekcie zostanie oddalone zagrożenie nałożenia na Rzeczpospolitą Polską przez Trybunał Sprawiedliwości kary finansowej za zaniechanie usunięcia stanu naruszenia przepisów prawa

Unii Europejskiej. Należy podkreślić, że zgodnie z wytycznymi Komisji Europejskiej²⁾ Rzeczpospolita Polska jest zagrożona nałożeniem kary w minimalnej wysokości 4,16 mln euro³⁾.

3. Wpływ na rynek pracy

Projektowana ustawa może w pozytywny sposób wpłynąć na rynek pracy. Przewidywany wzrost liczby działających przedsiębiorstw na rynku gazu ziemnego spowoduje również zwiększenie zatrudnienia w tym sektorze gospodarki.

4. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Projekt ustawy będzie wywierać pozytywny wpływ na konkurencyjność polskiej gospodarki. Ustawa w projektowanym brzmieniu ma na celu usunięcie przeszkód w dostępie do rynku podmiotów zainteresowanych prowadzeniem działalności gospodarczej w zakresie importu gazu ziemnego do Polski. Ponadto projektowana ustawa ułatwi działanie niektórych funkcjonujących obecnie na rynku przedsiębiorstw, które uzyskają prawo do ubiegania się o uzyskanie zwolnienia z obowiązku utrzymywania zapasów gazu ziemnego.

5. Wpływ na sytuację i rozwój regionalny

Projektowane przepisy nie zawierają wprost odniesień do poszczególnych regionów, jednakże, jak już wcześniej wskazano, wystąpią pozytywne efekty oddziaływania na rozwój rynku gazu ziemnego. To z kolei będzie pozytywnie oddziaływać na lokalne rynki pracy.

6. Wyniki przeprowadzonych konsultacji

Projekt ustawy został umieszczony na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Gospodarki.

Zainteresowanie pracami nad projektem, zgodnie z art. 7 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.), zgłosiły następujące podmioty: KRI S.A., PGNiG S.A., HANDEN spółka z o.o., EMFESZ NG Polska Spółka z o.o., Operator Gazociągów Przesyłowych Gaz-System S.A., PKPP Lewiatan, Izba Gospodarcza Gazownictwa, Polski Koncern Naftowy ORLEN S.A. oraz EWE energia spółka z o.o.

²⁾ Komunikat Komisji – stosowanie art. 260 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Dostosowanie stawek bazowych stanowiących podstawę do obliczania kary ryczałtu i okresowej kary pieniężnej proponowanych przez Komisję Trybunałowi Sprawiedliwości w postępowaniach o naruszenie, SEC (2010) 923.

³⁾ Współczynnik zdolności płatniczej dla Polski wynosi 7,88, co oznacza, że dla Polski ryczałt minimalny przy stawce bazowej równej 640 euro wyniesie 4 mln 163 tys. euro.

Zainteresowane podmioty pozytywnie odniosły się do projektowanych zmian w ustawie o zapasach, niemniej jednak zgłosiły również dodatkowe propozycje rozwiązań prawnych. Należy podkreślić fakt, iż w dużej mierze zgłoszone przez nie propozycje nie są możliwe do zastosowania przy obecnym stopniu rozwoju krajowego rynku gazu ziemnego oraz sposobie regulacji jego funkcjonowania z uwagi na fakt, iż wpłynęłyby na zmniejszenie stopnia bezpieczeństwa dostaw gazu do odbiorców chronionych. Ponadto wiele uwag wykraczało merytorycznie poza zakres projektowanej ustawy.

W projekcie ustawy uwzględniono zgłoszoną propozycję wyłączenia z obowiązku tworzenia zapasów obowiązkowych gazu ziemnego podmiotów dokonujących zakupu gazu poza granicami kraju na własne potrzeby, co oznacza, że obowiązek utrzymywania zapasów utrzymano wyłącznie w stosunku do przedsiębiorstw energetycznych wykonujących działalność gospodarczą w zakresie obrotu gazem ziemnym z zagranicą w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne.

Minister Spraw Zagranicznych

Warszawa, 28 lipca 2011 r.

DPUE - 920 - 855 - 10/MN/10

SM - 1653

dot.: RM-10-86-11 z dnia 26.07.2011 r.

Pan Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów

opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym oraz o zmianie ustawy – Prawo energetyczne wyrażona na podstawie art. 13 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działaniach administracji rządowej (Dz. U. z 2007 r. Nr 65, poz. 437 z późn. zm.) przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowny Panie Ministrze,

w związku z przedłożonym *projektem ustawy o zmianie ustawy o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym oraz o zmianie ustawy – Prawo energetyczne* (pismo znak RM-10-86-11 z dnia 26 lipca 2011 r.) pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

z up. Ministra Spraw Zagranicznych
SEKRETARZ STANU

Jan Borkowski

Do wiadomości:

Pan Waldemar Pawlak
Wiceprezes Rady Ministrów
Minister Gospodarki

TABELA ZBIEŻNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU:		Projekt ustawy o zmianie ustawy o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym oraz ustawy - Prawo energetyczne			
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH ¹⁾:		Naruszenie nr 2006/4918			
PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ ²⁾					
Jedn. red.	Treść przepisu UE ³⁾	Konieczność wdrożenia	Jedn. red. (*)	Treść przepisu/ów projektu (*)	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE (**)
	T / N				
art. 3 dyrektywy 2003/55/WE dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego	<p>1. Państwa Członkowskie powinny zapewnić, w oparciu o swe struktury instytucjonalne i przy należytych uwzględnieniu zasady pomocniczości, aby, z zastrzeżeniem ust. 2, przedsiębiorstwa gazownicze działały zgodnie z zasadami niniejszej dyrektywy, mając na celu stworzenie konkurencyjnego, bezpiecznego i zrównoważonego pod względem ochrony środowiska rynku gazu ziemnego i aby nie stosowały dyskryminacji wobec żadnego z tych przedsiębiorstw, tak jeśli chodzi o prawa, jak i obowiązki.</p> <p>2. Przestrzegając w pełni odnośnych postanowień Traktatu, w szczególności jego art. 86, Państwa Członkowskie mogą w ogólnym interesie ekonomicznym nałożyć na przedsiębiorstwa w sektorze gazowniczym zobowiązania z tytułu świadczenia usług o charakterze użyteczności publicznej, mogące odnosić się do bezpieczeństwa, włącznie z bezpieczeństwem dostaw, regularności dostaw, jakości i cen dostaw i ochrony środowiska, włącznie z efektywnością energetyczną i ochroną klimatu. Zobowiązania takie powinny być jasno określone, przejrzyste, pozbawione cech dyskryminacji, weryfikowalne i powinny gwarantować równość dostępu firm gazowniczych UE do krajowych odbiorców. W odniesieniu do</p>		Art. 1	<p>W ustawie z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. Nr 52, poz. 343, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 24:</p> <p>a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:</p> <p>„2. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przywozu gazu ziemnego w celu jego dalszej odsprzedaży odbiorcom:</p> <p>1) utrzymuje zapasy obowiązkowe gazu ziemnego w wielkości odpowiadającej co najmniej 30-dniowemu średniemu dziennemu przywozowi tego gazu, ustalonemu w sposób określony w art. 25 ust. 2 albo ust. 5, z zastrzeżeniem art. 74;</p> <p>2) utrzymuje zapasy obowiązkowe gazu ziemnego w instalacjach magazynowych, których parametry techniczne zapewniają możliwość dostarczenia ich całkowitej ilości do systemu gazowego w okresie nie dłuższym niż 40 dni;</p> <p>3) przedstawia operatorowi systemu przesyłowego gazowego lub operatorowi systemów połączonych gazowych charakterystykę instalacji magazynowej, w której utrzymuje zapasy obowiązkowe gazu</p>	-----

<p>Art. 3 ust. 2 dyrektywy 2004/67/WE dotyczącej środków zapewniających bezpieczeństwo dostaw gazu ziemnego</p>	<p>bezpieczeństwa dostaw, efektywności energetycznej/zarządzania popytem i dla osiągnięcia celów związanych z ochroną środowiska naturalnego, o których mowa w niniejszym ustępie, Państwa Członkowskie mogą wprowadzić długoterminowe planowanie, z uwzględnieniem możliwości podjęcia starań o dostęp do systemu przez strony trzecie.</p> <p>6. W trakcie wdrażania niniejszej dyrektywy Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o wszystkich środkach przyjętych dla realizacji zobowiązań o charakterze użyteczności publicznej, włączając w to ochronę odbiorcy i środowiska naturalnego, oraz o ich możliwym wpływie na konkurencję krajową i międzynarodową, niezależnie od tego, czy środki te wymagają odstępstwa od postanowień niniejszej dyrektywy. Co dwa lata powiadamiają Komisję o wszelkich zmianach dotyczących przyjętych środków, niezależnie od tego czy wymagają one odstępstwa od postanowień niniejszej dyrektywy.</p> <p>2. Państwa Członkowskie przyjmują stosowne przepisy zmierzające do zagwarantowania, że środki, do których odnosi się niniejsza Dyrektywa, nie spowodują nieuzasadnionego i nieproporcjonalnego obciążenia podmiotów działających na rynku gazu oraz są zgodne z zasadami funkcjonowania opartego na konkurencji europejskiego rynku gazu.</p>			<p>ziemnego, w celu weryfikacji technicznych możliwości dostarczenia zapasów tego gazu do systemu gazowego, oraz weryfikacji spełnienia warunków, o których mowa w art. 24a”.</p> <p>3. Zapasy obowiązkowe gazu ziemnego utrzymuje się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w instalacjach magazynowych przyłączonych do systemu przesyłowego lub dystrybucyjnego gazowego, z zastrzeżeniem art. 24a.”,</p> <p>b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„5. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przywozu gazu ziemnego w celu jego dalszej odsprzedaży odbiorcom, podlega zwolnieniu z obowiązku, o którym mowa w ust. 1, jeżeli liczba jego odbiorców nie jest większa niż 100 tys. i przywóz gazu ziemnego nie przekracza w ciągu roku kalendarzowego 100 mln m³. Zwolnienia dokonuje minister właściwy do spraw gospodarki, na wniosek tego przedsiębiorstwa, w drodze decyzji, na czas określony lub do czasu zmiany stanu faktycznego będącego podstawą do zwolnienia z tego obowiązku.”,</p> <p>c) po ust. 5 dodaje się ust. 5a-5c w brzmieniu:</p> <p>„5a. Zwolnieniu z obowiązku, o którym mowa w ust. 1, podlega także podmiot, który uzyskał promesę koncesji na obrót gazem ziemnym z zagranicą, jeżeli uprawdopodobni, że liczba jego odbiorców nie będzie większa niż 100 tys. i przywóz gazu ziemnego nie przekroczy w ciągu roku kalendarzowego 100 mln m³; przepis ust. 5 zdanie drugie stosuje się odpowiednio.</p> <p>5b. Podmiot, o którym mowa w ust. 5a, jest obowiązany dołączyć do wniosku o udzielenie zwolnienia z obowiązku utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego oświadczenie o prognozowanej wielkości przywozu gazu ziemnego oraz kopie umów przedwstępnych sprzedaży gazu ziemnego, które zawarł z dostawcą gazu ziemnego.</p> <p>5c. Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 5, zwolnione z obowiązku utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego, jest obowiązane:</p> <ul style="list-style-type: none"> - przedstawić ministrowi właściwemu do spraw gospodarki pisemne, kwartalne sprawozdanie zawierające informacje o wielkościach 	
---	--	--	--	--	--

				<p>zrealizowanego przywozu gazu ziemnego, w terminie 30 dni od upływu ostatniego dnia kwartału, którego informacje te dotyczą;</p> <p>poinformować ministra właściwego do spraw gospodarki o:</p> <p>a) przekroczeniu wielkości uprawniających do uzyskania zwolnienia z obowiązku utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego oraz</p> <p>b) podjętych działaniach mających na celu utworzenie zapasów obowiązkowych gazu ziemnego - w terminie 15 dni od dnia wystąpienia każdego z tych zdarzeń.”</p> <p>d) ust. 6 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„6. Nie podlegają zwolnieniu, o którym mowa w ust. 5 i 5a, przedsiębiorstwa energetyczne powiązane kapitałowo z podmiotem, który uzyskał zwolnienie albo się o nie ubiega.”;</p> <p>2) po art. 24 dodaje się art. 24a w brzmieniu:</p> <p>„Art. 24a Zapasy obowiązkowe gazu ziemnego mogą być utrzymywane poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej - na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w instalacjach magazynowych przyłączonych do systemu gazowego, pod warunkiem, że parametry techniczne instalacji magazynowych oraz sieci gazowych, do których instalacje te są przyłączone, będą zapewniać możliwość dostarczenia całkowitej ilości utrzymywanych poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zapasów obowiązkowych gazu ziemnego do sieci przesyłowej lub dystrybucyjnej krajowej w okresie nie dłuższym niż 40 dni.”;</p> <p>3) w art. 25:</p> <p>a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„2. Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, ustala wielkość zapasów obowiązkowych gazu ziemnego na podstawie wielkości jego przywozu, w okresie od dnia 1 kwietnia roku ubiegłego do dnia 31 marca danego</p>
--	--	--	--	--

roku, na podstawie danych zawartych w sprawozdaniach statystycznych sporządzanych przez to przedsiębiorstwo.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
„2a. Podmiot, który uzyskał promesę koncesji na obrót gazem ziemnym z zagranicą, ustala wielkość zapasów obowiązkowych gazu ziemnego na podstawie prognozowanej wielkości jego przywozu.”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Dane o wielkości zapasów obowiązkowych gazu ziemnego ustalonej, zgodnie z ust. 2 lub 2a, przedsiębiorstwo, o którym mowa w ust. 1, lub podmiot, o którym mowa w ust. 2a, przedkładają, do dnia 15 maja każdego roku, Prezesowi URE, w celu ich weryfikacji. Prezes URE w drodze decyzji dokonuje weryfikacji tych danych.”;

4) w art. 27 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, przekazuje ministrowi właściwemu do spraw gospodarki oraz Prezesowi URE informacje o działaniach podjętych w okresie od dnia 1 kwietnia poprzedniego roku do dnia 31 marca danego roku, w celu zapewnienia bezpieczeństwa paliwowego państwa w zakresie obrotu gazem ziemnym z zagranicą oraz realizacji obowiązku utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego, do dnia 15 maja każdego roku.”;

5) w art. 28 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Koszty ponoszone przez przedsiębiorstwa, o których mowa w ust. 1, w związku z realizacją obowiązku utrzymywania, uruchamiania oraz uzupełniania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego, są zaliczane do kosztów uzasadnionych ich działalności w rozumieniu art. 3 pkt 21 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne.”;

6) w art. 30 :

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie
„1. Prezes URE jest uprawniony do przeprowadzania kontroli przedsiębiorstw energetycznych wykonujących działalność gospodarczą w zakresie przywozu gazu ziemnego w celu jego dalszej

odsprzedaży odbiorcom w zakresie wykonania obowiązków, o których mowa w art. 24 oraz spełnienia warunków określonych w art. 24a.

2. Czynności kontrolne wykonują upoważnieni pracownicy Urzędu Regulacji Energetyki po doręczeniu przedsiębiorstwu, o którym mowa w ust. 1, albo osobie przez niego upoważnionej, upoważnienia do przeprowadzenia kontroli jego działalności.”,

b) w ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) imię, nazwisko oraz stanowisko służbowe pracownika organu kontroli, uprawnionego do przeprowadzenia kontroli;”,

c) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Kontrola, o której mowa w ust. 1, polega na analizie wyjaśnień oraz dokumentów przedstawionych przez przedsiębiorstwo energetyczne prowadzące działalność gospodarczą w zakresie przywozu gazu ziemnego w celu jego dalszej odsprzedaży odbiorcom.

5. Upoważnionym pracownikom, o których mowa w ust. 2, przysługuje prawo żądania od kontrolowanego przedsiębiorstwa:

- ustnych lub pisemnych wyjaśnień, a także przedstawienia dokumentów dotyczących przywozu gazu ziemnego za rok, w którym jest przeprowadzana kontrola, i rok poprzedni, umożliwiających weryfikację poprawności ustalenia poziomu zapasów obowiązkowych gazu ziemnego, do których tworzenia i utrzymywania jest obowiązane przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przywozu gazu ziemnego w celu jego dalszej odsprzedaży odbiorcom;
- przedstawienia dokumentów umożliwiających sprawdzenie zgodności stanu faktycznego z wielkością zapasów obowiązkowych gazu ziemnego ustaloną według zasad określonych w art. 25 ust. 2 albo ust. 5;
- przedstawienia dokumentów potwierdzających jakość zapasów obowiązkowych gazu ziemnego;
- przedstawienia dokumentów potwierdzających możliwość dostarczenia całkowitej ilości zapasów obowiązkowych gazu ziemnego do sieci przesyłowej

				<p>lub dystrybucyjnej krajowej w okresie, o którym mowa w art. 24 ust. 2 pkt 2 oraz w art. 24a, w szczególności kopię umowy o świadczenie usługi magazynowania paliw gazowych oraz kopię umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych;</p> <p>- dokonania innych czynności, jeżeli wynika to z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych lub prawa Unii Europejskiej.”,</p> <p>d) uchyla się ust. 6,</p> <p>e) ust. 8 i 9 otrzymują brzmienie:</p> <p>„8. W przypadku odmowy podpisania protokołu z kontroli przez przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przywozu gazu ziemnego w celu jego dalszej odsprzedaży odbiorcom, kontrolujący dokonuje stosownej adnotacji w protokole. Odmowa podpisania protokołu nie stanowi przeszkody do jego podpisania przez kontrolującego i realizacji ustaleń kontroli.</p> <p>9. Prezes URE może wezwać przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przywozu gazu ziemnego w celu jego dalszej odsprzedaży odbiorcom, do usunięcia uchybień określonych w protokole z kontroli, wyznaczając termin ich usunięcia.”;</p> <p>7) art. 53 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Art. 53. Jeżeli w ocenie operatora systemu przesyłowego gazowego lub operatora systemów połączonych gazowych działania, o których mowa w art. 50 i 52, nie spowodują przywrócenia stanu bezpieczeństwa paliwowego państwa w zakresie gazu ziemnego, operator ten, z własnej inicjatywy lub na podstawie informacji uzyskanych od przedsiębiorstwa energetycznego wykonującego działalność gospodarczą w zakresie przywozu gazu ziemnego w celu jego dalszej odsprzedaży odbiorcom zgłasza ministrowi właściwemu do spraw gospodarki potrzebę wprowadzenia ograniczeń w poborze gazu ziemnego, zgodnie z planami wprowadzania ograniczeń, o których mowa w art. 58 ust. 1.”;</p> <p>8) w art. 63:</p>
--	--	--	--	--

a) w ust. 1:
 - pkt 19 otrzymuje brzmienie:
 „19) będąc osobą kierującą działalnością przedsiębiorstwa energetycznego prowadzącego działalność gospodarczą w zakresie przywozu gazu ziemnego w celu jego dalszej odsprzedaży odbiorcom nie usunie, w wyznaczonym terminie, uchybień, do czego został zobowiązany na podstawie art. 30 ust. 9;”,
 - po pkt 19 dodaje się pkt 19a i 19b w brzmieniu:
 „19a) będąc osobą kierującą działalnością przedsiębiorstwa, o którym mowa w art. 24 ust. 5, nie przedstawi, w wyznaczonym terminie, dokumentów lub informacji, o których mowa w art. 24 ust. 5c albo przedstawi dokumenty lub informacje nieprawdziwe;
 19b) będąc osobą kierującą działalnością przedsiębiorstwa energetycznego wykonującego działalność gospodarczą w zakresie przywozu gazu ziemnego w celu jego dalszej odsprzedaży odbiorcom nie złoży wyjaśnień lub nie przedstawi w wyznaczonym terminie dokumentów, o których mowa w art. 30 ust. 5, albo złoży nieprawdziwe wyjaśnienia lub przedstawi nieprawdziwe dokumenty;”,
 b) po ust. 15 dodaje się ust. 15a w brzmieniu:
 „15a. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 19a i 19b, kara pieniężna wynosi od dwukrotnego do dziesięciokrotnego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw, obowiązującego w kwartale, w którym nastąpiło niedopełnienie obowiązku.”;

9) w art. 64:
 a) w ust. 1:
 - pkt 1 otrzymuje brzmienie:
 „1) 1-3, 6, 11, 16, 19 i 19b – wymierza Prezes URE;”,
 - pkt 7 otrzymuje brzmienie:
 „7) pkt 17 i 19a – wymierza minister właściwy do spraw gospodarki.”,
 b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
 „3. Prezes URE wymierza kary, o których mowa w art. 63 ust. 1 pkt 1-3, 6, 11, 16, 19 i 19b w drodze decyzji, od której przysługuje odwołanie do

			<p>Sądu Okręgowego w Warszawie - sądu ochrony konkurencji i konsumentów.”;</p> <p>11) użyte w art. 24 w ust. 1, w art. 25 w ust. 1 i 6, w art. 26 w ust. 3 i 4, w art. 27 w ust. 1, w art. 28 w ust. 1, w art. 49 w ust. 1, w art. 50 w ust. 1 i w ust. 2 w zdaniu wstępnym, w art. 51 w ust. 2, w art. 52 w ust. 4, w art. 61 w ust. 1 oraz w art. 74 w ust. 2 w różnym przypadku wyrazy „przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu gazem ziemnym z zagranicą lub podmiot dokonujący przywozu gazu ziemnego” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przywozu gazu ziemnego w celu jego dalszej odsprzedaży odbiorcom”.</p> <p>Art. 2. W ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. — Prawo energetyczne (Dz. U. z 2006 r. Nr 89, poz. 625, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 33 ust. 1a otrzymuje brzmienie: „1a. Prezes URE udziela koncesji na obrót gazem ziemnym z zagranicą wnioskodawcy, który: posiada własne pojemności magazynowe lub zawarł umowę przedwstępną o świadczenie usługi magazynowania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego, o których mowa w art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. Nr 52, poz. 343, z 2008 r. Nr 157, poz. 976, z 2009 r. Nr 3, poz. 11 oraz z 2010 r. Nr 81, poz. 532, Nr 182, poz. 1228 i Nr 229, poz. 1496), w wielkości ustalonej zgodnie z art. 25 ust. 2 tej ustawy lub 3) został zwolniony z obowiązku utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego, o którym mowa w art. 24 ust. 1 ustawy wymienionej w pkt 2.”;</p> <p>2) w art. 35:</p>	
--	--	--	---	--

a) ust. 1a otrzymuje brzmienie:
 „1a. Wniosek o udzielenie koncesji na obrót gazem ziemnym z zagranicą powinien ponadto określać prognozowaną wielkość przywozu gazu ziemnego oraz sposób utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zgodnie z ustawą wymienioną w art. 33 ust. 1a pkt 2 lub zawierać informację o wydaniu przez ministra właściwego do spraw gospodarki decyzji, o której mowa w art. 24 ust. 5a tej ustawy, wraz z dołączoną kopią tej decyzji.”

b) po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:
 „1b. Wnioskodawca, który rozpoczyna prowadzenie działalności gospodarczej wyłącznie w zakresie wywozu gazu ziemnego, jest zwolniony z obowiązku dołączenia do wniosku o udzielenie koncesji na obrót gazem ziemnym z zagranicą informacji o wydaniu przez ministra właściwego do spraw gospodarki decyzji, o której mowa w art. 24 ust. 5a ustawy wymienionej w art. 33 ust. 1a pkt 2.”;

3) w art. 41 ust. 2a otrzymuje brzmienie:
 „2a. Prezes URE cofa koncesję na obrót gazem ziemnym z zagranicą również w przypadku nieutrzymywania, przez przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przywozu gazu ziemnego w celu jego dalszej odsprzedaży odbiorcom, zapasów obowiązkowych gazu ziemnego lub niezapewnienia ich dostępności zgodnie z art. 24 ust. 1 i 2, art. 24a oraz art. 25 ust. 2 albo ust. 5 ustawy wymienionej w art. 33 ust. 1a pkt 2.”;

4) w art. 43:
 a) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
 „5. Do wniosku o wydanie promesy stosuje się odpowiednio art. 35, z zastrzeżeniem ust. 6.”,
 b) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:
 „6. Wniosek o udzielenie promesy koncesji na

				obrót gazem ziemnym z zagranicą powinien określać prognozowaną wielkość przywozu gazu ziemnego oraz sposób utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zgodnie z art. 24 ust. 1 ustawy wymienionej w art. 33 ust. 1a pkt 2 lub zawierać zobowiązanie do wystąpienia do ministra właściwego do spraw gospodarki o wydanie decyzji, o której mowa w art. 24 ust. 5a tej ustawy.”.
--	--	--	--	--

POZOSTAŁE PRZEPISY PROJEKTU⁴⁾

Jedn. red.	Treść przepisu projektu krajowego	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu
Art. 1 ust. 10	10) w art. 66 po ust. 3 dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu: „4. Bieg terminu do nałożenia kary pieniężnej zostaje zawieszony od dnia: 1) wydania przez organ postanowienia o zawieszeniu postępowania gdy rozstrzygnięcie sprawy i wydanie decyzji zależy od uprzedniego rozstrzygnięcia zagadnienia wstępnego przez inny organ lub sąd, 2) wniesienia skargi do sądu administracyjnego na decyzję w sprawie nałożenia kary pieniężnej. 5. Termin do nałożenia kary pieniężnej biegnie dalej od dnia następującego po dniu, w którym: 1) decyzja innego organu stała się ostateczna lub orzeczenie sądu uprawomocniło się, 2) orzeczenie sądu administracyjnego stało się prawomocne.”.	Dodanie nowego przepisu art. 66 (art. 1 ust. 10 projektu) jest zasadne z uwagi na fakt, iż obecne brzmienie przepisu art. 66 ustawy umożliwia nieuczciwym przedsiębiorcom doprowadzenie do przedawnienia postępowania przy wykorzystaniu dostępne procedury odwoławcze. Wprowadzenie proponowanych zapisów wpłynie w dyscyplinujący sposób na przedsiębiorstwa niewywiązujące się z obowiązków nałożonych przepisami ustawy, ze względu na niemożliwość uniknięcia kary nawet przy celowym przedłużaniu postępowania administracyjno-sądowego.
Art. 3	1. Do postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe. 2. Zachowują ważność decyzje wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie art. 24 ust. 5 ustawy zmienianej w art. 1.	Przepisy końcowe i przejściowe
Art. 4	Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.	

¹⁾ w wypadku projektu usuwającego naruszenie Komisji należy wpisać nr naruszenia, zaś w wypadku wykonywania orzeczeń Trybunału Sprawiedliwości (czy to w trybie prejudycjalnym czy skargowym) należy podać datę wyroku i sygnaturę sprawy

²⁾ tabelę zbieżności dla przepisów Unii Europejskiej można wygenerować przy pomocy systemu e-step (www.e-step.pl/urzednik). W wypadku konieczności dodania uzasadnienia dla przekroczenia minimum europejskiego należy dodać odpowiednią kolumnę

³⁾ w tej części należy wskazać przepisy dyrektywy, decyzji ramowej, przepisy prawa UE, których naruszenie wskazała Komisja lub których wykładni dokonał Trybunał Sprawiedliwości

⁴⁾ w tej części należy wskazać wszystkie przepisy projektu aktu prawnego, które nie zostały wymienione w pierwszej części tabeli. Ze względu na konieczność ograniczenia projektów implementujących prawo UE do przepisów wyłącznie i ściśle dostosowawczych przepisy wykraczające poza ten zakres powinny mieć charakter wyjątkowy i być opatrzone uzasadnieniem konieczności ich wprowadzenia .

(*) jeżeli do wdrożenia danego przepisu UE potrzebne jest oprócz przepisu przenoszącego treść, także wprowadzenie przepisów zapewniających stosowanie (np. przepisy proceduralne, przepisy karne itp.), w tabeli powinny znaleźć się wszystkie te przepisy wraz z oznaczeniem ich jednostek redakcyjnych

(**) w wypadku wprowadzenia przepisów, które przekraczają minimum ustanowione przepisami UE (o ile jest to dopuszczalne) konieczne jest uzasadnienie zastosowania takiej normy

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 157, poz. 976, z 2009 r. Nr 3, poz. 11 oraz z 2010 r. Nr 81, poz. 532, Nr 182, poz. 1228 i Nr 229, poz. 1496.

**ZGŁOSZENIE
ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM - ZGŁOSZENIE ZMIANY DANYCH***

Projekt ustawy o zmianie ustawy o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym oraz ustawy Prawo energetyczne

(tytuł projektu - zgodnie z jego treścią udostępniona w Biuletynie Informacji Publicznej lub informacja zamieszczona w programie prac legislacyjnych)

A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM

1. Nazwa/imie i nazwisko**

KRI S.A.

2. Siedziba/miejsce zamieszkania**

Wysogotowo, ul. Serdeczna 8, 62-081 Przeźmierowo

3. Adres do korespondencji i adres e-mail

Wysogotowo, ul. Serdeczna 8, 62-081 Przeźmierowo, mariusz.calinski@kri.pl

**B. WSKAZANIE OSOB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU WYMIENIONEGO W CZĘŚCI
A W PRACACH NAD PROJEKTEM**

lp.	Imię i nazwisko	Adres miejsca zameldowania na pobyt stały
1	Mariusz Caliński	[REDAKTOWANE]
2		
3		
4		
5		

**C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU BĄDĄCEGO
PRZEDMIOTEM OCHRONY**

KRI S.A. jest przedsiębiorstwem energetycznym zajmującym się min. obrotem i dystrybucją gazu ziemnego stąd też interes spółki wynika z prowadzonej działalności i posiadanych koncesji.

Wprowadzenie:

Ustawa z dnia 16.02.2007r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. Nr 52, poz. 343) - dalej zwana Ustawą, która w założeniu ma na celu min. wzmocnienie bezpieczeństwa energetycznego państwa w zakresie zaopatrzenia kraju w gaz ziemny, stała się faktyczną przeszkodą na drodze liberalizacji rynku obrotu gazem ziemnym w Polsce, w szczególności blokując możliwości rozwoju przedsiębiorstw zainteresowanych przywiezieniem gazu ziemnego z zagranicy. Celem obecnej nowelizacji Ustawy (jak czytamy w Uzasadnieniu do projektu zmiany Ustawy) jest „modyfikacja funkcjonującego obecnie systemu obowiązkowych zapasów gazu ziemnego w taki sposób, aby ułatwiony został proces wchodzenia na polski rynek nowych podmiotów zainteresowanych prowadzeniem działalności gospodarczej w zakresie obrotu gazem ziemnym z zagranicą i przywozu gazu ziemnego oraz funkcjonowanie już działających na rynku przedsiębiorstw prowadzących taką działalność na niewielką skalę”. O ile kierunek zmian należy ocenić pozytywnie o tyle ich zakres nie rozwiązuje problemów, które w zamysle ustawodawcy należało tą nowelizacją rozwiązać. Zwracamy uwagę, że z punktu widzenia technicznych możliwości dostępu nowych podmiotów do instalacji magazynowych znajdujących się na terenie Rzeczypospolitej Polskiej oraz z punktu widzenia dostępu do połączeń międzysystemowych sytuacja dzisiejsza nie różni się w żaden sposób od sytuacji z roku wejścia w życie Ustawy (tj. z roku 2007). Szereg, obecnie realizowanych nowych inwestycji w pojemności magazynowe oraz połączenia międzysystemowe, zostanie oddane do użytku dopiero w nadchodzących latach (2012-2018). Pomimo wydzielenia Operatora Systemu Magazynowego, który z założenia powinien ułatwić zainteresowanym podmiotom niedyskryminacyjny dostęp do pojemności magazynowych, żaden z nowych podmiotów nie był zainteresowany wzięciem udziału w procedurze udostępnienia pojemności (lipiec 2009) gdyż jednocześnie nie mogli mieć pewności, że będzie miał techniczną i kontraktową możliwość sprowadzenia gazu z zagranicy przez istniejące lub nowe połączenia międzysystemowe. Odwrotna sytuacja wystąpiła w przypadku procedury udostępnienia mocy regazyfikacyjnych w budowanym terminalu LNG. Podmioty nie są skłonne rezerwować mocy w terminalu gdyż nie mają pewności czy będą w stanie zagwarantować sobie równoczesny dostęp do pojemności magazynowych. Faktyczny problem co ma być pierwsze (tj. czy najpierw rezerwować pojemności

Cal.

magazynowe, żeby sprostać wymogom Ustawy, czy może najpierw przepustowość w połączeniach międzysystemowych); przy jednoczesnym zjawisku dużych trudności lub nawet braku możliwości dostępu do infrastruktury, skutecznie blokuje proces liberalizacji rynku gazu w Polsce.

Proponowane dopuszczenie możliwości utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego również w instalacjach usytuowanych poza granicami kraju, na terenie państw członkowskich Unii Europejskiej, jest z całą pewnością krokiem w dobrym kierunku, jednakże nie rozwiązuje to problemu w krótkim horyzoncie czasowym. Brak faktycznego dostępu do połączeń międzysystemowych uniemożliwi w najbliższych latach korzystanie z tego rozwiązania. Tak więc podmiot zainteresowany np. dostępem do terminalu LNG nie będzie podejmował ryzyka rezerwacji mocy regazyfikacyjnych, gdyż nie będzie miał możliwości w najbliższym czasie uzyskania dostępu do pojemności magazynowych zarówno krajowych jak i znajdujących się na terenie UE (biorąc pod uwagę konieczność przesiania gazu do polskiego systemu przesyłowego).

W Uzasadnieniu do projektu są przywołane zapisy rozporządzenia Ministra Gospodarki w sprawie szczegółowych warunków funkcjonowania systemu gazowego notyfikowanego Komisji Europejskiej w dniu 1 lutego 2010r. Zgodnie z zapisami ww. rozporządzenia operator systemu magazynowego będzie zobowiązany w pierwszej kolejności zaoferować pojemności magazynowe podmiotom zobowiązanym do utrzymywania obowiązkowych zapasów zgodnie z zapisami Ustawy. Zakładając, że zapisy te będą miały odwierciedlenie w Regulaminie świadczenia usług magazynowych OSM (zgodnie z intencją Ustawodawcy), należy ocenić je bardzo pozytywnie - jako przyczyniające się do zwiększenia możliwości dostępu podmiotów do rynku gazu ziemnego. Ważne jest, żeby zaoferowane pojemności spełniały parametry techniczne zapisane w art. 24 ust. 2 pkt 2) (tj. możliwość dostarczenia gazu do systemu w ciągu 40 dni) oraz aby dostęp do pojemności magazynowych dotyczył również podmiotów mających dopiero zamiar podjąć działalność w zakresie przywozu gazu ziemnego z zagranicy. Nie zmienia to jednakże faktu, iż (jak czytamy w uzasadnieniu) „operator dysponuje relatywnie nieznacznymi pojemnościami magazynowymi, które może zaoferować zainteresowanym podmiotom, co w istotny sposób wpływa na skalę świadczonych przez niego usług magazynowania paliw gazowych...(!) W konsekwencji nie wszyscy importerzy są w stanie w pełni wypełnić obowiązek utrzymywania zapasów gazu ziemnego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej...”. Jak wynika z powyższego, prawny obowiązek pierwszeństwa dla podmiotów zobowiązanych do tworzenia zapasów obowiązkowych nie przełoży się w pełni na faktyczny dostęp do pojemności magazynowych.

Biorąc powyższe argumenty pod uwagę najlepszym rozwiązaniem byłoby całkowite porzucenie idei utrzymania Ustawy o zapasach w zakresie gazu ziemnego (lub chociażby zawieszenie do czasu powstania nowej infrastruktury gazowej) biorąc przykład z większości krajów - członków UE. Podmioty zajmujące się importem i dostawą gazu ziemnego we własnym interesie muszą w szczególności dbać o utrzymanie ciągłości dostaw gazu do klienta końcowego i dlatego dodatkowy obowiązek, którego koszty i tak są przerzucane na odbiorcę, nie zwiększa faktycznego bezpieczeństwa energetycznego kraju. Bezpieczeństwo zaopatrzenia w gaz ziemny może być zwiększone jedynie na drodze rozbudowy infrastruktury tj. zwiększenia istniejących pojemności magazynowych, budowa i/lub rozbudowa połączeń międzysystemowych, budowa terminalu LNG, a także poprzez dywersyfikację kontraktów gazowych, która może być zapewniona dzięki nowym podmiotom działającym w obrocie gazem ziemnym. Obecna Ustawa, abstrahująca zupełnie od faktycznego dostępu do infrastruktury gazowej, skutecznie hamuje proces liberalizacji rynku i konserwuje stan monopolu jednego podmiotu na rynku. Ponieważ całkowite zniesienie ustawowego obowiązku utrzymywania zapasów obowiązkowych nie wydaje się w obecnych warunkach prawdopodobne (choćby bardzo pożądane), proponujemy następujące zmiany w projekcie nowelizacji, które w większym stopniu ułatwią nowym i istniejącym podmiotom prowadzenie działalności w zakresie obrotu gazem ziemnym z zagranicą:

Art. 24 ust. 5 Ustawy

Proponujemy zwiększyć limit przywozu gazu ziemnego z proponowanego 100 mln. m³ do minimum 200 mln. m³.

Uzasadnienie: Limit 200 mln m³ lub większy będzie lepiej skorelowany z limitem 100 tys. odbiorców. Przyjmując, że pojedynczy odbiorca indywidualny zużywa średnio ok. 2100 m³/rok dla celów grzewczych to mnożąc średnie zużycie klienta indywidualnego przez limit liczby odbiorców otrzymujemy 210 mln m³. Pozostawiając limit 100 mln m³, doprowadzamy do sytuacji iż wyłącznie limit wolumenowy będzie faktycznym ograniczeniem możliwości zwolnienia z obowiązku posiadania zapasów. Trudno wyobrazić sobie sytuację, że jakikolwiek podmiot przekracza liczbę odbiorców 100.000 nie przekraczając jednocześnie granicy 100 mln m³.

Art. 24 ust 2 p. 1) oraz odpowiednio Art. 74 ust. 2. punkty 1)-4) Ustawy

Proponujemy, żeby zmniejszyć obowiązek utrzymywania zapasów obowiązkowych z 30-dniowego średniego dziennego przywozu do 15-dniowego średniego dziennego przywozu.

Uzasadnienie: Brak na dzień dzisiejszy faktycznie istniejącej infrastruktury, która umożliwiałaby wszystkim zainteresowanym podmiotom równoprawy dostęp do pojemności magazynowych w wielkościach przyjętych w ustawie. W momencie wybudowania odpowiedniej infrastruktury i pojawienia się faktycznych możliwości dostępu można byłoby wrócić do zapisu zakładającego 30-dniowy średni zapas magazynowy. Ponieważ termin oddania nowych

Aut.

pojemności magazynowych nie jest pewny (sa tylko planowane daty oddania magazynow do użytkowania) należałoby zrezygnować z ustawowego zwiększenia wielkości zapasów obowiązkowych z obecnie obowiązujących 15 dni.

Dodać w Art. 24 ust 5. po pierwszym zdaniu następująca treść:

Ponadto przedsiębiorstwa lub podmioty mogą być zwolnione z obowiązku, o którym mowa w ust. 1, jeżeli uprawdopodobnią, że podpisały wiążące umowy gwarantujące dostęp do połączeń międzysystemowych pomiędzy zagranicznym i polskim systemem przesyłowym lub umowy gwarantujące dostęp do mocy regazyfikacyjnych terminali LNG znajdującego się na terenie Rzeczypospolitej Polskiej i jednocześnie otrzymały odmowę dostępu do usług magazynowych, realizowanych przez operatora systemu magazynowego wyznaczonego przez URE, zapewniających realizację obowiązków wynikających z ust. 1.

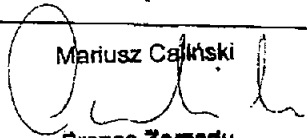
Uzasadnienie: Zapis ten rozwiąże dylemat podmiotów zainteresowanych przywozem gazu z zagranicy, obowiązujących się ryzyka nie przydzielenia odpowiednich pojemności magazynowych przez polskiego Operatora Systemu Magazynowego (w celu realizacji obowiązku utrzymania zapasów obowiązkowych). Przepis ten należałoby doprecyzować o wyszczególnienie wymaganych dokumentów składanych do Ministra Gospodarki.

D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY

1	Kopia wyciągu z Krajowego Rejestru Sądowego
2	
3	
4	
5	
6	
7	
8	

E. Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych/zmiany danych
zgłoszenia dokonanego dnia
(podać datę z części I poprzedniego zgłoszenia)**

F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE

Imię i nazwisko	Data	Podpis
Mariusz Caliński	15.06.2010r.	 Mariusz Caliński Prezesa Zarządu

- * Jeżeli zgłoszenie nie jest składane w trybie art. 7 ust. 6 ustawy treść: "- Zgłoszenie zmiany danych" skreśla się.
- ** Niepotrzebne skreślić.

Pouczenie

1. Jeżeli zgłoszenie ma na celu uwzględnienie zmian zaistniałych po dacie wniesienia urzędowego formularza zgłoszenia (art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414)) lub uzupełnienie braków formalnych poprzedniego zgłoszenia (§ 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 stycznia 2006 r. w sprawie zgłaszania zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych (Dz. U. Nr 34, poz. 236)), w nowym urzędowym formularzu zgłoszenia należy wypełnić wszystkie konieczne rubryki, powtarzając również dane, które zachowały swoją aktualność.
2. Część B formularza wypełnia się w przypadku zgłoszenia dotyczącego jednostki organizacyjnej oraz w sytuacji, gdy osoba fizyczna, która zgłasza zainteresowanie pracami nad projektem aktu normatywnego, nie będzie uczestniczyła osobiście w tych pracach.
3. W części D formularza, stosownie do okoliczności, uwzględnia się dokumenty, o których mowa w art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa, a także pełnomocnictwa do wniesienia zgłoszenia lub do reprezentowania podmiotu w pracach nad projektem aktu normatywnego.
4. Część E formularza wypełnia się w przypadku uzupełnienia braków formalnych lub zmiany danych dotyczących wniesionego zgłoszenia.

WZÓR URZĘDOWEGO FORMULARZA ZGŁOSZENIA ZAINTERESOWANIA
PRACAMI NAD PROJEKTEM AKTU NORMATYWNEGO

ZGŁOSZENIE
ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM

dnia 27.05.2010r. (wersja 1.0010) „ustawy o zmianie ustawy o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym oraz ustawy – Prawo energetyczne”

A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM

POLSKIE GÓRNICCTWO NAFTOWE I GAZOWNICTWO S.A.

ul. Kasprzaka 25, 01-224 Warszawa

3. Adres do korespondencji i adres e-mail

j.w.,

andrzej.janiszwski@pgnig.pl,

joanna.kijas@pgnig.pl.

B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU WYMIONIONEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM

Lp.	Imię i nazwisko	Adres miejsca zameldowania na pobyt stały
1	Andrzej Janiszowski	[REDAKTOWANE]
2	Joanna Kijas	[REDAKTOWANE]
3	-----	
4	-----	
5	-----	

C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU BĘDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY

Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo Spółka Akcyjna (dalej: PGNiG SA. Spółka), jako podmiot rynku gazowego, na którym obecnie ciąży obowiązek tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego widzi swój interes prawny w *Projekcie (z dnia 27.05.2010r.) Ustawy o zmianie ustawy o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym oraz ustawy – Prawo energetyczne (dalej: Projekt nowelizacji Ustawy)*. Proponowane w Projekcie nowelizacji Ustawy zapisy zmieniają zasady utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego, a w konsekwencji wpływają na sytuację rynkową Spółki.

Kluczową zmianą, którą wprowadza Projekt nowelizacji Ustawy jest możliwość utrzymywania zapasów

obowiązkowych na terytorium innych niż Polska państw członkowskich Unii Europejskiej (UE).

W ocenie PGNiG SA Projekt nowelizacji Ustawy w obecnym kształcie pozostawia wiele kwestii nieuregulowanych.

Wątpliwości budzą w szczególności:

1. Zgodność obowiązku rezerwacji zdolności przesyłowej interkonektorów z unijnymi zasadami alokacji zdolności i procedurami zarządzania ograniczeniami.
2. Koszty rezerwacji zdolności przesyłowej interkonektorów.
3. Czas wymagany do dostarczenia zapasów obowiązkowych do polskiej sieci przesyłowej.
4. Kontrola stanu i jakości oraz uruchamianie zapasów obowiązkowych.
5. Zwolnienie z obowiązku utrzymywania zapasów obowiązkowych w sytuacji kiedy przywóz gazu ziemnego nie przekracza w ciągu roku kalendarzowego 100 mln m³.

1. **Zgodność obowiązku rezerwacji zdolności przesyłowej interkonektorów z unijnymi zasadami alokacji zdolności i procedurami zarządzania ograniczeniami**

Projekt nowelizacji Ustawy nie nakłada wprost na przedsiębiorstwa energetyczne (ani na inne podmioty) obowiązku rezerwacji wystarczającej zdolności przesyłowej w celu wykonania obowiązku dostarczenia zapasów do polskiej sieci przesyłowej w okresie nie dłuższym niż 40 dni. Można jednak domniemywać, że taki obowiązek zaistnieje w praktyce. Proponowany zapis art. 24a ust. 2 wskazuje bowiem, iż przedsiębiorstwo energetyczne przedstawia operatorowi systemu przesyłowego gazowego lub operatorowi systemów połączonych gazowych umowę o świadczenie usługi przesyłania paliw gazowych, w celu weryfikacji technicznych możliwości dostarczenia zapasów obowiązkowych utrzymywanych w instalacjach magazynowych położonych poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do krajowej sieci przesyłowej. Zakładając, że podpisanie takiej umowy o świadczenie usługi przesyłania wiąże się z rezerwacją zdolności przesyłowej interkonektorów należy zwrócić uwagę na fakt, iż rezerwacja zdolności, która nie jest wykorzystywana (zostanie wykorzystana jedynie w sytuacji wystąpienia zdarzeń skutkujących uruchomieniem zapasów obowiązkowych) może budzić wątpliwości z punktu widzenia określonych w Rozporządzeniu 715/2009 zasad alokacji zdolności i procedur zarządzania ograniczeniami (w szczególności z zasadą „use it or lose it”).

2. **Koszty rezerwacji zdolności przesyłowej interkonektorów**

Należy zauważyć, że w przypadku jeżeli z możliwością utrzymywania zapasów obowiązkowych poza granicami RP będzie łączyl się obowiązek rezerwacji odpowiedniej zdolności przesyłowej, przedsiębiorstwa energetyczne będą musiały ponieść koszty rezerwacji tej zdolności. A zatem w ramach tej samej kategorii przedsiębiorstw (przedsiębiorstwa obrotu) jedna grupa przedsiębiorstw (utrzymująca zapasy poza granicami RP) będzie traktowana inaczej, niż inna grupa przedsiębiorstw (utrzymująca zapasy w Polsce). Wobec powyższego

należałoby rozważyć, możliwość zmiany (wydłużenia) minimalnego czasu dostarczenia zapasów obowiązkowych do polskiej sieci przesyłowej¹, w celu dostosowania go do technicznych możliwości krajowych instalacji magazynowych (szczegółowe informacje zostały zaprezentowane w pkt 3 niniejszego pisma). Takie działanie doprowadziłoby do zwiększenia dostępności do usług magazynowych umożliwiających utrzymywanie zapasów obowiązkowych na terenie Polski, a co się z tym wiąże obniżyłoby koszty utrzymania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego. Uważamy, iż ocena możliwości rezerwacji przepustowości w systemie przesyłowym oraz jego skutków powinna zostać poddana dogłębnej analizie przez operatora polskiego systemu przesyłu gazu OGP Gaz-System

3. Czas wymagany do dostarczenia zapasów obowiązkowych do polskiej sieci przesyłowej

Projekt nowelizacji Ustawy wprowadza w przypadku utrzymywania zapasów poza granicami RP analogiczny obowiązek jak w przypadku zapasów utrzymywanych w Polsce tj. konieczność ich dostarczenia do systemu gazowego w okresie nie dłuższym niż 40 dni.

Kryteria odnośnie obowiązkowych zapasów gazu ziemnego, które zostały sprecyzowane w Ustawie o zapasach, tj.:

- wymóg dostarczenia całkowitej ilości zapasów (niezależnie od tego na terytorium jakiego kraju są utrzymywane) do systemu gazowego w okresie nie dłuższym niż 40 dni,
- wielkość zapasów obowiązkowych, która docelowo odpowiadać ma co najmniej 30 dniom średniego dziennego przywozu tego gazu,
- termin uzupełnienia zapasów obowiązkowych (w ciągu 4 miesięcy po zakończeniu miesiąca, w którym nastąpiło uruchomienie zapasów),

określają rodzaje instalacji magazynowych, które spełniają ww. kryteria i w związku z tym mogą być wykorzystywane do utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego.

W przypadku magazynów w Polsce, magazyny w wyeksploatowanych złożach gazu nie są dostosowane do świadczenia usług magazynowych zgodnie z kryteriami wynikającymi z Ustawy o zapasach. Charakterystyka pracy podziemnych magazynów gazu (PMG) utworzonych w wyeksploatowanych złożach węglowodorów umożliwia odbiór całości zmagazynowanego gazu w czasie od 80 do 150 dni ciągłego odbioru gazu z

¹ Zgodnie z art. 24 ust 2 pkt 2 Ustawy o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (dalej „Ustawa o zapasach”), przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu gazem ziemnym z zagranicą lub podmiot dokonujący przywozu gazu ziemnego są obowiązani do utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego w instalacjach magazynowych, których parametry techniczne zapewniają możliwość dostarczenia ich całkowitej ilości do systemu gazowego w okresie nie dłuższym niż 40 dni.

maksymalną dostępną mocą odbioru gazu z magazynu (tempo odbioru jest różne dla poszczególnych magazynów) Skracanie czasu odbioru gazu z magazynów tego typu wiąże się z koniecznością zwiększenia pojemności buforowej kosztem dostępnej pojemności czynnej magazynu, a tym samym z faktycznym zmniejszeniem dostępnych pojemności magazynowych, które mogą być wykorzystane przez uczestników rynku gazu.

Kryteria ustalone w ustawie o zapasach spełniają PMG utworzone w kawernach solnych lub magazyny LNG. Magazyny w kawernach solnych, z uwagi na znacząco wyższe nakłady inwestycyjne, które muszą być poniesione w celu budowy takiego magazynu² nie powinny być wykorzystywane jako magazyny strategiczne. Tego typu instalacje są wykorzystywane przede wszystkim na bieżące bilansowanie systemu gazowego. Natomiast magazyny LNG służą do pokrywania bardzo krótkotrwałych (szczytowych) zapotrzebowań na gaz, które trwają zazwyczaj nie dłużej niż 5 dni w ciągu roku (przykład Wielkiej Brytanii).

W polskich warunkach geologicznych utrzymywanie zapasu obowiązkowego jest obecnie i w najbliższych latach będzie możliwe przede wszystkim w magazynach złożowych. Obecnie PGNiG S.A. posiada 1 230 mln m³ pojemności magazynowych w magazynach złożowych i jedynie 370 mln m³ w magazynach kawernowych.

Utrzymywanie bardzo wyśrubowanego kryterium określającego maksymalny czas odbioru zapasu obowiązkowego, w istotny sposób ogranicza dostępną pojemność magazynów, która może być przeznaczona na potrzeby optymalizacji wydobycia gazu ze źródeł krajowych przez PGNiG S.A. lub potrzeby handlowe (bilansowanie systemu gazowego – pokrycie niedoborów gazu w ziemi lub odbiór nadwyżki gazu w lecie) Taka sytuacja z dużym prawdopodobieństwem prowadzi do wystąpienia okoliczności, w których w czasie trwania normalnej zimy w celu zapewnienia dostaw gazu do istniejących odbiorców będzie konieczne uruchamianie zapasu obowiązkowego przez operatora systemu przesyłowego gazowego lub operatora systemów połączonych gazowych, po uprzednim uzyskaniu zgody ministra właściwego do spraw gospodarki (zgodnie z artykułem 26 ustawy o zapasach).

Z tego względu w opinii Spółki zasadne jest, aby rozszerzyć zakres instalacji w jakich można przechowywać zapasy obowiązkowe poprzez zmianę czasu jaki określa ustawa dla dostarczenia gazu do systemu - z 40 dni na 90 dni (zarówno w przypadku zapasów utrzymywanych na terytorium Polski, jak i poza nim). Wprowadzona zmiana zwiększyłaby przede wszystkim możliwość utrzymywania zapasów obowiązkowych na terytorium RP, a tym samym zmniejszyłaby istotnie koszty związane z utrzymywaniem zapasów obowiązkowych (które w przypadku występującego deficytu odpowiednich instalacji magazynowych spełniających obecnie kryteria ustawy, oznaczają istotnie wyższe koszty utrzymywania zapasów obowiązkowych poza granicami RP – patrz uwaga w pkt. 2 powyżej).

² Koszt utworzenia 1 m³ pojemności czynnej magazynu kawernowego jest o ok. 60% – 80% wyższy niż koszt utworzenia 1 m³ pojemności czynnej magazynu wybudowanego w wyeksploatowanym złożu gazowym (dalej „magazyny złożowe”).

4. Kontrola stanu i jakości zapasów obowiązkowych

Projekt nowelizacji Ustawy nie wystarczająco reguluje kwestie związane z kontrolą stanu i jakości oraz uruchamiania zapasów obowiązkowych.

Jedynym zapisem dotyczącym kwestii kontroli stanu i jakości zapasów obowiązkowych jest art. 30a, który wprowadza obowiązek przedstawienia na żądanie Prezesa URE dokumentów określających stan i jakość zapasów obowiązkowych poświadczonych przez operatora systemu magazynowania lub organ regulacyjny państwa członkowskiego UE. Należy zadać pytanie, czy podmiot polski może skutecznie żądać wydania takiego zaświadczenia przez organ regulacyjny państwa obcego, biorąc pod uwagę fakt, iż żaden akt europejski o skutku bezpośrednim (tj. Rozporządzenie) nie nakłada na krajowe organy regulacyjne kompetencji do weryfikowania stanu zapasów obowiązkowych, gdyż instytucja utrzymywania zapasów obowiązkowych nie jest powszechnie stosowana w polityce energetycznej innych państw członkowskich UE. Wobec tego organy regulacyjne poszczególnych państw członkowskich mogą nie posiadać kompetencji do wydawania wspomnianych zaświadczeń i odmówić dokonania takiej czynności.

6. Zwolnienie z obowiązku utrzymywania zapasów obowiązkowych w sytuacji kiedy przywóz gazu ziemnego nie przekracza w ciągu roku kalendarzowego 100 mln m³

Projekt nowelizacji ustawy zmienia brzmienie art. 24 ust 5 zwiększając próg uprawniający do ubiegania się o zwolnienie z obowiązku utrzymywania zapasów obowiązkowych z wielkości 50 mln m³ do 100 mln m³ rocznego przywozu gazu ziemnego.

Takie zwiększenie progu uprawniającego do ubiegania się o zwolnienie z obowiązku utrzymywania zapasów obowiązkowych wynika, jak podkreśla ustawodawca, z dążenia do ułatwienia funkcjonowania przedsiębiorstw prowadzących działalność na niewielką skalę.

Należy zauważyć, iż zapis ten stawia przedsiębiorstwa, których wielkość przywozu nie przekracza 100 mln m³ w uprzywilejowanej sytuacji w stosunku do tych przedsiębiorstw, których przywóz jest wyższy niż 100 mln m³. Przedsiębiorstwa należące do tej drugiej kategorii są bowiem zobowiązane do utrzymywania (i ponoszenie kosztów utrzymywania) zapasów obowiązkowych w wielkości ustalonej zgodnie z zapisami ustawy (tj. w sposób określony w art. 25 ust. 2 albo ust. 5), która to wielkość nie uwzględnia zwolnienia z konieczności utrzymywania zapasu obowiązkowego dla limitu rocznego przywozu gazu ziemnego określonego w art. 24 ust 5 Ustawy o zapasach.

Zapisy Projektu nowelizacji Ustawy prowadzą zatem do sytuacji w której **jedna grupa przedsiębiorstw** (której roczny przywóz **przekracza 100 mln m³**) **będzie narażona na koszty** (utrzymywania zapasów obowiązkowych od całości przywozu gazu), a **inna grupa przedsiębiorstw** (której roczny przywóz **nie przekracza wielkości 100**

mln m³) nie. Przykładowo, zakładając wielkość zapasu obowiązkowego odpowiadającemu 30-dniowemu średniemu dziennemu przywozowi gazu z zagranicy, przedsiębiorstwo sprowadzające 95 mln m³ gazu nie ma obowiązku utrzymywania zapasu gazu, natomiast przedsiębiorstwo sprowadzające 105 mln m³ gazu rocznie (czyli jedynie ok. 10% więcej) jest obowiązane utrzymywać 8,6 mln m³ zapasu obowiązkowego.

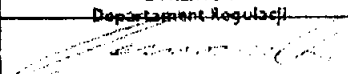
Wydaje się, iż w celu równoprawnego traktowania podmiotów, zapas obowiązkowy powinien być utrzymywany od wielkości przywozu, która przekracza 100 mln m³.

D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY

1	Pismo przewodnie znak: DV/VB/11/2010 z dnia 15 czerwca 2010 roku.
2	Wypis z Krajowego Rejestru Sądowego
3	
4	

E. Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych/zmiany danych**
zgłoszenia dokonanego dnia
(podać datę z części F poprzedniego zgłoszenia)

F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE

Imię i nazwisko	Data	Podpis DYREKTOR Departament Regulacji
ANDRZEJ JANKOWSKI	15.06.2010	

* Jeżeli zgłoszenie nie jest składane w trybie art. 7 ust. 6 ustawy treść: „ - Zgłoszenie zmiany danych przesyła się.

** Niepotrzebne skreślić.

Pouczenie

1. Jeżeli zgłoszenie ma na celu uwzględnienie zmian zaistniałych po dacie wniesienia urzędowego formularza zgłoszenia (art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414)) lub uzupełnienie braków formalnych poprzedniego zgłoszenia (§ 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 stycznia 2006 r. w sprawie zgłaszania zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych (Dz. U. Nr 34, poz. 236)), w nowym urzędowym formularzu zgłoszenia należy wypełnić wszystkie konieczne rubryki, powtarzając również dane, które zachowały swoją aktualność.
2. Część B formularza wypełnia się w przypadku zgłoszenia dotyczącego jednostki organizacyjnej oraz w sytuacji, gdy osoba fizyczna, która zgłasza zainteresowanie pracami nad projektem aktu normatywnego, nie będzie uczestniczyła osobiście w tych pracach.
3. W części D formularza, stosownie do okoliczności, uwzględnia się dokumenty, o których mowa w art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, a także pełnomocnictwa do wniesienia zgłoszenia lub do reprezentowania podmiotu w pracach nad projektem aktu normatywnego.
4. Część E formularza wypełnia się w przypadku uzupełnienia braków formalnych lub zmiany danych dotyczących wniesionego zgłoszenia.

WZÓR URZĘDOWEGO FORMULARZA ZGŁOSZENIA ZAINTERESOWANIA
PRACAMI NAD PROJEKTEM AKTU NORMATYWNEGO

**ZGŁOSZENIE
ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM — ZGŁOSZENIE ZMIANY
DANYCH***

Projekt ustawy zmianie ustawy o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym

(tytuł projektu — zgodnie z jego treścią udostępnioną w Biuletynie Informacji Publicznej lub informacją zamieszczoną w programie prac legislacyjnych)

A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM

1. Nazwa/imię i nazwisko**

EWE energia sp. z o.o., Międzyrzecz 66-300, ul. 30 Stycznia 67

2. Siedziba/miejsce zamieszkania**

Międzyrzecz 66-300

3. Adres do korespondencji i adres e-mail

EWE Polska sp. z o.o., ul. Małe Garbary 9, 61-756 Poznań; pawel.pawlak@ewe.pl

**B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU
WYMIENIONEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM**

Lp.	Imię i nazwisko	Adres miejsca zameldowania na pobyt stały
1	Dariusz Brzozowski – Prezes Zarządu	[REDAKTOWANE]
2	Anna Ciura – Prokurent	[REDAKTOWANE]
3		
4		
5		

C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU BĘDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY

Odnosnie proponowanej treści **art. 24 ust. 5** ustawy chcielibyśmy wyrazić zadowolenie z faktu, że podwyższona została granica ilości importowanego gazu ziemnego z 50 mln m³ do 100 mln m³, która jest progiem umożliwiającym uzyskanie zwolnienia z obowiązku magazynowania gazu ziemnego. Jednakże wskazana ilość 100 mln m³ nadal powiązana jest z liczbą 100 tys. odbiorców. W przypadku gospodarstw domowych średnie zużycie gazu kształtuje się na poziomie ok. 2000 m³/rok. Dlatego sugerowana przez EWE energia granica ilości importowanego paliwa, dla którego przedsiębiorstwo może uzyskać zwolnienie z obowiązku magazynowania przy 100 tys. odbiorców – to 200 mln m³/rok. Chcielibyśmy także zwrócić uwagę na samą konstrukcję tego zapisu. Zgodnie z tą regulacją spółka importująca gaz ziemny może uzyskać zwolnienie z utrzymywania obowiązkowych zapasów w drodze decyzji Ministra Gospodarki. Zgoda udzielana była tylko na okres jednego roku. W obecnym projekcie ustawy będzie udzielana na czas określony. Oznacza to, że EWE Energia z prawnego punktu widzenia posiada zabezpieczenie możliwości kontynuowania sprzedaży importowanego gazu jedynie przez okres obowiązywania uzyskanego zezwolenia. Nadal nie zostało przewidziane zwolnienie tzw. generalne i okres jego obowiązywania będzie zależał tylko i wyłącznie od uznaniowości Ministra Gospodarki. Inwestycja w sieci gazowe zakłada natomiast ich długoletnie użytkowanie (50 i więcej lat). Ustawa zatem naszym zdaniem powinna przewidywać możliwość generalnego zwolnienia, aż do momentu osiągnięcia dozwolonego pulapu, w tym przypadku 100 mln m³ lub sugerowanego przez EWE Energia poziomu 200 mln m³. Obecnie przepis ten jest interpretowany przez ministerstwo gospodarki w ten sposób, że zmiana stanu faktycznego dotyczy tylko okresu tego jednego roku. Taka interpretacja przepisów ustawy została przedstawiona w decyzjach Ministra Gospodarki zwalniających EWE Energia z obowiązkowych zapasów gazu ziemnego w roku 2008 i 2009. Ponadto nasze uwagi oraz propozycje zmian w odniesieniu do powyższego zapisu zostały przedstawione w piśmie z dnia 16.03.2010 r.

Odnosnie proponowanej treści **art. 24 a** ustawy uważamy, że możliwość utrzymywania zapasów gazu ziemnego na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej jest dobrym rozwiązaniem. Niestety jego wartość niweluje treść zdania drugiego ust. 1 w myśl którego instalacje magazynowe powinny mieć połączenie z siecią przesyłową krajową. EWE Energia posiada własną sieć dystrybucyjną, którą dostarcza gaz dla swoich klientów, a która jest połączona z instalacjami magazynowymi na terytorium Niemiec. Takie połączenie zatem daje bezpieczeństwo klientom podłączonym do sieci EWE energia. Konieczność dostarczenia całkowitej ilości utrzymywanych zapasów obowiązkowych, a więc i konieczność wybudowania

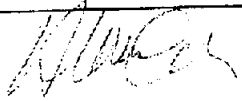
połączenia z siecią przesyłową krajową oznacza konieczność budowy połączenia tzw. interconnectora pomiędzy siecią EWE energia, a siecią Gaz – Systemu. Budowa takiego połączenia nie zwiększy bezpieczeństwa klientów EWE energia w przypadku kryzysu gazowego, a istniejące połączenie sieci EWE energia z magazynami gazu znajdującymi się w Niemczech jest wystarczającym elementem umożliwiającym ich korzystanie z rezerw gazu utrzymywanych w tych magazynach. Ponadto na budowę takiego połączenia niezbędne jest poniesienie dodatkowych kosztów, które następnie zostaną przeniesione na odbiorców.

Naszym zdaniem nie ma za uzasadnienia dla budowy dodatkowych połączeń z siecią przesyłową krajową, którą administruje GAZ – SYSTEM S.A. w przypadku powstania po stronie EWE energia obowiązku tworzenia rezerw obowiązkowych gazu ziemnego.

Ponadto projekt zmian do ustawy nie zawiera regulacji w zakresie udostępnienia magazynów dla przedsiębiorstw tworzących rezerwy obowiązkowe na zasadzie najwyższego priorytetu. W przypadku bowiem, gdy podmiot prowadzący magazyny np. OSM odmówi udostępnienia pojemności magazynowej, przedsiębiorstwo składające wniosek powinno zostać automatycznie zwolnione z obowiązku tworzenia rezerw obowiązkowych zgodnie z niniejszą ustawą.

D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY

1	
2	
3	
4	
5	
6	
7	
8	

E. Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych/zmiany danych** zgłoszenia dokonanego dnia (podać datę z części F poprzedniego zgłoszenia)		
F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE		
Imię i nazwisko	Data	Podpis
ANNA CURA	17.06.2010	

- * Jeżeli zgłoszenie nie jest składane w trybie art. 7 ust. 6 ustawy treść: „ - Zgłoszenie zmiany danych” skreśla się.
- ** Niepotrzebne skreślić.

Pouczenie

1. Jeżeli zgłoszenie ma na celu uwzględnienie zmian zaistniałych po dacie wniesienia urzędowego formularza zgłoszenia (art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414)) lub uzupełnienie braków formalnych poprzedniego zgłoszenia (§ 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 stycznia 2006 r. w sprawie zgłaszania zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych (Dz. U. Nr 34, poz. 236)), w nowym urzędowym formularzu zgłoszenia należy wypełnić wszystkie konieczne rubryki, powtarzając również dane, które zachowały swoją aktualność.
2. Część B formularza wypełnia się w przypadku zgłoszenia dotyczącego jednostki organizacyjnej oraz w sytuacji, gdy osoba fizyczna, która zgłasza zainteresowanie pracami nad projektem aktu normatywnego, nie będzie uczestniczyła osobiście w tych pracach.
3. W części D formularza, stosownie do okoliczności, uwzględnia się dokumenty, o których mowa w art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, a także pełnomocnictwa do wniesienia zgłoszenia lub do reprezentowania podmiotu w pracach nad projektem aktu normatywnego.
4. Część E formularza wypełnia się w przypadku uzupełnienia braków formalnych lub zmiany danych dotyczących wniesionego zgłoszenia.

URZĘDOWY FORMULARZ ZGŁOSZENIA ZAINTERESOWANIA
PRACAMI NAD PROJEKTEM AKTU NORMATYWNEGO

ZGŁOSZENIE ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM - ZGŁOSZENIE ZMIANY DANYCH		
Projekt ustawy o zmianie ustawy o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym oraz ustawy – Prawo energetyczne <small>(tytuł projektu - zgodnie z jego treścią udostępnioną w Biuletynie Informacji Publicznej lub informacją zamieszczoną w programie prac legislacyjnych)</small>		
A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM		
1. Nazwa/imię i nazwisko** OPERATOR GAZOCIĄGÓW PRZESYŁOWYCH GAZ-SYSTEM S.A.		
2. Siedziba/miejsce zamieszkania** ul. Mszczonowska 4, 02-337 Warszawa		
3. Adres do korespondencji i adres e-mail adres do korespondencji: ul. Mszczonowska 4, 02-337 Warszawa adres e-mail: sekretariat.t@gaz-system.pl		
B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU WYMIENIONEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM		
Lp.	Imię i nazwisko	Adres miejsca zameldowania na pobyt stały
1	Piotr Bujalski	
2	Stanisław Brzęczkowski	
3	Tadeusz Teperek	

C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU BĘDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY

Art. 1

Pkt. 1), podpunkt c), ust. 5a i 5b

Zamiast: „wysokości przywozu gazu ziemnego” proponujemy zapisać: „ilości przywozu gazu ziemnego”.

Uzasadnienie:

wielkością do oceny jakości i pomiaru gazu ziemnego jest *ilość* a nie *wysokość*. Nasza propozycja zmiany jest zgodna z dalszą treścią projektu ustawy, np. z art. 24a.

Pkt. 2) ust. 2 w art. 24a

W art. 24a ust. 2 proponujemy uściślić zapis dotyczący wymogu posiadania umowy o świadczeniu usługi przesyłania paliw gazowych. Dla krajowego operatora systemu przesyłowego istotnym jest uzupełnienie zapisu, aby umowa przesyłowa była świadczona na warunkach ciągłych i zapewniała gwarancję dostępności przepustowości pozwalającej zrealizować transport gazu z instalacji magazynowych położonych poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do punktu wejścia do sieci przesyłowej krajowej oraz spełniać warunki, o których mowa w art. 24 ust. 2. Natomiast umowa o świadczenie usługi magazynowania powinna zawierać informację o parametrach technicznych instalacji magazynowych udostępnionych dla tego podmiotu pozwalających na określenie możliwości spełnienia warunków o których mowa w Art. 24 ust. 2.

Wobec powyższego dotychczasowy art. 24a ust 1 i 2. proponujemy podzielić na dwa oddzielne ustępy o następującej treści:

1. Zapasy obowiązkowe gazu ziemnego, po wyrażeniu zgody przez ministra właściwego do spraw gospodarki, mogą być utrzymywane poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej - na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w instalacjach magazynowych przyłączonych do systemu gazowego.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki wyraża zgodę, o której mowa w ust. 1, w drodze decyzji, o ile w wyniku przeprowadzonego postępowania stwierdzi, że:

- 1) przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu gazem ziemnym z zagranicą lub podmiot dokonujący przywozu gazu ziemnego zawarł umowy:
 - a) z odpowiednimi operatorami systemów przesyłowych gazowych o świadczenie usługi przesyłania gazu ziemnego realizowaną na warunkach ciągłych i gwarantującą dostępność przepustowości niezbędną do zrealizowania przywozu gazu z instalacji magazynowych położonych poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz spełnia warunki określone w art. 24 ust. 2,
 - b) o świadczenie usługi magazynowania, zawierającą informacje o parametrach technicznych instalacji magazynowych udostępnionych dla tego podmiotu, pozwalające spełnienie warunków, o których mowa w art. 24 ust. 2.
- 2) Zapasy obowiązkowe gazu ziemnego o którym mowa w ust. 1 powinny być dostarczone do krajowej sieci przesyłowej poprzez gazociąg międzysystemowy, w rozumieniu art. 3 pkt 11d ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2006 r. Nr 89, poz. 625 ze zm.).

Pkt. 3) dotyczący art. 30a pkt 1)

W art. 30a pkt 1) proponujemy, aby pierwsze zdanie otrzymało postać:

„1) określające ilość i jakość gazu ziemnego stanowiącego zapasy obowiązkowe”.

Art. 2

Pkt. 1) i 2) dotyczącym ustawy *Prawo energetyczne*

W art. 33 ust. 1a pkt. 2 i 3 oraz w art. 35 ust. 1a nie można powołać się na art. 15b ust. 2 pkt 11) ustawy *Prawo energetyczne*, ponieważ obowiązujący obecnie art. 15b ustawy *Prawo energetyczne* w swej treści nie przywołuje ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. Nr 52 poz. 343).

W opiniowanym projekcie ustawy nie uwzględniono zmian w ustawie *Prawo energetyczne* dotyczących art. 15b wprowadzonych ustawą z dnia 8 stycznia 2010 r. o zmianie ustawy - *Prawo energetyczne* oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 21 poz. 104).

Wobec powyższego w art. 33 ust. 1a pkt 2 i 3 oraz w art. 35 ust. 1a proponujemy następujący zapis:

1) Art. 33 ust. 1a

pkt 2) zawarł umowę przedwstępną o świadczenie usługi magazynowania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego, o których mowa w art. 24 ust. 1, w wielkości ustalonej zgodnie z art. 25 ust. 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. Nr 52 poz. 343 z późn. zmianami), lub

pkt 3 został zwolniony z obowiązku utrzymania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego, o którym mowa w art. 24 ust. 5 i 5a ustawy wymienionej w pkt 2.

2) Art. 35 ust. 1a

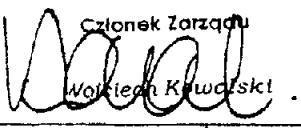

1 a. Wniosek o udzielenie koncesji na obrót gazem ziemnym z zagranicą w rozumieniu ustawy wymienionej w art. 33 ust. 1a pkt 2, powinien ponadto określać prognozowaną wielkość przywozu gazu ziemnego oraz sposób utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub kraju członkowskiego Unii Europejskiej, stosownie do art. 24 ust 1 ustawy wymienionej w art. 33 ust. 1a pkt 2, do wniosku należy dołączyć kopię decyzji ministra właściwego do spraw gospodarki, o której mowa w art. 24 ust. 5 i 5a ustawy wymienionej w art. 33 ust. 1a pkt 2."

D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY

1	Wyciąg z KRS.
---	---------------

E. ~~Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych/zmiany danych~~
~~zgłoszenia dokonanego dnia~~
 (podać datę z części F poprzedniego zgłoszenia)

F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE

Imię i nazwisko	Data	Podpis
WOJCIECH KOWALSKI	17 czerwca 2010 r.	 Członek Zarządu Wojciech Kowalski
MARCIN GRONOWSKI	17 czerwca 2010 r.	 Prokurent Direktor Zarządzający Marcin Gronowski

* Jeżeli zgłoszenie nie jest składane w trybie art. 7 ust. 6 ustawy treść: „ - Zgłoszenie zmiany danych” skreśliła się.

** Niepotrzebne skreślić.

Pouczenie

1. Jeżeli zgłoszenie ma na celu uwzględnienie zmian zaistniałych po dacie wniesienia urzędowego formularza zgłoszenia (art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414)) lub uzupełnienie braków formalnych poprzedniego zgłoszenia (§ 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 stycznia 2006 r. w sprawie zgłaszania zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych (Dz. U. Nr 34, poz. 236)), w nowym urzędowym formularzu zgłoszenia należy wypełnić wszystkie konieczne rubryki, powtarzając również dane, które zachowały swoją aktualność.
2. Część B formularza wypełnia się w przypadku zgłoszenia dotyczącego jednostki organizacyjnej oraz w sytuacji, gdy osoba fizyczna, która zgłasza zainteresowanie pracami nad projektem aktu normatywnego, nie będzie uczestniczyła osobiście w tych pracach.
3. W części D formularza, stosownie do okoliczności, uwzględnia się dokumenty, o których mowa w art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, a także pełnomocnictwa do wniesienia zgłoszenia lub do reprezentowania podmiotu w pracach nad projektem aktu normatywnego.
4. Część E formularza wypełnia się w przypadku uzupełnienia braków formalnych lub zmiany danych dotyczących wniesionego zgłoszenia.

2010-06-22

FORMULARZ ZGŁOSZENIA ZAINTERESOWANIA
PRACAMI NAD PROJEKTEM AKTU PRAWNEGO

000-III-41210-5/10

**ZGŁOSZENIE
ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM - ZGŁOSZENIE ZMIANY
DANYCH**

Projekt ustawy o zmianie ustawy o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym oraz ustawy Prawo energetyczne.

**A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD
PROJEKTEM**

1. Nazwa

Polski Koncern Naftowy ORLEN S.A.

2. Siedziba

Ul. Chemików 7
09-411 Płock

3. Adres do korespondencji i adres e-mail:

Ul. Chemików 7
09-411 Płock
e-mail: zarząd@orlen.pl

**B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU
WYMIONIONEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM**

Lp.	Imię i nazwisko	Adres miejsca zameldowania na pobyt stały
1.	Piotr Szpakowski	[REDACTED]

**C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM
INTERESU BĘDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY**

Projekt ustawy o zmianie ustawy o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym oraz ustawy Prawo energetyczne, wprowadza nowe rozwiązania prawne w zakresie zasad tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego Polsce i związanego z tym obowiązkiem zasad uzyskiwania i przedłużenia ważności koncesji na obrót gazem ziemnym z zagranicą. PKN ORLEN S.A. jest jednym z głównych odbiorców przemysłowych gazu ziemnego w Polsce, oraz posiadaczem ważnej koncesji na obrót gazem ziemnym z zagranicą.

co w pełni uzasadnia udział PKN ORLEN S.A. w konsultacjach społecznych do przedmiotowego projektu.

STANOWISKO PKN ORLEN S.A. W SPRAWIE PROJEKTU USTAWY O ZMIANIE USTAWY O ZAPASACH ROPY NAFTOWEJ, PRODUKTÓW NAFTOWYCH I GAZU ZIEMNEGO ORAZ ZASADACH POSTĘPOWANIA W SYTUACJACH ZAGROZENIA BEZPIECZEŃSTWA PALIWOWEGO PAŃSTWA I ZAKŁÓCEŃ NA RYNKU NAFTOWYM ORAZ USTAWY PRAWO ENERGETYCZNE.

I. Stanowisko w sprawie proponowanych zmian ustawy o zapasach

PKN ORLEN S.A. jako jeden z największych przemysłowych odbiorców gazu ziemnego w Polsce, co do zasady pozytywnie ocenia przyjęty w przedmiotowej regulacji kierunek zmian prawa zakładający konieczność liberalizacji regulacji rynku gazu ziemnego w Polsce. W tym miejscu Spółka stwierdza, że aby proponowane zapisy pozytywnie wpłynęły na budowę konkurencyjnego rynku gazu ziemnego w Polsce, konieczne jest podjęcie określonych działań towarzyszących tej nowelizacji. W szczególności przedmiotowa nowelizacja zakłada możliwość tworzenia zapasów gazu ziemnego poza granicami Polski na obszarze UE. Warunkiem umożliwiającym takie utrzymywanie zapasów będzie konieczność zagwarantowania przez twórcę zapasów, że gaz magazynowany poza granicami Polski, będzie mógł być bez przeszkód przesłany do krajowego systemu gazowego, w szczególności w przypadku wystąpienia zagrożenia bezpieczeństwa energetycznego kraju w zakresie dostaw gazu ziemnego, uzasadniającego według przepisów ustawy o zapasach użycie tak zgromadzonych zapasów tego paliwa. W praktyce oznacza to, że tylko magazyny gazu mające połączenie z polskim systemem gazowym mogą być wykorzystane przez podmioty rynkowe do tworzenia zapasów obowiązkowych gazu ziemnego. W obecnej sytuacji, główną barierą infrastrukturą trwale uniemożliwiającą rozwój konkurencyjnego rynku gazu jest brak wystarczającej ilości połączeń krajowego systemu gazowego z systemami gazowymi państw sąsiednich tj. brak tzw. interkonektorów w ilościach i o zdolnościach przesyłowych umożliwiających rzeczywistą współpracę systemów gazowych Polski i sąsiednich krajów. Do czasu zbudowania interkonektorów tworzenie zapasów obowiązkowych gazu ziemnego poza granicami Polski, będzie praktycznie niemożliwe do zrealizowania, co skutecznie eliminuje możliwość wejścia na krajowy rynek gazu nowych przedsiębiorców. W związku z powyższym PKN ORLEN S.A. postuluje, aby proponowany zmianom regulacji w zakresie zapasów obowiązkowych gazu towarzyszyło przyjęcie spójnego oraz kompleksowego programu budowy przez OGP GAZ SYSTEM nowych i rozbudowy istniejących połączeń z systemami gazowymi państw ościennych. Powyższy program powinien być jawny dla wszystkich uczestników rynku gazu, tak aby na podstawie przyjętego programu inwestycyjnego operatora przesyłowego, mogli przygotować i wdrożyć koncepcje swojego wejścia i funkcjonowania na rynku gazu ziemnego w Polsce.

II. Postulowane kierunki zmian regulacji w zakresie zapasów obowiązkowych gazu

1. Zakup gazu na potrzeby własne

Mając na uwadze powyższe należy stwierdzić, że przyjęcie wyłącznie proponowanych przepisów

ustawy nie zmieni rzeczywistej sytuacji rynkowej dużych odbiorców gazu, którzy będą wyrażali wolę zbudowania i wdrożenia samodzielnych dróg zapatrzenia w gaz ziemny. Opisywana sytuacja wynika z obecnego kształtu regulacji w zakresie zapasów obowiązkowych gazu ziemnego, która zgodnie z art. 24 ustawy o zapasach nakłada obowiązek tworzenia zapasów obowiązkowych gazu na dwie kategorie podmiotów tj. przedsiębiorstwa energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu gazem ziemnym z zagranicą w rozumieniu ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 roku prawo energetyczne oraz podmioty dokonujące przywozu gazu ziemnego w rozumieniu ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. ustawy o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym. Pierwszą kategorię przedsiębiorców stanowią podmioty, które wykonują działalność na podstawie koncesji na obrót gazem ziemnym z zagranicą, której istotą jest zakup gazu poza granicami Polski jego sprowadzenie do kraju i sprzedaż odbiorcom końcowym lub podmiotom prowadzącym obrót paliwami gazowymi na terenie kraju. Druga kategoria to wszystkie podmioty prawa, które sprowadzają do Polski gaz ziemny z zagranicy i nie muszą posiadać do realizacji tych operacji przedmiotowych koncesji, ponieważ dokonują zakupu gazu poza granicami Polski wyłącznie na własne potrzeby, tj. zakup gazu jako paliwa wykorzystywanego do własnych procesów technologicznych np. w zakresie produkcji chemikaliów, petrochemikaliów, produktów naftowych czy jako paliwo spalane we własnych źródłach energetycznych celem uzyskania energii elektrycznej lub ciepłej wykorzystywanych w procesach technologicznych. W praktyce oznacza to, że cały gaz ziemny sprowadzany do Polski jest objęty obowiązkiem tworzenia określonego wolumenu zapasu obowiązkowego tego paliwa. Oznacza to że odbiorcy przemysłowi gazu ziemnego, którzy chcieliby dokonywać samodzielnych zakupów gazu poza granicami Polski używanego wyłącznie na potrzeby własne więc nie wymagające posiadania koncesji w rozumieniu prawa energetycznego muszą tworzyć zapasy obowiązkowe gazu od ilości tak zakupionego i sprowadzonego paliwa.

Należy podkreślić, że podstawową barierą uniemożliwiającą realizację zakupów gazu poza granicami Polski są ograniczenia w dostępie podmiotów rynkowych do pojemności magazynowych dla gazu ziemnego w Polsce. Wynika to z faktu, że ogólna zdolność magazynowa dla gazu ziemnego kształtuje się na poziomie ok. 1,4 mld m³, co przy poziomie konsumpcji gazu ziemnego wynoszącym ok. 14 mld m³ oznacza, że Polska posiada możliwość magazynowania jedynie około 10% rocznego zapotrzebowania na ten surowiec. Równocześnie dostępne pojemności magazynowe są własnością jednego przedsiębiorstwa energetycznego (Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A.), który eksploatuje je na własne potrzeby magazynowe. Nie bez znaczenia pozostaje fakt, że Operatorem Magazynowania Gazu w obecnej chwili jest Oddział PGNiG S.A. W zakresie otwarcia magazynów na rzecz podmiotów trzecich należy stwierdzić, że w okresie maj-czerwiec 2009 roku PGNiG przygotował i wdrożył Regulamin Świadczenia Usług Magazynowania, który zakłada równoprawny dostęp podmiotów trzecich do usługi magazynowania gazu ziemnego, lecz tylko w dwóch podziemnych magazynach gazu: KPMG Mogilno oraz tzw. Wirtualnej Instalacji Magazynowej, składającej się z PMG Husów i PMG Wierzchowice. Na podstawie przyjętego regulaminu PGNiG S.A. w okresie lipiec-sierpień 2009 r. ogłosił przetarg na wolne pojemności magazynowe gazu we wskazanych w

regulaminie lokalizacjach. Przetarg obejmował dostęp do magazynów o pojemności 627 mln m³, pojemności magazynowej w pakietach po 1 mln m³ każdy, co z punktu widzenia zapotrzebowania dużych odbiorców przemysłowych oraz rynkowych i technicznych możliwości zakupu i przesyłu gazu ziemnego czyniło udział tych podmiotów w niniejszym przetargu bezzasadnym. Finalnie dostęp do pojemności magazynową zarezerwowaly spółki zależne PGNiG. W praktyce oznacza to, że znaczący odbiorcy przemysłowi gazu wyrażający wolę samodzielnego zaopatrywania się w to paliwo poza granicami kraju celem wykorzystania go wyłącznie na potrzeby własne nie mogą uzyskać dostępu do magazynów gazu w Polsce, przez co nie mogą realizować tego rodzaju operacji.

Ponadto Spółka stwierdza, że obecnym kształt systemu zapasów gazu ziemnego w Polsce, jest wyrazem wyłącznie woli ustawodawcy krajowego, ponieważ ani przepisy prawa międzynarodowego (MAE) ani regulacje wspólnotowe nie określają zasad tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego przez Państwa Członkowskie. W przypadku ustawodawstwa wspólnotowego Dyrektywa 2004/67/WE Rady z dnia 26 kwietnia 2004 r. dotycząca środków zapewnienia bezpieczeństwa dostaw gazu ziemnego określa wyłącznie przykładowe i główne instrumenty służące zapewnieniu bezpieczeństwa dostaw gazu, do których zalicza się czynne pojemności magazynowe na gaz ziemny. W aktualnym stanie prawnym na płaszczyźnie wspólnotowej Polska posiada pełną swobodę w tworzeniu, funkcjonowaniu oraz określania kierunków zmian krajowego systemu zapasów obowiązkowych gazu ziemnego.

Mając na uwadze obecny kształt systemu zapasów obowiązkowych gazu ziemnego, funkcjonujące ograniczenia infrastrukturalne oraz konieczność budowy konkurencyjnego rynku gazu ziemnego uwzględniającego tworzenie regulacji zapewniających bezpieczeństwo energetyczne państwa, PKN ORLEN S.A. jako jeden z największych odbiorców przemysłowych gazu ziemnego w Polsce postuluje zmianę systemu zapasów obowiązkowych gazu ziemnego polegającą na wyłączenie z obowiązku tworzenia zapasów obowiązkowych gazu dla podmiotów dokonujących zakupów gazu poza granicami kraju i zużywanego wyłącznie na potrzeby własne i tym samym utrzymanie tego obowiązku wyłącznie w stosunku do przedsiębiorstw energetycznych wykonujących działalność gospodarczą w zakresie obrotu gazem ziemnym z zagranicą w rozumieniu ustawy prawo energetyczne.

Skutkiem wdrożenia proponowanej zmiany będzie:

- wprowadzenie obowiązku tworzenia zapasów gazu wyłącznie przez przedsiębiorców, którzy wykonują działalność gospodarczą w zakresie obrotu gazem ziemnym z zagranicą,
- umożliwienie odbiorcom przemysłowym gazu, poszukiwania i pozyskiwania alternatywnych dostaw gazu na własne potrzeby, poprzez uniezależnienie tych działań od dostępu do pojemności magazynowych na gaz ziemny w Polsce,
- zwiększenie wykorzystania gazu ziemnego w Polsce w procesach technologicznych oraz energetycznych (produkcja energii elektrycznej oraz ciepłej) jako ekologicznego, niskoemisyjnego paliwa.

- rozwój rynku przesyłu gazu ziemnego przez zwiększenie kręgu potencjalnych klientów dla operatora przesyłowego,
- potencjalnie korzystne zmiany polityki cenowej głównych dostawców gazu w Polsce,
- potencjalną korzystne zmiany polityki dostępu do pojemności na gaz ziemny w Polsce.

2. Zlecenie obowiązku tworzenia zapasów gazu

Zgodnie z nowym brzmieniem art. 33 ust. 1a ustawy prawo energetyczne, warunkiem koniecznym do uzyskania koncesji na obrót gazem ziemnym z zagranicą będzie konieczność przedstawienia przez wnioskodawcę dokumentów potwierdzających dostęp do pojemności magazynowych na gaz ziemny lub przedstawienie umowy przedwstępnej na usługowe magazynowanie zapasów obowiązkowych gazu ziemnego. Obecnie obowiązująca ustawa o zapasach nie reguluje instytucji umów usługowego magazynowania zapasów obowiązkowych gazu, co w praktyce oznacza, że ich kształt i zasady zawierania pozostawiono do dyspozycji stron takiego porozumienia. Należy zauważyć, że w zakresie zapasów obowiązkowych ropy naftowej i paliw ciekłych, ustawa o zapasach aktualnie wyróżnia:

- a) umowę na magazynowanie zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw ciekłych, w rozumieniu art. 10 ustawy o zapasach,
- b) umowę zlecenia zadań z zakresu utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej i paliw ciekłych w rozumieniu art. 11 ustawy o zapasach *tzw. umowa biletowa*

Istotą wskazanych powyżej umów jest umożliwienie przedsiębiorcom, którzy są zobligowani do tworzenia zapasów obowiązkowych, ale nie posiadają własnych pojemności magazynowych, lub nie mogą samodzielnie tworzyć zapasów, wykonanie tego obowiązku przez ich zlecenie (przeniesienie) w drodze umowy na innego przedsiębiorcę. W praktyce instytucje wskazanych powyżej umów są elastycznymi mechanizmami ułatwiającymi tworzenie zapasów obowiązkowych ropy naftowej i paliw ciekłych na terenie Polski.

W związku z powyższym, PKN ORLEN postuluje w stosunku do zasad tworzenia i utrzymywania zapasów gazu ziemnego w Polsce wprowadzenie w ustawie o zapasach, analogicznie jak ma to miejsce w przypadku zapasów ropy naftowej i paliw ciekłych instytucji:

- a) umowy o usługowe magazynowanie zapasów obowiązkowych gazu ziemnego,
- b) umowy zlecenia zadań z zakresu utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego (umowy biletowej dla gazu ziemnego)

Skutkiem wdrożenia proponowanej zmiany będzie funkcjonowanie dodatkowych mechanizmów umożliwiających tworzenie zapasów obowiązkowych gazu ziemnego w Polsce realizowanego z wykorzystaniem jednolitych umowy tworzonych w oparciu o wytyczne wskazane w ustawie o zapasach i kontrolowanych przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki.

3. Ograniczenia handlowe w poborze gazu

Zgodnie z art.49 ustawy o zapasach przedsiębiorstwa energetyczne lub podmioty działające na rynku gazu ziemnego mają obowiązek opracowania procedury antykryzysowej określającej zasady ich działania w sytuacjach zakłóceń w dostawach gazu lub nieprzewidzianego wzrostu zapotrzebowania na gaz ziemny. Powyższa procedura podlega obowiązkowi uzgodnienia z odbiorcami gazu. W ustawie nie określono jednak jaki zakres procedury podlega procesowi uzgodnień, co w praktyce skutkuje utajnieniem procesów i przyjętych schematów działania określających kolejność i wysokość ograniczeń jakie przedsiębiorstwo energetyczne mogą wprowadzić w sytuacjach wystąpienia niedoborów w podaży gazu w krajowym systemie gazowym. W konsekwencji prowadzi to do ograniczeń dostaw gazu w sposób wybiórczy, w oparciu o indywidualne kontrakty na dostawę gazu ziemnego objęte tajemnicą handlową, bez możliwości uzyskania wyjaśnień od dostawców wprowadzających przedmiotowe ograniczenia. Zróżnicowanie odbiorców co do prawa pozyskiwania gazu w okresach jego niedoboru w systemie gazowym, będących w tej samej grupie taryfowej, powoduje niczym nieuzasadnione oddziaływanie na ich koszty produkcji a zatem i ich wzajemną konkurencyjność. Takie rozwiązanie jest sprzeczne z z podstawową zasadą zawartą w prawie energetycznym o równoprawnym traktowaniu odbiorców gazu. Należy stwierdzić, że jeżeli zróżnicowanie odbiorców jest uzasadnione, pod względem technicznym i innym, to przyjęte mechanizmy różnicowania odbiorców w zakresie wprowadzania ograniczeń handlowych w poborze gazu winne być powszechnie znane odbiorcom. Jednakże jeżeli zróżnicowania wynikają z charakteru umowy to zdaniem PKN ORLEN powinno się to przekładać na wycenę kosztów uzasadnionych przedsiębiorstwa energetycznego dla danej grupy odbiorców gazu i w konsekwencji utworzenie dla nich innej grupy taryfowej.(np. dostawy przerywane). W związku z powyższym postuluje się wprowadzenie zmian do ustawy o zapasach umożliwiającej:

- a) uregulowanie zasad wprowadzania ograniczeń handlowych w dostawach gazu, w tym wprowadzenie obowiązku uzgadnianie pełnego zakresu procedury antykryzysowej z odbiorcami,
- b) przedsiębiorstwa energetyczne w oparciu o zapisy umowne (utajnione) dające przywileje/ograniczenia odbiorcom w stosunku do innych odbiorców posiadających pozostałe kryteria taryfowe podobne lub identyczne powinny tworzyć odrębne grupy taryfowe uwzględniające to wyróżnienie.

D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY

1	Odpis z Krajowego Rejestru Sądowego
2	Kopia pełnomocnictwa z dnia 21 stycznia 2010 r. sygn. GRO/DG/0171/15/10 dla Piotra Szpakowskiego Dyrektora w Biurze Zarządzania Ryzykiem Korporacyjnym w PKN ORLEN S.A. do reprezentowania PKN ORLEN S.A. w pracach nad projektami aktów normatywnych oraz zgłaszania w imieniu PKN ORLEN S.A. zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych, zgodnie z ustawą z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności

lobbingowej w procesie stanowienia prawa.		
E. Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych/zmiany danych** zgłoszenia dokonanego dnia -----		
F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE		
Imię i nazwisko	Data	Podpis
Piotr Szpakowski	17 czerwca 2010 r.	

* Jeżeli zgłoszenie nie jest składane w trybie art. 7 ust. 6 ustawy treść: "- Zgłoszenie zmiany danych" skreśla się.

** Niepotrzebne skreślić.

Pouczenie

1. Jeżeli zgłoszenie ma na celu uwzględnienie zmian zaistniałych po dacie wniesienia urzędowego formularza zgłoszenia (art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414)) lub uzupełnienie braków formalnych poprzedniego zgłoszenia (§ 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 stycznia 2006 r. w sprawie zgłaszania zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych (Dz. U. Nr 34, poz. 236)), w nowym urzędowym formularzu zgłoszenia należy wypełnić wszystkie konieczne rubryki, powtarzając również dane, które zachowały swoją aktualność.

2. Część B formularza wypełnia się w przypadku zgłoszenia dotyczącego jednostki organizacyjnej oraz w sytuacji, gdy osoba fizyczna, która zgłasza zainteresowanie pracami nad projektem aktu normatywnego, nie będzie uczestniczyła osobiście w tych pracach.

3. W części D formularza, stosownie do okoliczności, uwzględnia się dokumenty, o których mowa w art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa, a także pełnomocnictwa do wniesienia zgłoszenia lub do reprezentowania podmiotu w pracach nad projektem aktu normatywnego.

4. Część E formularza wypełnia się w przypadku uzupełnienia braków formalnych lub zmiany danych dotyczących wniesionego zgłoszenia.

WZÓR URZĘDOWEGO FORMULARZA ZGŁOSZENIA ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM AKTU NORMATYWNEGO

ZGŁOSZENIE ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM - ZGŁOSZENIE ZMIANY DANYCH*		
PROJEKT USTAWY O ZMIANIE USTAWY O ZAPASACH ROPY NAFTOWEJ, PRODUKTÓW NAFTOWYCH I GAZU ZIEMNEGO ORAZ ZASADACH POSTĘPOWANIA W SYTUACJACH ZAGROŻENIA BEZPIECZENSTWA PALIWOWEGO PAŃSTWA I ZAKŁÓCEŃ NA RYNKU NAFTOWYM ORAZ USTAWY – PRAWO ENERGETYCZNE (tytuł projektu - zgodnie z jego treścią udostępnioną w Biuletynie Informacji Publicznej lub informacją zamieszczoną w programie prac legislacyjnych)		
A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM		
1. Nazwa/imię i nazwisko** EMFESZ NG POLSKA SP. Z O.O.		
2. Siedziba/miejsce zamieszkania** AL. UJAZDOWSKIE 41 00-540 WARSZAWA		
3. Adres do korespondencji i adres e-mail ADRES DO KORESPONDENCJI JAK WYŻEJ MAIL: emfeszng@emfeszng.pl		
B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU WYMIENIONEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM		
Lp.	Imię i nazwisko	Adres miejsca zameldowania na pobyt stały
1	MICHAŁ KŁOBODZIEJEK	[REDAKTOWANE]
2	PAWEŁ WRZEŚNIAK	[REDAKTOWANE]
3		
4		
5		
C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU BĘDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY		
OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU BĘDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY ZNAJDUJE SIĘ W ZAŁĄCZNIKU NR. 1 DOŁĄCZONEGO		

DO POWYŻSZEGO FORMULARZA

D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY

1	ZAŁĄCZNIK NR. 1 - OPIS POSTULOWANYCH ROZWIĄZAŃ PRAWNYCH ZE WSKAZANIEM INTERESU BĘDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY (CZĘŚĆ C URZĘDOWEGO FORMULARZA)
2	ZAŁĄCZNIK NR. 2 - WYROK NACZELNEGO SĄDU ADMINISTRACYJNEGO Z DNIA 17 LUTEGO 2010 R. SYGN. II GSK 408/09
3	
4	
5	
6	
7	
8	

E. Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych/zmiany danych
zgłoszenia dokonanego dnia
(podać datę z załącznika poprzedniego zgłoszenia)

F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE

Imię i nazwisko	Data	Podpis
Pawet Zmieszniak	17/06/2020	Pawet Zmieszniak

EMPREST S.A. Sp. z o.o.

ul. ... 41

00-540 Warszawa

NIP: 628-19-43-942, REGON: 357035826

Warszawa, dn. 17.06.2010

L.dz.395/Eng/10

Załącznik

do zgłoszenia zainteresowania pracami nad projektem ustawy o zmianie ustawy o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym – opis postulowanych rozwiązań prawnych ze wskazaniem interesu będącego przedmiotem ochrony (część C urzędowego formularza).

1. Dotyczy: art. 1 pkt. 1) lit. b) oraz lit. c) projektu (nowe brzmienie art. 24 ust. 5 zdanie pierwsze ustawy oraz nowy przepis art. 24 ust. 5a) zdanie pierwsze

Uwaga ogólna

Obowiązujące przepisy, jak i projektowana nowelizacja utrzymują stan prawny, w którym zwolnienie z obowiązku magazynowania poddane jest reżimowi decyzyjnemu ministra właściwego do spraw gospodarki.

Opis postulowanego rozwiązania prawnego:

Proponujemy, aby zwolnienie z obowiązku utrzymywania obowiązkowych zapasów przy przywozie niewielkich ilości gazu do Polski (do 50 mln m³ gazu w obecnej regulacji oraz do 100 mln m³ jak przewiduje projekt) nie było uzależnione od uzyskania pozytywnej decyzji ministra właściwego do spraw gospodarki. Zwolnienie z obowiązku magazynowania przy przywozie do 100 mln m³ gazu powinno zatem przysługiwać z mocy prawa.

Interes będący przedmiotem ochrony:

Ustawa o zapasach oraz projektowana jej nowelizacja przewiduje odpowiednie mechanizmy kontrolno-nadzorcze nad podmiotami dokonującymi przywozu/importu gazu, a wobec faktu, iż celem projektowanych zmian jest zwiększenie konkurencyjności rynku, konieczność uzyskania decyzji na podstawie art. 24 ust. 5 i ust. 5a jest jedynie wyrazem przeregulowania gospodarki. Naszym zdaniem, nie jest celowe dalsze poddanie reżimowi decyzyjnemu ministra właściwego do spraw

gospodarki kwestii zwolnienia z obowiązku utrzymywania obowiązkowych zapasów. Uzasadnienie ustawy o zapasach z 2007r. w odniesieniu do regulacji art. 24 ust. 5 nie wskazywało żadnego uzasadnienia dla wprowadzenia mechanizmu decyzyjnego w odniesieniu do zwolnienia z obowiązku utrzymywania zapasów gazu. Również uzasadnienie komentowanego projektu nie wskazuje żadnych argumentów za utrzymaniem takiego stanu.

Uwaga szczegółowa

Zgodnie z obowiązującą obecnie regulacją oraz proponowanym brzmieniem art. 24 ust. 5:

*„Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu gazem ziemnym z zagranicą lub podmiot dokonujący przywozu gazu ziemnego **mogą być zwolnione z obowiązku**¹, o którym mowa w ust. 1, jeżeli liczba ich odbiorców nie jest większa niż 100 tys. i przywóz gazu ziemnego nie przekracza w ciągu roku (...)”.*

Podobne rozwiązanie zawarte jest w projektowanym przepisie art. 24 ust. 5a zdanie pierwsze dotyczącym nowych uczestników rynku (tzw. „nowych graczy”).

Opis postulowanego rozwiązania prawnego:

Proponujemy następującą zmianę redakcyjną proponowanego powyżej zwrotu na:

„podlegają zwolnieniu z obowiązku”

Interes będący przedmiotem ochrony:

Dotychczasowe brzmienie przepisu art. 24 ust. 5 zachowane w nowelizacji powoduje wątpliwość, czy decyzja ministra właściwego do spraw gospodarki wydawana na podstawie art. 24 ust. 5 jest decyzją uznaniową, na co wskazuje zwrot „mogą być zwolnione”. Podobna wątpliwość związana jest z brzmieniem projektowanego przepisu art. 24 ust. 5a.

Naszym zdaniem, istotą tej regulacji jest założenie, że o ile są spełnione przesłanki obiektywne (określona ilość przywożonego/importowanego gazu oraz ilość

¹ Podkreślenie EMFESZ NG Polska,

odbiorców) minister właściwy do spraw gospodarki ma obowiązek wydać decyzję zwalniającą z obowiązku utrzymywania zapasów gazu. Decyzja wydawana na podstawie art. 24 ust. 5 oraz projektowanego art. 24 ust. 5a nie ma charakteru decyzji uznaniowej. Minister nie ma tzw. luzu decyzyjnego w zakresie kierunku rozstrzygnięcia, jeżeli spełnione są w/w przesłanki obiektywne. Zwrot „mogą być zwolnione” mógłby wywoływać wątpliwości w tym zakresie. Proponowane przez nas rozwiązanie usuwa tę wątpliwość – zmiana na charakter wyłącznie wyjaśniający a nie normatywny.

2. Dotyczy: art. 1 pkt. 1) lit. c) projektu (nowe przepis art. 24 ust. 5a zdanie drugie projektu) oraz art. 2 pkt. 1 i pkt. 2) projektu (nowe przepis art. 33 ust. 1a oraz art. 35 ust. 1a)

Według nowelizacji tzw. nowy gracz jest zobowiązany dołączyć do wniosku o zwolnienie z obowiązku utrzymywania zapasów kopie umów przedwstępnych sprzedaży gazu ziemnego. Jednocześnie, projektowane zmiany w Prawie Energetycznym prowadzą do konieczności uzyskania decyzji o zwolnieniu z obowiązku magazynowania zapasów gazu przed uzyskaniem koncesji.

Opis postulowanego rozwiązania prawnego:

Proponujemy:

- usunięcie z projektu regulacji przewidującej obowiązek przedstawiania przedwstępnych umów sprzedaży gazu ziemnego na etapie składania wniosku o zwolnienie z obowiązku utrzymywania zapasów gazu na podstawie art. 24 ust. 5a oraz
- rezygnację z zawartych w projekcie zmian w Prawie energetycznym.

Interes będący przedmiotem ochrony:

Naszym zdaniem wprowadzenie tego typu rozwiązań nie ma żadnego uzasadnienia. Dotychczasowa regulacja nie przewidywała obowiązku przedstawiania przedwstępnych umów sprzedaży gazu ziemnego na etapie składania wniosku o zwolnienie z obowiązku utrzymywania zapasów gazu. Uzasadnienie nowelizacji nie wskazuje, jaki jest cel wprowadzenia tego typu obowiązku, w tym w szczególności, nie wskazuje, w jakim celu ministrowi właściwemu do spraw gospodarki taka informacja jest potrzebna. W 2006r. ujawnienie informacji o zawarciu przez naszą

EMFESZ NG Polska Sp. z o.o. Al. Ujazdowskie 41, 00-540 Warszawa Tel: +48 22 3195720 Fax: +48 22 3195721
NIP: 628-19-43-942 REGON: 357035826 PKO BP S.A. Oddział w Warszawie 42 1020 1156 0000 7502 0065 5902

firmę

umowy na dostawy gazu do Z.A. Puławy S.A. spowodowało podjęcie prac przez Ministra Gospodarki nad ustawą o zapasach, która zablokowała rozwój jakiegokolwiek konkurencji na rynku gazu i spowodowała brak możliwości realizacji w/w umowy.

Obowiązek przedstawiania kopii umów przedwstępnych jest istotnym utrudnieniem albowiem wymaga ujawnienia na bardzo wczesnym etapie informacji handlowych objętych z reguły tajemnicą handlową w sytuacji, gdy importer nie ma jeszcze pewności, biorąc pod uwagę konieczność uzyskania decyzji ministra właściwego do spraw gospodarki w sprawie zwolnienia oraz konieczność uzyskania dostępu do mocy przesyłowych, kiedy rzeczywiście będzie mógł rozpocząć sprzedaż i na jakich warunkach rynkowych. W związku z projektowanymi równocześnie zmianami w Prawie energetycznym (art. 2 pkt. 1 i pkt. 2 projektu), przewidującymi obowiązek dołączenia do wniosku o koncesję kopii decyzji Ministra Gospodarki, okres od zawarcia ewentualnej umowy przedwstępnej do uzyskania koncesji i rozpoczęcia sprzedaży byłby niezmiernie długi. Przy czym jest mało prawdopodobne aby jakikolwiek odbiorca zdecydował się na podjęcie negocjacji nawet umowy przedwstępnej z podmiotem, który nie ma jeszcze koncesji na obrót gazem ziemnym z zagranicą. W efekcie zatem, projektowana regulacja stanowić będzie nie tylko utrudnienie w uzyskaniu zwolnienia z obowiązku magazynowania gazu, ale będzie zasadniczą przeszkodą do uzyskania koncesji. Nie osiągnięty zatem zostanie cel zakładany w uzasadnieniu, tj. zwiększenie ilości podmiotów operujących na polskim rynku.

Komentowana regulacja nakłada na nowych graczy obowiązek, który w istocie ogranicza ich możliwości racjonalnego działania, tj. najpierw uzyskania koncesji, następnie zwolnienia z obowiązku magazynowania, oraz aktywizacji i ujawnienia kierunków swojej działalności handlowej. Nowa regulacja będzie, zatem stanowiła istotną barierę dla tzw. nowych graczy na rynku gazu ziemnego w Polsce i co za tym idzie nie będzie wychodziła naprzeciw dodatkowemu wezwaniu Komisji Europejskiej do usunięcia naruszenia nr 2006/4918, o czym wspomina uzasadnienie projektu.

FIRST POLISH NATURAL GAS AND ENERGY TRADING AND SERVICE PROVIDER

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy XII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego

Numer KRS: 0000039009, Kapitał zakładowy: 1 500 000,00 zł

e-mail: emfeszng@emfeszng.pl www.emfesz.hu

3. Dotyczy: art. 1 pkt. 2), pkt. 3) projektu (nowe przepisy art. 24a oraz art. 30a)

Projekt wprowadza postulowaną przez nas od dawna możliwość magazynowania gazu w krajach Unii Europejskiej. Jednocześnie zgodnie z brzmieniem proponowanego art. 24a ust. 1 ustawy o zapasach, podmiot utrzymujący zapasy gazu za granicą obowiązany jest dostarczyć całkowitą ilość zapasów obowiązkowych utrzymywanych poza terytorium Polski w okresie nie dłuższym niż 40 dni.

Opis postulowanego rozwiązania prawnego:

Proponujemy wprowadzenie kilkuletniego *vacatio legis* dla przepisu art. 24a ust. 1 zdanie drugie i zdanie trzecie oraz art. 30a pkt. 2).

Interes będący przedmiotem ochrony

Biorąc pod uwagę istniejącą infrastrukturę (przepustowość) na punktach wejścia do systemu (połączenia międzysystemowe), a także niewielką ilość tych punktów na granicach z krajami Unii Europejskiej oraz wciąż niezapoczątkowane projekty budowy/rozbudowy połączeń międzysystemowych, zrealizowanie w/w obowiązku przywozu w terminie do 40 dni w przypadku importu/przywozu większych ilości gazu będzie w zasadzie niemożliwe

Naszym zdaniem dopóki nie zostaną zrealizowane projekty infrastrukturalne w zakresie połączenia polskiego systemu przesyłowego z systemami krajów unijnych, przepis art. 24 ust. 4a ustawy będzie przepisem, który nie znajdzie zastosowania w praktyce, tj. żaden podmiot nie będzie mógł skorzystać z możliwości magazynowania gazu w krajach Unii Europejskiej w celu spełnienia obowiązku wynikającego z art. 24 ust. 1 i ust. 2 ustawy.

Istniejące zatem rozwiązanie pozwalające na tworzenie zapasów obowiązkowych na terytorium krajów Unii Europejskiej nie będzie funkcjonowało w praktyce. Biorąc pod uwagę, iż z uzasadnienia do projektu wynika, że proponowane zmiany mają na celu „zmniejszenie barier wejścia na rynek gazu ziemnego dla nowych podmiotów” wprowadzenie w życie przepisów, które nie spełniają planowanych założeń mija się z celem. Zważywszy, że za poziom infrastruktury w połączeniach międzysystemowych nie odpowiadają podmioty zobowiązane do tworzenia obowiązkowych zapasów gazu, przyjęcie rozwiązań prawnych, które tylko z pozoru mają „otworzyć rynek” nie

spełnia wymogów racjonalnej legislacji. Powyższe uzasadnia postulowane rozwiązanie prawne, czyli wprowadzenie długiego *vacatio legis* dla przepisów art. 24a oraz art. 30a, w czasie którego możliwe byłoby wybudowanie odpowiedniej infrastruktury połączeń międzysystemowych w tym na potrzeby sprawnego transportu przesyłowego z magazynów zagranicznych w razie wystąpienia sytuacji awaryjnej.

4. Dotyczy: założeń projektu nowelizacji przedstawionego na str. 3 uzasadnienia projektu zgodnie, z którym, w obecnie obowiązującej regulacji, o zwolnienie z obowiązku utrzymywania obowiązkowych zapasów gazu nie mogą występować przedsiębiorstwa planujące podjęcie działalności gospodarczej w zakresie obrotu gazem ziemnym.

Powyższe założenie pozostaje w sprzeczności ze stanowiskiem zaprezentowanym przez Naczelny Sąd Administracyjny w prawomocnym wyroku z dnia 17 lutego 2010r. sygn. II GSK 408/09, w którym Sąd zakwestionował w całości pogląd Ministra Gospodarki jakoby podmioty planujące podjęcie działalności gospodarczej w zakresie obrotu gazem ziemnym z zagranicą nie miały w chwili obecnej możliwości występowania o zwolnienie z obowiązku magazynowania zapasów.

Według Naczelnego Sądu Administracyjnego:

„Zgodnie z tym ostatnim przepisem "Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu gazem ziemnym z zagranicą lub podmiot dokonujący przywozu gazu ziemnego są obowiązane poinformować Prezesa URE o zamiarze rozpoczęcia przywozu gazu ziemnego najpóźniej na 30 dni przed rozpoczęciem tego przywozu". Analiza treści tego przepisu wskazuje, że przymiot "przedsiębiorstwa energetycznego wykonującego działalność gospodarczą w zakresie obrotu gazem ziemnym" lub "podmiotu dokonującego przywozu gazu ziemnego" mają także przedsiębiorstwa lub podmioty, które fizycznie nie rozpoczęły jeszcze przywozu gazu ziemnego, lecz dopiero mają taki zamiar, ale traktowane są przez ustawodawcę, jako wykonujące działalność gospodarczą.

W ocenie Naczelnego Sądu Administracyjnego, brak jest uzasadnionych przesłanek, aby w stosunku do identycznej treści pojęć: "przedsiębiorstwo wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu gazem ziemnym z zagranicą" i "podmiot dokonujący przywozu gazu", użytych przez ustawodawcę w obu analizowanych przepisach, stosować dwie odmienne reguły

EMFESZ NG Polska Sp. z o.o. Al. Ujazdowskie 41. 00-540 Warszawa Tel: +48 22 3195720 Fax: +48 22 3195721

NIP: 628-19-43-942 REGON: 357035826 PKO BP S.A. Oddział w Warszawie 42 1020 1156 0000 7502 0065 5902

interpretacyjne, jak uczynił to Minister Gospodarki i Sąd I instancji i przyjmować, że przepis art. 24 ust. 5 dotyczy wyłącznie przedsiębiorstw (podmiotów), które faktycznie wykonują działalność gospodarczą polegającą na przywozie gazu z zagranicy”.

Biorąc powyższe pod uwagę należałoby dokonać zmian w treści uzasadnienia do ustawy i wskazać, że literalne wymienienie w projektowanym art. 24a zdanie pierwsze „podmiotów, które zamierzają dokonywać przywozu” ma jedynie charakter wyjaśniający, a nie normatywny, tj. tworzący odmienną od dotychczasowej regulację prawną. Utrzymanie obecnego brzmienia uzasadnienia projektu oznaczać by mogło ignorowanie prawomocnych wyroków Naczelnego Sądu Administracyjnego, a przecież takiego założenia Ministrowi Gospodarki zarzucić nie można.

EMFESZ NG Polska Sp. z o.o.
Al. Ujazdowskie 41
00-540 Warszawa
NIP: 628-19-43-942, REGON: 357035826

FIRST POLISH NATURAL GAS AND ENERGY TRADING AND SERVICE PROVIDER

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy XII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego
Numer KRS: 000039009, Kapitał zakładowy: 1 500 000,00 zł
e-mail: emfeszng@emfeszng.pl www.emfesz.hu

**ZGŁOSZENIE
ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM — ~~ZGŁOSZENIE ZMIANY
DANYCH~~**

**Ustawa o zmianie ustawy o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego
oraz o zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i
zakłóceń na rynku naftowym oraz ustawy - Prawo energetyczne.**
(tytuł projektu -- zgodnie z jego treścią udostępnioną w Biuletynie Informacji Publicznej
lub informacją zamieszczoną w programie prac legislacyjnych)

A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM

1. Nazwa/imię i nazwisko**

HANDEN Sp. z o.o.

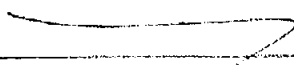
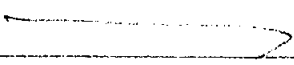
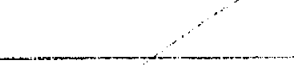
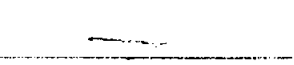
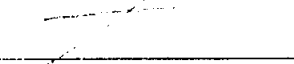

2. Siedziba/miejsce zamieszkania**

02-672 Warszawa, ul. Domaniewska 37

3. Adres do korespondencji i adres e-mail

02-672 Warszawa, ul. Domaniewska 37, handen@handen.pl

**B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU
WYMIONIONEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM**

Lp.	Imię i nazwisko	Adres miejsca zameldowania na pobyt stały
1	Ireneusz Sawicki	
2		
3		
4		
5		

C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU BĘDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY

Dotyczy. Art. 24, ust. 5

Propozycja:

W proponowanej zmianie Art. 24, ust. 5 określono limit 100 mln m³ rocznego przywozu gazu ziemnego. Zdaniem HANDEN Sp. z o.o. limit ten powinien zostać zwiększony przynajmniej do 250 mln m³ rocznie.

Uzasadnienie:

Zgodnie z zaproponowanym art. 24 a. zapasy obowiązkowe gazu ziemnego mogą być magazynowane w instalacjach magazynowych znajdujących się na terytorium innych państw członkowskich Unii Europejskiej. W obecnej chwili nie ma wolnych dostępnych pojemności magazynowych na terytorium Polski. Przedsiębiorstwo, które będzie musiało wypełnić obowiązek magazynowania jest zmuszone do wynajęcia stosownej pojemności na terytorium innego Państwa i ponoszenia z tego tytułu kosztów.

Aby tego dokonać niezbędne jest, oprócz poniesienia kosztów samej pojemności magazynowej, zawarcie umów transportowych z wieloma operatorami przesyłowymi. Wiąże się to z wynajęciem przepustowości gazociągów, aby móc dostarczyć wyznaczoną rezerwę do krajowego systemu gazowego. Aby to wykonać trzeba zarezerwować przepustowości i pozostawić ją w większości nieużywaną. Systemy gazowe potencjalnych krajów członkowskich, u których można by magazynować rezerwę gazu są tak ukształtowane, że aby przetransportować paliwo gazowe należy przejść strefy bilansujące oraz wielu operatorów przesyłowych. Za korzystanie z takiej drogi transportu trzeba ponosić opłaty.

Należy mieć na względzie, że wynajęta pojemność na rezerwę obowiązkową jest biernie wykorzystywana i nie może przynosić bezpośrednio dochodów z jej wynajęcia. Wynika to z faktu, że rezerwa jest jednorazowo zatłaczana do wynajętej pojemności i pozostaje w dyspozycji Ministra Gospodarki. Równocześnie, aby realizować wymogi ustawy, spółka obrotu musi wykupić odpowiednio większą moc wytłaczania z magazynu, aby spełnić docelowy warunek czterdziestu dni na dostarczenie rezerwy do systemu gazowego.

Trzeba również nadmienić, że koszty ponoszone z wynajęciem powyższych usług za granicą są wrażliwe na kurs złotówki.

Powyższe elementy mogą stanowić znaczący procent kosztów działalności przedsiębiorstwa mając na względzie rachunek ekonomiczny. Koszty pojemności magazynowej, transportu tej rezerwy i jej utrzymywania mogą przekraczać zysk, jaki może spółka wygenerować na sprzedaży 100-200 mln m³ gazu rocznie. W przypadku, kiedy po przekroczeniu 100 mln m³ importu rocznie spółka będzie zobowiązana do wywiązania się z ustawy może nastąpić sytuacja, gdzie rachunek ekonomiczny uwzględniający koszty opisane powyżej (wynikające z obowiązków ustawowych) będzie negatywny, co doprowadzić może do zaprzestania działalności lub do utrzymywania jej tylko i wyłącznie do wysokości limitu. Ceny paliwa gazowego w Polsce są regulowane, toteż nie jest też możliwe stosowne podwyższenie bez końca ceny sprzedaży, aby pokrywać wszystkie koszty. Równocześnie wpływ na gospodarkę w przypadku podwyższenia cen gazu może być mniej pozytywny. Idea konkurencyjności na rynku gazu wiąże ze sobą konkurencyjność cen gazu, co ma

wpływ na rozwój gospodarki. Przedsiębiorstwa produkcyjne wykorzystujące paliwo gazowe jako substrat produkcyjny oczekują obniżenia kosztów produkcji – ceny gazu. W tym przypadku uzasadnionym wydaje się, aby otoczenie prawne wokół konkurencyjności na rynku gazu wspomagało jej rozwój.

Patrząc na obecne trendy cenowe gazu na giełdach europejskich oraz na sytuację cen sprzedaży na rynku polskim kształtuje się teza, że rentowność działalności może oscylować w granicach wolumenu obrotu 250 mln m³ rocznie. W związku z tym uzasadnione jest podwyższenie limitu importu do 250 mln m³ rocznie, jako wsparcie dla rozwoju spółek obrotu.

Naszym zdaniem podniesienie limitu importu do 250 mln m³ pozwala na:

- realną możliwość prowadzenia i rozwoju działalności bez obciążania kosztami utrzymywania rezerwy do pewnego poziomu obrotu,
- przygotowanie podmiotów do wywiązywania się z obowiązków ustawowych,
- odpowiednie wymodelowanie portfela gazowego,
- prowadzenie przyjaznej klientowi polityki cenowej,
- budowanie portfela, który przynosi profity mogące pokryć koszty rezerwy paliwa gazowego,
- wpisanie pojemności rezerwy obowiązkowej w portfel całłościowych usług magazynowych,
- większy limit importu (250 mln m³) daje realną możliwość rozwoju i realnego budowania konkurencji na rynku gazu.

Mając na uwadze, że rezerwa paliwa gazowego może być magazynowa poza Polską tylko na terytorium państwa członkowskiego oraz rozważając istniejące połączenia gazowego można stwierdzić, iż realizacja proponowanych zapisów ustawy może odbywać się tylko i wyłącznie przez dwa połączenia gazowe. Z terytorium Niemiec przez połączenie w punkcie Łasów oraz z terytorium Czech w punkcie Cieszyn. W bilansie mocy przesyłowych ze wszystkich punktów wejścia możliwość importu z terytorium Wspólnoty Europejskiej stanowi około 10% całej zdolności transportowej całego systemu gazowego. Zatem nie ma możliwości w obecnej chwili, aby realizować nowe zapisy ustawy na wszystkich kierunkach dostaw do kraju. Jest to argument przemawiający za zwiększeniem limitu importowego do przynajmniej 250 mln m³ rocznie, ponieważ wzmożenie konkurencyjności jest ograniczone względami technicznymi.

Dotyczy: Art. 24, ust. 5 a

Propozycja:

W proponowanej zmianie Art. 24, ust. 5 a należy dodać:

....Do wniosku o udzielenie zwolnienia należy dołączyć oświadczenie o planowanej wysokości przywozu gazu ziemnego oraz kopie umów przedwstępnych sprzedaży i zakupu gazu ziemnego oraz warunkową lub przedwstępną umowę na transport paliwa gazowego siecią przesyłową...."

Uzasadnienie:

Naszym zdaniem do wniosku o zwolnienie z obowiązku utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego powinny być dołączane nie tylko dokumenty potwierdzające jego sprzedaż, ale również dokumenty potwierdzające jego zakup i transport.

Jest to związane z faktem, że idea limitu ustawowego dotyczy importu paliwa gazowego jak również zakresu prowadzonej działalności. Udokumentowanie pełnego zakresu prowadzonej działalności może pozwolić na kompletne rozpoznanie sprawy przez stosowny organ administracyjny. Jednocześnie pozwoli to na wyeliminowanie ewentualnych niekompletnych wniosków. Przedstawienie umowy transportowej z operatorem uprawdopodobnia, że istnieją realne możliwości dostarczenia tej rezerwy do systemu. Jest to związane z tym, że operator nie zawrze umowy, jeśli nie będzie w stanie transportować wolumenu gazu, który podlega rezerwie.

Dotyczy. Art. 3

Propozycja: dodanie nowego ustępu

...Decyzje o zwolnieniu z obowiązku utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego, o którym mowa w art. 24 ust. 5 i 5 a ustawy wymienionej w art. 15 b ust. 2 pkt. 11, wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zostają w drodze decyzji zmienione poprzez aktualizację wolumenu limitu przywozu gazu ziemnego...

Uzasadnienie:

W projekcie ustawy nie została określona sytuacja obecnych posiadaczy przedmiotowego zwolnienia. Wydaje się naturalnym, że podmiot posiadający zwolnienie w chwili zmiany ustawy nie powinien tego zwolnienia tracić. Powinna nastąpić sytuacja automatycznego utrzymania w mocy zwolnienia z aktualizacją tylko wolumenu.

Dotyczy. Art. 24 ust.5

Propozycja:

...Zwolnienia dokonuje minister właściwy do spraw gospodarki, na wniosek tego przedsiębiorstwa lub podmiotu, w drodze decyzji, na czas zgodny z terminem obowiązywania stosownej koncesji lub do czasu zmiany stanu faktycznego będącego podstawą do zwolnienia z tego obowiązku....."

Uzasadnienie:

W obecnej chwili wydawane zwolnienia są tylko na okres jednego roku do zmiany stanu faktycznego. Powoduje to, iż corocznie przedsiębiorstwo obrotu występuje o kolejne zwolnienie. Wydaje się być uzasadnionym aby przedmiotowe zwolnienie wydawane było na czas znacznie dłuższy do chwili zmiany stanu faktycznego. To znaczy do czasu przekroczenia wolumenu importowego paliwa gazowego uprawniającego do uzyskania zwolnienia. Ponieważ działalność obrotu paliwem gazowym jest koncesjonowana, uzasadnione jest udzielenie zwolnienia na okres tożsamy z terminem udzielonej koncesji.

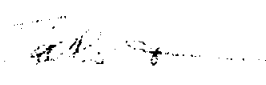
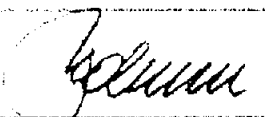
Dotyczy. Art. 24 a ust. 2

W tym ustępie zostało określone, że przedsiębiorstwo obrotu przedstawia Operatorowi Systemu Gazowego umowy na magazynowanie i umowę na transport paliwa w celu weryfikacji czy istnieje możliwość dostarczenia rezerwy do sieci przesyłowej.

1. Dostarczenie rezerwy powinno być możliwe do systemu gazowego, czyli sieci przesyłowej lub dystrybucyjnej. Może zaistnieć taka sytuacja, że z powodu braku połączeń sieci przesyłowej będzie możliwość połączenia sieci dystrybucyjnych. Nie powinna być blokowana możliwość dostarczania rezerw do systemu dystrybucyjnego.
2. Operator systemu gazowego powinien weryfikować tylko zdolność odbioru tej rezerwy. W ustawie nie powinno być wskazania, że operator krajowy ma weryfikować możliwości techniczne, które leżą w gestii innego operatora systemu gazowego działającego na terytorium Unii Europejskiej. Dla operatora krajowego wystarczającym dowodem powinna być przedstawiona umowa transportowa z operatorem współpracującym.
3. To samo powyższe uzasadnienie dotyczy umowy na magazynowanie.
4. W ustawie powinno się wskazać, że przedsiębiorstwo wykonujące działalność obrotu gazem przedstawia operatorowi tylko wyciągi z umów transportowych i magazynowych. Wiele elementów wymienionych umów może stanowić tajemnice handlowe niebędące przedmiotem zainteresowania Operatora w ramach wypełnienia zapisów ustawy.

D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY

1	Wyciąg z KRS
2	
3	
4	
5	
6	
7	
8	

E. Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych/zmiany danych** zgłoszenia dokonanego dnia (podać datę z części F poprzedniego zgłoszenia)		
F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE		
Imię i nazwisko	Data	Podpis
Falko Thormeier Prezes Zarządu	24.06.2010	
Dr Bernard Rudkowski Członek Zarządu	24.06.2010	

* Jeżeli zgłoszenie nie jest składane w trybie art. 7 ust. 6 ustawy treść „ - Zgłoszenie zmiany danych” skreśla się.

** Niepotrzebne skreślić.

Pouczenie

1. Jeżeli zgłoszenie ma na celu uwzględnienie zmian zaistniałych po dacie wniesienia urzędowego formularza zgłoszenia (art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414)) lub uzupełnienie braków formalnych poprzedniego zgłoszenia (§ 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 stycznia 2006 r. w sprawie zgłaszania zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych (Dz. U. Nr 34, poz. 236)), w nowym urzędowym formularzu zgłoszenia należy wypełnić wszystkie konieczne rubryki, powtarzając również dane, które zachowały swoją aktualność.
2. Część B formularza wypełnia się w przypadku zgłoszenia dotyczącego jednostki organizacyjnej oraz w sytuacji, gdy osoba fizyczna, która zgłasza zainteresowanie pracami nad projektem aktu normatywnego, nie będzie uczestniczyła osobiście w tych pracach.
3. W części D formularza, stosownie do okoliczności, uwzględnia się dokumenty, o których mowa w art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, a także pełnomocnictwa do wniesienia zgłoszenia lub do reprezentowania podmiotu w pracach nad projektem aktu normatywnego.
4. Część E formularza wypełnia się w przypadku uzupełnienia braków formalnych lub zmiany danych dotyczących wniesionego zgłoszenia.

WZÓR URZĘDOWEGO FORMULARZA ZGŁOSZENIA ZAINTERESOWANIA
PRACAMI NAD PROJEKTEM AKTU NORMATYWNEGO

ZGŁOSZENIE ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM		
dnia 27.05.2010r. (wersja 1.0010) „ustawy o zmianie ustawy o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym oraz ustawy – Prawo energetyczne”		
A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM		
IZBA GOSPODARCZA GAZOWNICTWA, UL. KASPRZAKA 25 01-224 WARSZAWA		
3. Adres do korespondencji i adres e-mail Office@igg.pl		
B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU WYMIENIONEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM		
Lp.	Imię i nazwisko	Adres miejsca zameldowania na pobyt stały
1	ANDRZEJ SCHOENEICH	[REDAKTOWANE]
2	-----	
3	-----	
4	-----	
5	-----	

C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU BĘDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY
<p>UWAGA OGÓLNA:</p> <p>IGG rozumie zasygnalizowane w uzasadnieniu MG do projektu ustawy zastrzeżenia KE o konieczności znowelizowania bądź zmiany przedmiotowej ustawy. Zdaniem Izby stanowisko KE nie jest konsekwentne ponieważ trwają końcowe prace nad unijnym rozporządzeniem w sprawie bezpieczeństwa dostaw gazu (SoS). Projekt rozporządzenia w dniu 22 września ma być poddany plenarnemu głosowaniu na forum Parlamentu Europejskiego, co oznacza że zmiany w przygotowywanym projekcie ustawy o zapasach mogą ewentualnie być uzupełnione z wykorzystaniem wymogów tego rozporządzenia, a więc jeszcze w tym roku. Ponadto, z oficjalnych informacji MG oraz Podkomisji Sejmowej ds. Energetyki wynika, że trwają intensywne prace nad głęboką reformą Prawa energetycznego, w tym wyodrębnieniem prawa gazowego, do którego inkorporowana będzie znaczna część przepisów ustawy o zapasach z 2007 roku. Stąd kolejna częściowa nowelizacja Prawa energetycznego (art. 2 projektu przedmiotowej ustawy) zaprzecza uprzednim</p>

zapowiedziom, że nie będą już po 3 marca 2010 r. prowadzone żadne nowelizacje obecnego Prawa energetycznego.

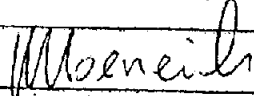
O ile to jest możliwe sugerujemy wyjaśnienie organom KE, że zgłoszone zastrzeżenia będą usunięte w procesie reformy polskiego Prawa energetycznego implementującego m.in. III Dyrektywę Gazową z sierpnia 2009 r.

UWAGI SZCZEGÓŁOWE:

- I. W proponowanym zapisie ust. 5 art. 24 (nowe brzmienie) proponujemy zmienić limit uprawniający do ubiegania się o zwolnienie firm z obowiązku utrzymywania zapasów obowiązkowych, który może być zależny od tylko jednego parametru tj. wielkości przywozu gazu przekraczającej 100 mln m³. Propozycja ta zbliży się do opinii KE o konieczności otwierania polskiego rynku gazowego.
- II. W proponowanym artykule 30a pkt 1 występują na tyle nieprecyzyjne zapisy (nie wiadomo np. czy firma polska może żądać wydania stosownego poświadczenia przez organ regulacyjny innego państwa UE), że sugerujemy uchylenie tego zapisu ponieważ Prezes URE posiada już stosowne inne kompetencje do uzyskania tego typu poświadczeń.
Ponadto:
- III. Wnosimy o urealnienie i zwiększenie czasookresu określonego w art.24 ust.2 pkt 2 oraz art. 27 ust.1 pkt 1) ustawy z 2007 roku tj. 40 dni – na 90 dni, co wynika zarówno ze złożowych warunków geologicznych magazynów podziemnych gazu, jak i możliwości optymalizacji zatłaczania jak i oddawania gazu w procesie PMG.

D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY

1	Pismo przewodnie znak: 111/AS/2010 z dnia 25.06.2010 r.
---	---

2		
3		
4		
E. Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych/zmiany danych** zgłoszenia dokonanego dnia (podać datę z części F poprzedniego zgłoszenia)		
F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE		
Imię i nazwisko	Data	Podpis
Andrzej Schoeneich	25.06.2010	

* Jeżeli zgłoszenie nie jest składane w trybie art. 7 ust. 6 ustawy treść: - Zgłoszenie zmiany danych" skreśla się.
 ** Niepotrzebne skreślić.

Pouczenie

1. Jeżeli zgłoszenie ma na celu uwzględnienie zmian zaistniałych po dacie wniesienia urzędowego formularza zgłoszenia (art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414)) lub uzupełnienie braków formalnych poprzedniego zgłoszenia (§ 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 stycznia 2006 r. w sprawie zgłaszania zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych (Dz. U. Nr 34, poz. 236)), w nowym urzędowym formularzu zgłoszenia należy wypełnić wszystkie konieczne rubryki, powtarzając również dane, które zachowały swoją aktualność.
2. Część B formularza wypełnia się w przypadku zgłoszenia dotyczącego jednostki organizacyjnej oraz w sytuacji, gdy osoba fizyczna, która zgłasza zainteresowanie pracami nad projektem aktu normatywnego, nie będzie uczestniczyła osobiście w tych pracach.
3. W części D formularza, stosownie do okoliczności, uwzględnia się dokumenty, o których mowa w art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, a także pełnomocnictwa do wniesienia zgłoszenia lub do reprezentowania podmiotu w pracach nad projektem aktu normatywnego.
4. Część E formularza wypełnia się w przypadku uzupełnienia braków formalnych lub zmiany danych dotyczących wniesionego zgłoszenia.

PKPP/299/82/DK/2010

Warszawa, 17 czerwca 2010 r.

Dotyczy: Projekt ustawy o zmianie ustawy o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego

Pani Elżbieta Piskorz
Zastępca Dyrektora
Departamentu Ropy i Gazu
Ministerstwo Gospodarki

szanowna Pani Dyrektorko,

W odpowiedzi na Państwa pismo z 7 czerwca 2010 r. (DRO-III-41210-4/24/10), przesyłamy uwagi PKN Orlen, firmy członkowskiej PKPP Lewiatan, do projektu ustawy o zmianie ustawy o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym oraz ustawy Prawo energetyczne.

Jednocześnie odnosząc się do podnoszonego w Państwa piśmie trybu konsultacji społecznych, uprzejmie wyjaśniam, iż Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych Lewiatan nie podlega pod ustawę z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz.U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.), w związku z powyższym wymogi określone w art. 7 ust. 2 wymienionej ustawy również nie mają w stosunku do nas zastosowania.

Uprzejmie wyjaśniam, iż Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych Lewiatan jest organizacją pracodawców działającą w oparciu o ustawę z dnia 23 maja 1991 r. o organizacjach pracodawców (Dz.U. Nr 55 poz. 235) oraz jest tzw. partnerem społecznym, w rozumieniu ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o Trójstronnej Komisji do spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego (Dz.U. nr 100, poz. 1080). Nasze uprawnienia do udziału w konsultacjach społecznych wynikają przede wszystkim z ww. ustaw oraz wielu innych ustaw, jak np. ustawa o

Radzie Ministrów czy Regulamin pracy Rady Ministrów, gdzie członkowie Rady Ministrów mają obowiązek współdziałania m.in. z organizacjami społecznymi takimi jak PKPP Lewiatan.

Przywołana wyżej ustawa o działalności lobbingowej odnosi się jedynie do zawodowej działalności lobbingowej (wykonywanej przez przedsiębiorcę, lub osobę fizyczną nie będącą przedsiębiorcą na podstawie umowy cywilnoprawnej), którą to jest zarobkowa działalność lobbingowa prowadzona na rzecz osób trzecich w celu uwzględnienia w procesie stanowienia prawa interesów tych osób.

PKPP Lewiatan nie jest przedsiębiorcą, nie prowadzi działalności komercyjnej. PKPP Lewiatan reprezentuje zrzeszonych w niej członków zgodnie z uprawnieniami wynikającymi z ustawy o organizacjach pracodawców oraz statutu PKPP Lewiatan.

W związku z powyższym wyjaśnieniem, zwracamy się z uprzejmą prośbą o uwzględnianie uwag zgłaszanych przez PKPP Lewiatan w procesie konsultacji różnych projektów aktów normatywnych, autorstwa Ministerstwa Gospodarki, oraz umieszczanie ich na stronach internetowych Ministerstwa Gospodarki.

X powiatami,

Daria Kulczycka
Dyrektor
Departamentu Energii i Ochrony Klimatu
PKPP Lewiatan

PKPP Lewiatan

Stanowisko PKN ORLEN S.A. w sprawie projektu ustawy o zmianie ustawy o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa państwa i zakłóceń na rynku naftowym oraz ustawy Prawo energetyczne.

I. Stanowisko w sprawie proponowanych zmian ustawy o zapasach

PKN ORLEN S.A. jako jeden z największych przemysłowych odbiorców gazu ziemnego w Polsce co do zasady pozytywnie ocenia przyjęty w przedmiotowej regulacji kierunek zmian prawa zakładający konieczność liberalizacji regulacji rynku gazu ziemnego w Polsce. Uważamy, że aby proponowane zapisy pozytywnie wpłynęły na budowę konkurencyjnego rynku gazu ziemnego w Polsce, konieczne jest podjęcie określonych działań towarzyszących tej nowelizacji.

Proponowana nowelizacja zakłada możliwość tworzenia zapasów gazu ziemnego poza granicami Polski na obszarze UE. Warunkiem umożliwiającym takie utrzymywanie zapasów będzie konieczność zagwarantowania przez twórcę zapasów, że gaz magazynowany poza granicami Polski, będzie mógł być bez przeszkód przesłany do krajowego systemu gazowego, w szczególności w przypadku wystąpienia zagrożenia bezpieczeństwa energetycznego kraju w zakresie dostaw gazu ziemnego, uzasadniającego według zapisów ustawy o zapasach użycie tak zgromadzonych zapasów tego paliwa. W praktyce oznacza to, że tylko magazyny gazu mające połączenie z polskim systemem gazowym mogą być wykorzystane przez podmioty rynkowe do tworzenia zapasów obowiązkowych gazu ziemnego. Należy zauważyć, że w obecnej sytuacji, główną barierą infrastrukturalną trwale uniemożliwiającą rozwój konkurencyjnego rynku gazu jest brak wystarczającej ilości połączeń krajowego systemu gazowego z systemami gazowymi państw sąsiednich tj. brak tzw. interkonektorów w ilościach i o zdolnościach przesyłowych umożliwiających rzeczywistą współpracę systemów gazowych Polski i sąsiednich krajów. W praktyce oznacza to, że do czasu zbudowania interkonektorów tworzenie zapasów obowiązkowych gazu ziemnego poza granicami Polski, będzie praktycznie niemożliwe do zrealizowania, co skutecznie eliminuje możliwość wejścia na krajowy rynek gazu nowych przedsiębiorców.

Postulat

W związku z powyższym postulujemy, aby proponowanym zmianom regulacji w zakresie zapasów obowiązkowych gazu towarzyszyło przyjęcie spójnego oraz kompleksowego programu budowy przez OGP GAZ SYSTEM nowych i rozbudowy istniejących połączeń z systemie gazowymi państw ościennych. Powyższy program powinien być jawny dla wszystkich uczestników rynku gazu, tak aby na podstawie przyjętego programu inwestycyjnego operatora przesyłowego, mogli przygotować i wdrożyć koncepcje swojego wejścia i funkcjonowania na rynku gazu ziemnego w Polsce.

II. Postulowane kierunki zmian regulacji w zakresie zapasów obowiązkowych gazu

1. Zakup gazu na potrzeby własne

Mając na uwadze powyższe należy stwierdzić że przyjęcie wyłącznie proponowanych zapisów nie zmieni rzeczywistej sytuacji rynkowej dużych odbiorców gazu, którzy będą wyrażali wolę zbudowania i wdrożenia samodzielnych dróg zapatrzenia w gaz ziemny. Opisywana sytuacja wynika z obecnego kształtu regulacji w zakresie zapasów obowiązkowych gazu ziemnego, która zgodnie z art. 24 ustawy o zapasach nakłada obowiązek tworzenia zapasów obowiązkowych gazu na dwie kategorie podmiotów tj. przedsiębiorstwa energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu gazem ziemnym z zagranicą w rozumieniu ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 roku prawo energetyczne oraz podmioty dokonujące przywozu gazu ziemnego w rozumieniu ustawy z dnia 16 lutego 2007 r ustawy o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym.

Pierwszą kategorię przedsiębiorców stanowią podmioty, które wykonują działalność na podstawie koncesji na obrót gazem ziemnym z zagranicą której istotą jest zakup gazu poza granicami Polski jego sprowadzenie do kraju i sprzedaż odbiorcom końcowym lub podmiotom prowadzącym obrót paliwami gazowymi na terenie kraju. Druga kategoria to wszystkie podmioty prawa które sprowadzają do Polski gaz ziemny z zagranicy, i nie muszą posiadać do realizacji tych operacji przedmiotowych koncesji, ponieważ dokonują zakupu gazu poza granicami Polski wyłącznie na własne potrzeby tj. zakup gazu jako paliwa wykorzystywanego do własnych procesów technologicznych np. w zakresie produkcji chemikaliów, petrochemikaliów, produktów naftowych czy jako paliwo spalane we własnych źródłach energetycznych celem uzyskania energii elektrycznej lub ciepłej wykorzystywanych w tych procesach technologicznych. W praktyce oznacza to, że cały gaz ziemny sprowadzany do Polski jest objęty obowiązkiem tworzenia określonego wolumenu zapasu obowiązkowego tego paliwa. **Oznacza to że odbiorcy przemysłowi gazu ziemnego, którzy chcieliby dokonywać samodzielnych zakupów gazu poza granicami Polski używanego wyłącznie na potrzeby własne – a więc nie wymagające posiadania koncesji w rozumieniu prawa energetycznego - muszą tworzyć zapasy obowiązkowe gazu od ilości tak zakupionego i sprowadzonego paliwa.**

W związku z tym zwracamy uwagę, że podstawową barierą umożliwiającą realizację zakupów gazu poza granicami Polski są funkcjonujące ograniczenia w dostępie podmiotów rynkowych do pojemności magazynowych dla gazu ziemnego w Polsce co wynika z faktu, że ogólna zdolność magazynowa dla gazu ziemnego w Polsce kształtuje się na poziomie około 1,4 mld m³, co przy poziomie konsumpcji gazu ziemnego wynoszący 14 mld m³ oznacza, że **Polska posiada możliwość magazynowania jedynie około 10% rocznego zapotrzebowania na ten surowiec.** Równocześnie dostępne pojemności magazynowe są własnością jednego przedsiębiorstwa energetycznego (PGNiG S.A.), który eksploatuje je na własne potrzeby magazynowe. Nie bez znaczenia pozostaje fakt, że nie został wydzielony niezależny Operator Magazynowania Gazu – funkcjonujący obecnie podmiot jest Oddziałem PGNiG S.A.

W zakresie otwarcia magazynów na rzecz podmiotów trzecich należy stwierdzić, że w okresie maj-czerwiec 2009 roku PGNiG przygotował i wdrożył Regulamin Świadczenia

Usług Magazynowania, który zakłada równoprawny dostęp podmiotów trzecich do usługi magazynowania gazu ziemnego, lecz tylko w dwóch podziemnych magazynach gazu: KPMG Mogilno oraz tzw. Wirtualnej Instalacji Magazynowej, składającej się z PMG Husów i PMG Wierzchowice. Na podstawie przyjętego regulaminu PGNiG S.A. w okresie lipiec-sierpień 2009 r. ogłosił przetarg na wolne pojemności magazynowe gazu we wskazanych w regulaminie lokalizacjach. Przetarg obejmował dostęp do magazynów o pojemności 627 mln m³ pojemności magazynowej w pakietach po 1 mln m³ każdy, co z punktu widzenia zapotrzebowania dużych odbiorców przemysłowych oraz rynkowych i technicznych możliwości zakupu i przesyłu gazu ziemnego czyniło udział tych podmiotów w niniejszym przetargu bezzasadnym. **Finalnie dostęp do pojemności magazynową zarezerwowały spółki zależne PGNiG. W praktyce oznacza to, że duzi odbiorcy przemysłowi gazu wyrażający wolę samodzielnego zaopatrywania się w to paliwo poza granicami kraju celem wykorzystania go wyłącznie na potrzeby własne nie mogą uzyskać dostępu do magazynów gazu w Polsce przez co nie mogą realizować tego rodzaju operacji.**

Ponadto stwierdzamy, że obecnym kształt systemu zapasów gazu ziemnego w Polsce, jest wyrazem wyłącznie woli ustawodawcy krajowego, ponieważ ani przepisy prawa międzynarodowego (MAE) ani regulacje wspólnotowe nie regulują zasad tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego przez Państwa Członkowskie. W przypadku ustawodawstwa wspólnotowego DYREKTYWA 2004/67/WE RADY z dnia 26 kwietnia 2004 r. dotycząca środków zapewnienia bezpieczeństwa dostaw gazu ziemnego określa wyłącznie przykładowe i główne instrumenty służące zapewnieniu bezpieczeństwa dostaw gazu, do których zalicza czynne pojemności magazynowe na gaz ziemny. W praktyce oznacza, to że w aktualnym stanie regulacyjnym na płaszczyźnie wspólnotowej Polska posiada pełną swobodę w tworzeniu, funkcjonowaniu oraz określania kierunków zmian swojego systemu zapasów obowiązkowych gazu ziemnego.

Postulat

Mając na uwadze obecny kształt systemu zapasów obowiązkowych gazu ziemnego, funkcjonujące ograniczenia infrastrukturalne oraz konieczność budowy konkurencyjnego rynku gazu ziemnego uwzględniającego tworzenie regulacji zapewniających bezpieczeństwo energetyczne państwa, PKN ORLEN S.A. jako jeden z największych odbiorców przemysłowych gazu ziemnego w Polsce postuluje zmianę systemu zapasów obowiązkowych gazu ziemnego polegającą na wyłączeniu z obowiązku tworzenia zapasów obowiązkowych gazu dla podmiotów dokonujących zakupów gazu poza granicami kraju i zużywanego wyłącznie na potrzeby własne i tym samym utrzymanie tego obowiązku wyłącznie w stosunku do przedsiębiorstw energetycznych wykonujących działalność gospodarczą w zakresie obrotu gazem ziemnym z zagranicą w rozumieniu ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 roku prawo energetyczne.

Skutkiem wdrożenia proponowanej zmiany będzie:

- Tworzenie zapasów gazu wyłącznie przez przedsiębiorców który wykonują działalność gospodarczą w zakresie obrotu gazem ziemnym z zagranicą, w rozumieniu ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 roku prawo energetyczne.

- Umożliwienie odbiorcom gazu, w tym dużym odbiorcom przemysłowym, szukania i pozyskiwania alternatywnych dostaw gazu na własne potrzeby i uniezależnienie tych działań od dostępu do pojemności magazynowych na gaz ziemny w Polsce,
 - Zwiększenie wykorzystania gazu ziemnego w Polsce w procesach technologicznych oraz energetycznych (produkcja energii elektrycznej oraz ciepłej) jako ekologicznego, niskoemisyjnego paliwa,
 - Rozwoju rynku przesyłu gazu ziemnego przez zwiększenie wachlarza potencjalnych klientów dla operatora przesyłowego,
 - Potencjalną korzystną zmianę polityki cenowej głównych dostawców gazu w Polsce,
- Potencjalną korzystną zmianę polityki dostępu do pojemności na gaz ziemny w Polsce.

2. Zlecenie obowiązku tworzenia zapasów gazu

Zgodnie z nowym brzemieniem art.33 ust.1a prawa energetycznego, warunkiem koniecznym do uzyskania koncesji na obrót gazem ziemnym z zagranicą będzie konieczność przedstawienia przez wnioskodawcę dokumentów potwierdzających dostęp do pojemności magazynowych na gaz ziemny lub przedstawienie umowy przedwstępnej na usługowe magazynowanie zapasów obowiązkowych gazu ziemnego. W tym miejscu Spółka stwierdza, że obecnie ustawa o zapasach nie reguluje instytucji umów usługowego magazynowania zapasów obowiązkowych gazu, co w praktyce oznacza, że ich kształt i zasady zawierania pozostawia do dyspozycji stron takiego porozumienia. Należy zauważyć, że w zakresie zapasów obowiązkowych ropy naftowej i paliw ciekłych, ustawa o zapasach aktualnie wyróżnia:

- a) umowę na magazynowanie zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw ciekłych, w rozumieniu art.10 ustawy o zapasach,
- b) umowę zlecenia zadań z zakresu utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej i paliw ciekłych w rozumieniu art.11 ustawy o zapasach *tzw. umowa biletowa*

Istotą wskazanych powyżej umów jest umożliwienie przedsiębiorcom, którzy są zobligowani do tworzenia zapasów obowiązkowych, ale nie posiadają własnych pojemności magazynowych, lub nie mogących samodzielnie tworzyć zapasów, wykonanie tego obowiązku przez ich zlecenie (przeniesienie) w drodze umowy na innego przedsiębiorcę. W praktyce instytucje wskazanych powyżej umów są elastycznymi mechanizmami ułatwiającymi tworzenie zapasów obowiązkowych ropy naftowej i paliw ciekłych na terenie Polski.

Postulat

Mając na uwadze powyższe PKN ORLEN postuluje w stosunku do zasad tworzenia i utrzymywania zapasów gazu ziemnego w Polsce uregulowanie w ustawie o zapasach, analogicznie jak ma to miejsce w przypadku ropy naftowej i paliw ciekłych instytucji:

- a) **umowy o usługowe magazynowanie zapasów obowiązkowych gazu ziemnego,**
- b) **umowy zlecenia zadań z zakresu utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego (umowy biletowej dla gazu ziemnego)**

Skutkiem wdrożenia proponowanej zmiany będzie funkcjonowanie dodatkowych mechanizmów umożliwiających tworzenie zapasów obowiązkowych gazu ziemnego w Polsce realizowanego z wykorzystaniem jednolitych umowy tworzonych w oparciu o wytyczne wskazane w ustawie o zapasach i kontrolowanych przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki.

3. Ograniczenia handlowe w poborze gazu

Zgodnie z art.49 ustawy o zapasach przedsiębiorstwa energetyczne lub podmioty działające na rynku gazu ziemnego mają obowiązek opracowania procedury antykrzysowej określającej zasady ich działania w sytuacjach zakłóceń w dostawach gazu lub nieprzewidzianego wzrostu zapotrzebowania na gaz ziemny. Powyższa procedura podlega obowiązkowi uzgodnienia z odbiorcami gazu. W ustawie nie określono jednak jaki zakres procedury podlega procesowi uzgodnień, co w praktyce skutkuje utajnieniem procesów i przyjętych schematów działania określających kolejność i wysokość ograniczeń jakie przedsiębiorstwo energetyczne mogą wprowadzić w sytuacjach wystąpienia niedoborów w podaży gazu w krajowym systemie gazowym. W konsekwencji prowadzi to do ograniczeń dostaw gazu w sposób wybiórczy, w oparciu o indywidualne kontrakty na dostawę gazu ziemnego objęte tajemnicą handlową, bez możliwości uzyskania wyjaśnień od dostawców wprowadzających przedmiotowe ograniczenia. Zróżnicowanie odbiorców co do prawa pozyskiwania gazu w okresach jego niedoboru w systemie gazowym, będących w tej samej grupie taryfowej, powoduje niczym nieuzasadnione oddziaływanie na ich koszty produkcji a zatem i ich wzajemną konkurencyjność. Takie rozwiązanie jest sprzeczne z podstawową zasadą zawartą w prawie energetycznym o równoprawnym traktowaniu odbiorców gazu. Należy stwierdzić, że jeżeli zróżnicowanie odbiorców jest uzasadnione, pod względem technicznym i innym, to przyjęte mechanizmy różnicowania odbiorców w zakresie wprowadzania ograniczeń handlowych w poborze gazu winne być powszechnie znane odbiorcom. Jednakże jeżeli zróżnicowania wynikają z charakteru umowy to, zdaniem PKN ORLEN, powinno się to przekładać na wycenę kosztów uzasadnionych przedsiębiorstwa energetycznego dla danej grupy odbiorców gazu i w konsekwencji utworzenie dla nich innej grupy taryfowej (np. dostawy przerywane).

Postulat

W związku z powyższym postulujemy wprowadzenie zmian do ustawy o zapasach umożliwiającej:

- a) uregulowanie zasad wprowadzania ograniczeń handlowych w dostawach gazu, w tym wprowadzenie obowiązku uzgadnianie pełnego zakresu procedury antykrzysowej z odbiorcami,**
- b) przedsiębiorstwa energetyczne w oparciu o zapisy umowne (utajnione) dające przywileje/ograniczenia odbiorcom w stosunku do innych odbiorców posiadających pozostałe kryteria taryfowe podobne lub identyczne powinny tworzyć odrębne grupy taryfowe uwzględniające to wyróżnienie.**

Do wiadomości:

Pani dr Małgorzata Krasnodębska-Tomkiel, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Pan dr Mariusz Maciej Swora, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki